

Ж И В О Т О С Л О В О

ОТ

КАТАРОЗА ДЕ ПЕТРИ

ПЪРВО ИЗДАНИЕ

ИЗДАТЕЛСТВО РОЗЕНКРОЙЦ – СОФИЯ – БЪЛГАРИЯ

2018

Холандска, превод от немското издание от 1990 г.
Оригинално заглавие
Het Levende Woord

Международна школа на Златния Розенкойц
Лекториум Розикруцианум
Bekenessergracht 11-15
Haarlem, Nederlande
lectoriumrosicrucianum.org
lectorium-rosicrucianum.bg

© 1989 Rozekruis Pers, Haarlem, Nederlande

© 2018 Издателство Розенкойц, София, България
ISBN 978-619-90887-1-5

Съдържание:

Глава	Стр.
Предговор	4
1. Ежедневното вървене с Бог	5
2. Четвъртото измерение	7
3. Трите фундаментални лъча на Седмория Дух	9
4. Седмият печат	11
5. Йоан на Патмос	13
6. Задачата на Духовната школа	15
7. Смърт, къде ти е победата	16
8. Царството на синовете на змиите	17
9. Раждането на змийския жезъл	18
10. Възкресението на човека-храм	19
11. Борба за съществуване, цел на живота, житейска реализация	21
12. Трите огъня на милостта	24
13. Едно пътуване през утринната страна на Духа	26
14. Гласът на тишината	28
15. Тройният съюз на Светлината	29
16. Всяка промяна започва в кръвта	31
17. Апокалипсисът и задачата на Духовната школа	34
18. Тайната на Гностичната магия	37
19. Пътниците за Емаус	39
20. Централното място на етерното тяло	41
21. Дишането на човека	44
22. Хвалебствена песен на Хермес	45
23. Раждането на мисловното тяло	47
24. Фундаменталният принцип на Доброто	49
25. Вътрешната секреция и нейното значение за жизнения път на човечеството	51
26. Иисус и Йоан	52
27. От природното раждане към Божественото раждане	53
28. Кундалини – силата на вечността	56
29. Интелигентност и интелектуалност	60
30. Една нова Шамбала	61
31. Жизнено поведение	63
32. Учението, животът и кръстният път на Христос	64
33. Отговорността на сътрудниците	66
34. Мистерията на сфинкса и пирамидата	67
35. Блажени са бедните по Дух	70
36. Доброто, което никога не преминава	73
37. Трансфигурация в края на времената	74
38. Огънят на Светия Дух	77
39. Пригответе се за великия Господен ден	79
40. Какво трябва да оставя?	82
41. Появата на Божия народ на земята	84
42. Първият и вторият път	87
43. Време е	89
44. Вътрешно просветление	91
45. Единство – отговорност – насоченост	93
46. Призванието на жената	95

ПРЕДГОВОР

Нека тази книга, съдържаща четиридесет и шест отделни глави, донесе посланието на живото спасение, което може да се намери в Гносиса, на всички, които чрез един процес на трансмутация искат да се издигнат от своето душевно-материално състояние към състоянието на духовно-душевен човек.

Пътят към душевното освобождение обаче трябва да се осъществи лично от всеки човек. Как и по какъв начин трябва да бъде извървян този път, подробно е описано в тази книга.

Дано съдържанието на тази книга да се превърне за всеки читател в Живо Слово!

Авторката на книгата изразява благодарността си на своя безценен сътрудник, господин Pleun van der Kooij, за печатното оформление на това издание.

Март 1989

Катароза де Петри

1

Ежедневното вървене с Бог

Въпросът дали Бог е много далеч от нас, или може би е толкова близо, че можем да изпитаме неговото докосване, е прастар и вече е причинил много вълнения в живота на човека.

Всъщност опитностите в живота показват, че за един човек Бог е безкрайно далеч, като в едно много далечно бъдеще, докато за друг той е толкова близо, че сякаш говори с него, сякаш ежедневно живее при него, като дете у дома.

Колкото и различни да са тези две житейски опитности, в същността си те предлагат и на двамата еднаква перспектива и един и същ резултат. Ще се опитаме да разгледаме колкото се може по-подробно този неотложен въпрос:

Какво може да означава изразът: “Ежедневното вървене с Бог”?

Тъй като човекът е снабден със система за вдишване и издишване, ние можем непосредствено да установим, че чрез вдишването всички хора без изключение приемат в себе си Божествената любов, Божествената светлина и Божествената сила, дори и да не осъзнават това.

Вие навярно знаете за известния на мистиците факт, че при вдишването, заедно с кислорода, който изпълва белите ни дробове, в системата на човека проникват също и духовни и етерни сили. Освен това човекът, макар и да звучи невероятно, може на свой ред чрез своето издишване да „разнесе“¹ Божествената сила, Божествената светлина и Божествената любов. Защото ако човекът би могъл по правилен начин да приведе в действие в кръвообращението си вдишаните Божествени сили, тогава от него биха се породили едно изпълнено с любов мислене, една чиста воля и едно праведно действие.

Следователно на базата на системата си за вдишване и издишване всички хора са еднакво близо до Бог. Разликата се състои единствено в това, че всеки „разнася“ Бог по свой собствен начин и то като резултат от състоянието на вътрешното си развитие. Всеки диша Бог напълно в съответствие с вида на своята повече или по-малко пречистена кръвоносна система.

Затова са толкова важни библейските думи: “Не това, което влиза в устата, осквернява човека, а онова, което излиза от устата, то осквернява човека”, защото то определя неговото моментно жизнено състояние. Бог се приближава до всички нас и човек Го приема вътре в покварената си система без всякакво страхопочитание. И чрез повече или по-малко безчувственото си сърце и болния си мозък той иска да разнася Бог, иска да върви с Бог, ако е възможно – ежедневно.

В света на мистиците думите “ежедневно вървене с Бог” се използват много често. Посредством сърдечния си център чувствителният мистик търси скрит контакт с Божествените сили и със своя “аз” изживява своето общение с Бог, като си представя една хармонична връзка между себе си и своя творец и така се опитва да осъществи тази връзка.

Ако подходим към това като мислещи хора, ще видим, че едно такова ежедневно вървене с Бог е невъзможно и в най-добрия случай може да е само едно ежедневно размишление на човека за Бог.

Тази тема засяга всички, както мъжа, така и жената. Жената е точно толкова важна, колкото и мъжът. В Духовната школа на Златния Розенкройц става въпрос за това, жените ученички, също както светите жени в свещените текстове на всички времена, да осъзнават огромната си сила и свещеническо призвание. Става въпрос за една част от работата в служба на Божествената йерархия, към която са призвани всички, които разбират законите на Божествената светлина. Когато новият Йерусалим се спуска от небето, тогава във възникването на новата ера активно са участвали всички, които принадлежат към царството на светлината.

Затова и мъжът, и жената, както в миналото, така и сега, в нашето съвремие, са призвани към тази задача. В настоящето можем да видим как те преодоляват всички пречки идващи от

¹ б.пр. чрез дихателната си система човек носи и разпространява Бог, Божието дихание

низши сили, отхвърлят ги от себе си и по този начин водят вътрешния Христос във вечната светлина.

Вие можете да прецените дали във всичките си активности действително стоите в светлината на истината, като обърнете внимание на резултатите от действията си. Обвързващо или освобождаващо действат тези резултати?

Ако резултатът от вашето действие се окаже обвързващ, т.е. ви привързва към този природен порядък, тогава действа единствено движещата сила на вашите природни желания. Ако тези резултати са освобождаващи, тогава жизненият принцип – светлината на Христос – осъществява във вас своето дело, така че да можете да започнете една напълно нова жизнена реформа. Тогава вашият живот получава една напълно нова структура. Тогава вие съдействате за формирането на новия душевен човек във вас. Тогава вие сте състроители в осъществяването на новото небе-земя.

Тъй като всяка активност приема конкретна форма, то чрез действието на родения от Светия Дух елемент на свободната воля и във вас самите може да бъде изградена една нова постройка.

На първо място това е този елемент на свободната, обновена воля, който се насочва към осъществяването на един нов сияещ душевен живот и оттам ви води към всеобхватната мъдрост, за да можете напълно да се изявите сега, в настоящето.

Така след разграждането на цялостното старо природно състояние вие сами оформяте структурата на непреходния душевен човек във вашето пречистено етерно поле. И един ден чрез действието на Светия Дух във вас ще се въздигне Бого-човекът, на когото сте дали вашето тяло за храм, за да може той да изпълни своето дело във вас и чрез вас, своето дело, което не служи на никаква друга цел, освен да ви свърже с Бог.

Може би сега ви е станало напълно ясно, че душевно-новороденият не може да осъществи своето дело на едно работно място, което все още смърди на отпадъчните продукти на покварения човек. Затова преди да може да служи като храм, вашето тяло трябва да отговаря на изискванията на един обновяващ живот.

Ако се съгласите на това и осъществявате сияещия душевен живот, ако прониквате в Божествената мъдрост и искате да изявите това, което е във вас, то тогава този, който е възкръснал във вас, става посредник.

Бого-човекът във вас е този, който ви кара да вървите в светлината, така както той самият е в светлината. И той, който е във вас, ще расте в степента, в която вие смаявате своя собствен аз, в степента, в която се усещате все по-малък в този свят.

Тогава той, душевно-новороденият, е по-близо от ръцете и краката ви, защото той е във вас. Той върви пред вас и вървейки по стъпките му вие следвате възкръсналия, изцяло обновления във вас.

Така, на тази основа, вие ежедневно ще общувате с него. Тогава това не е вече мистична скрита вяра, а една основана на любов здрава връзка между Бог и човек, която вече не познава разделение, защото Той, който е роден и възкръснал във вас, и Отец са едно.

Тогава чрез изпълнението на закона на светлината в собствения си живот вие скоро ще можете да вървите с Бог, който е светлина, любов и сила – докато заблудата на християнството изцяло се превърне в истинско изживяване на християнството.

Междувременно вие сте разбрали, че всички ще бъдат тласнати към тази задача, към една задача, която се простира толкова далеч, че думите не са в състояние да я опишат. Но това ви е обещано: Най-висшето място в седмorno изявената Духовна школа на Златния Розенкройц може да бъде заето както от мъж, така и от жена – когато са изпълнени съответните условия.

Дано скоро дойде времето, когато всички ще имат участие в това, и гълъбът на мира със своето ново послание ще ви обгърне със своята непреходна светлина. Така да бъде!

2

Четвъртото измерение

Вече не веднъж сме констатирали, че има още много ученици, на които им е трудно да си създадат правилна картина и следователно и правилно разбиране за микрокосмоса, който в действителност е едно вечно създание, макар да е опорочено и осквернено. Затова тук бихме желали да разгледаме по-надълбоко тази тема.

Една душевна-жизнена вълна или една група микрокосмоси бива събудена за живот и родена от всеобгръщащата астрална първоначална природа чрез излъчените в нея Божествени мисли, точно както всяка наша мисъл причинява възникване на искра в нашето астрално тяло. Така роденият микрокосмос продължава да се развива в един процес на себеосъществяване, защото зад астралната искра намира Божествената идея. По този начин в полето на изява на микрокосмоса се освобождават етери, които се концентрират около ядрото, или Розата на микрокосмоса, и приемат формата на мисловния образ, който стои в основата на неговото създаване. По този начин някога, преди еони време, Истинският човек е произлязъл от вечността, по природа спонтанно свързан с Отца.

Но човекът, който в правремената злоупотребил със своята свобода и проявил своята непокорна природа, много добре знае какво е останало от него. Славното първоначално тяло вече не може да се изявява. То е изчезнало, защото едно етерно-материално тяло, което не е формирано от астрално майчино поле, притежава свойството да се разсейва в нищото. В този случай първоначалният одушевяващ фактор, микрокосмосът, душата, е станала бездейна, изпразнена, тя вече не е в състояние да се изявява. А Духът, който осъществил първоначалното чудо, се оттегил.

Сега посредством земния процес на раждане се ражда една личност и се свързва с една душа. Тази личност сама по себе си е едно друго чудо на Божията любов. Но тя трябва да бъде разглеждана във връзка с един план на извънредния порядък, който служи за това, да извика отново към живот падналият първоначален човек. Защото като преходно същество земната личност има призванието да спаси душата си, микрокосмоса си, от пленничеството и то чрез себеотдаване, в което тя чрез ендуристичен стремеж се разтваря в този Другия, който отново трябва да живее.

Сега микрокосмосът е свързан със своята време-пространствена система. Ако обаче Духът, душата и трансфигуриралата личност се обединят, микрокосмосът отново става годен да влезе в Божественото състояние на вездесъщност. Докато това не е така, микрокосмосът остава покварен и повреден. Затова всички непрекъснато биват призовавани да осъществят това велико спасително дело в силата и чрез силата на първоначалната природа.

Следователно тази велика и свещена светлинна сила на първоначалната природа трябва най-напред да проникне и освети цялото ви тяло. Затова за вас жизненото поведение, водещо до това просветление, се е превърнало в изискване. Вие трябва да станете като Симеон¹, една душа, която търси Духа. И трябва да съгласувате с това цялото си жизнено поведение и жизненото си състояние. Тогава, в един психологически момент, светлината ще влезе във вашия микрокосмос и вие ще можете да я съзрете.

Затова е необходимо да поставите вашите чувства, мисли и желания под лъчевата сила на свещеното дихание, за да може душата да се пробуди за живот в жизненото тяло и да се свърже със Седмория Дух. Тогава вътрешният Христос поема ръководството от човека-Йоан.

И там, където себеотдаващият се аз не може да има успех, там душата неутрализира всички трудности в живота на личността и води системата към великото превъзможване, а именно към хълма Голгота, прелюдията към възкресението. Тогава първата задача на Иисус Христос в човека е изпълнена.

Вие навярно ще можете да разберете какво се случва, когато чрез подтиквания зов на Духа кандидатът на гностичните мистерии успее да издигне своето душевно състояние към

¹ б.пр. Евангелие на Лука 2:25

Отца и да се откъсне от природните еони. Влязъл в храма на своята най-съкровена същност, той вижда¹. Той вижда живия Друг. И в изживяването на чистото “съзерцание” той същевременно разпознава пътя на развитие на всяко паднало Божие дете, който води от природата към освобождаващия живот.

Новото виждане е тясно свързано с интуицията, която фактически не може да бъде отделена от него. Ако откриете целта и естеството на истинското виждане, напълно ще разберете това. Възникването на интуицията означава събуждането на душата, свързано е с истинското раждане на душата, с факта, че тя заема своето място в отвореното пространство зад челната кост.

Събуждането в Духовно-душевното поле, влизането в чистата астрална сфера на магнитното живо тяло, изисква едно свършено ново виждане и по-точно осъзнаването на четвъртото измерение. То е влизането в четвъртото измерение.

Човекът познава три измерения: височина, дължина и ширина. С помощта на тези три измерения той опознава всяко едно жизнено пространство. Колкото и голямо да си представи човек това триизмерно пространство, то винаги включва ограничение, означава пленничество. Фактът, че в наше време това пленничество несъзнателно се усеща, откриваме например в стремежа на природната наука да достигне другите небесни тела, защото нашето земно кълбо, погледнато триизмерно, е напълно изследвано. В неудържимия натиск, който сега еволюцията упражнява върху хората, трите измерения стават за човечеството твърде тесни, твърде угнетяващи. И науката реагира на това угнетяване по триизмерен начин, като се стреми да разшири колкото е възможно повече това пространство.

Ясно е, че трудностите свързани с това, веднага биха били неутрализирани, ако имаше четвърто измерение, което би могло да се изпита от науката като реалност.

Това четвърто измерение съществува! Това е измерението, което някога бе определено като абсолютната проникваемост. Ние бихме искали да го обозначим като реалността на вездесъщността. То е измерението, което напълно премахва време, разстояние, минало, настояще и бъдеще, сега и скоро.

Ако човечеството владееше това четвърто измерение, тогава сигурно не би съществувала повече потребността да се достигне Луната, Марс, Меркурий или Венера. Защото в четвъртото измерение мисленето за Луната би означавало да си на Луната. Накратко може да се каже, че четвъртото измерение е едно състояние на вездесъщност. За триизмерно осъзнатия човек е много необичайно да си представи едно такова състояние. Все пак, четвъртото измерение е само вратата към петото, шестото и седмото измерение.

Тези седем измерения стоят в основата и на атома, който също притежава седем аспекта. Поради това човекът принципно и фундаментално е вездесъщ, тъй като екзистенциално е изграден от атоми. Но той не осъзнава това. Неговото съзнание и неговите сегашни способности са триизмерни.

Съзнанието за вездесъщност дарява на човека възможността с това съзнание да е навсякъде, където поиска, макар и да се намира на определено място без да го напуска. Интуицията е портата към това ново виждане, което е първия резултат от осъзнаването на четвъртото измерение.

След това кратко обяснение вие ще разберете колко гибелно е да бъдете отворени за астралните влияния от обичайния диалектичен вид. Човешкото жизнено поле е напълно замърсено. И човешката жизнена атмосфера с нейните астрални и етерни причини и следствия е напълно пропита от тях. Тъй като вашето жизнено поле е едновременно и ваше дихателно поле, по този начин вие бивате държани в плен. Това важи също и за семето, следователно и за следващите поколения.

И колко верни са тогава старозаветните слова, че греховете на бащата отмъщават до трето и четвърто поколение. Защо точно до третото и четвъртото поколение? Защото причината за един грях може да съществува най-много до третото и четвъртото поколение. Но в последствията от него най-често отново се съдържа нова причина за грях.

¹ б.пр. в кандидата се отваря вътрешното виждане

Който не започва с промяната на жизненото си поведение на базата на пробудената душа, да го прилага и отстоява, не може да постигне нито една гностична цел. Всяка магия се осъществява с помощта на диханието. Който не може да се предпази от вредните астрални влияния, непременно ще бъде жертван.

В степента, в която формата умира чрез позитивен нов живот, т.е. бива променяна и управлявана от душата, петият лъч започва своята задача. Тогава върхът на планината е достигнат. И една нова чудна светлина докосва и изпълва ученика. Тази светлина действа чисто ментално. За пръв път в живота си ученикът може да мисли истински, защото неговите ментални органи сега са отворени за нея.

Напълно в хармония с изявата на седемте лъча на Седмория Дух се осъществява обновяването на сетивните органи – ако ученикът прави това, което изисква от него вътрешният процес. Тогава той бива подкрепян от освобождаващото Универсално учение.

Петият лъч кореспондира¹ с ума. Когато бъдете въведени в сферата на действие на петия лъч, непосредствено откривате, че умът е нещо повече от сетивен орган. Умът е инструментът на мисленето, на мисловното тяло. Когато се събуди разумният ум, или разумът, това означава раждането на още липсващото във всички хора от природата на смъртта мисловно тяло. И едва с това раждане започва осъществяването на истинския човек.

В древното учение човекът е бил наречен и *Адам*. Сродна на тази дума е думата *Човек*, или *Манас*, това значи *Мислител*. Резултатът от съвместната работа на осъществяващия новото жизнено поведение ученик и петия лъч на Седмория Дух не е нищо друго, освен раждането, истинската изява на предвидената от Бога мисловна способност, на истинското мисловно тяло, и чрез него изявата на разума.

Ние напълно осъзнаваме ограничеността на това обяснение. Дано обаче във вашето светилище на главата да присъства и да действа достатъчно душевна сила, за да можете да разберете и схванете всичко това.

3

Трите фундаментални лъча на Седмория Дух

Кореновата система на змийския огън, плексус сакралис, е свързан или със системата на светлинната сила на диалектиката – Дървото на познанието на доброто и злото, или със системата на светлинната сила на Универсалния Седморен Дух – Дървото на Живота.

Вие трябва да разберете, че със светлинните потоци във вашата система се влива прасубстанцията с единия или другия състав. Прасубстанцията е строителния материал, основната космическа субстанция. През своето коренно сплитане² тройният змийски огън всмуква тези градивни вещества, отвежда ги нагоре в светилището на главата и изпълва с тях седемте мозъчни кухини.

От тези седем основни градивни вещества живее човекът. Те определят неговото цялостно жизнено състояние. Видът и степента на плътност на различните тела на личността се определят от тях. Следователно всичко зависи от това с кои състояния на прасубстанцията е свързан човекът посредством своя змийски огън.

Когато казваме: „Бог е светлина“, тогава с това имаме предвид, че чрез своята светлина Логосът ни изпраща градивни вещества, с чиято помощ можем да изпълним неговия план за всеоткровението.

Има седем Божествени светлинни потока от различен вид и също и седем праелемента, от които човек трябва да живее. Тези седем праелемента били наречени от древните седемте хармонии. Кандидатът на гностичните мистерии трябва да може да реагира на всичките тези

¹ б.пр. комуникира

² б.пр. плексус сакралис

седем хармонии. Те трябва да са напълно налице в седемте мозъчни кухни, запасните камери на неговото жизнено състояние.

Истинският човек, който притежава тройна система на змийския огън, приема чрез това тройно Дърво на Живота една фундаментална, тройна прана. Тя се концентрира в трите по-висши мозъчни кухни и е толкова фундаментална, че отваря цялото останало същество за другите четири жизнени потока.

При диалектичния човек, в който двата канала на симпатикуса не са свързани чрез плексус сакралис, по посочения начин може да проникне само един фундаментален жизнен поток. Вследствие на това трите по-висши мозъчни кухни се изпълват със същото “жизнено дишане”. Вие ще разберете, че чрез разстройване на един такъв фундаментален организъм човекът не само става анормален, но и във всяко отношение и във всички аспекти се развива по различен начин от заложеното в плана.

Трите фундаментални “жизнени дишания” в трите по-висши мозъчни кухни трябва да могат да действат заедно, ако трябва да се говори за формиране на първоначалния човек. Тези три, освен като мистерии, могат да бъдат обозначени и с цифрите 1, 5 и 7, или чрез Троицата Отец – Син – и Свят Дух.

Диалектичната група от хора, която може да реагира само на *първия* лъч, притежава като сигнатура неизкоренимия вътрешен стремеж към религиозно жизнено поведение. Групата от хора, които реагират само на *петия* лъч, непрекъснато преследва разширяване на умствените способности. А онази група, която напълно е съгласувана със *седмия* лъч, непрекъснато е усърдно заета с една или друга дейност.

Как е възможно в един толкова разстроен организъм да възникне копнежът за възстановяване на това, което е осквернено, копнежът за спасение от колелото на раждането и смъртта?

Този копнеж възниква винаги по един или друг начин в сърцето на човека. Защото човешкото сърце е тясно свързано с трите по-висши мозъчни кухни. Освен това сърцето е мястото на пребиваване на Духовния човек, така казва Универсалното учение. Ние знаем, че това е вярно. Ние знаем за праатома. Ние знаем за отразяващия атом и за пъпката на Розата, която лежи затворена в сърцето.

Затова всеки човек, който достатъчно дълго е бил под ударите на Немезида, а това значи на прасилата, в даден момент ще чуе в сърцето си един чужд глас. Това е гласът на Сфинкса, който почти е потънал в пясъка на пустинята. Този глас зове и умолява за спасение.

Който в благочестие и богобоязливост откликва на този глас и следва Пътя, който вече дълги години се посочва на всички вас, той ще стане способен отново да възстанови тройния змийски огън. И от този момент нататък трите мозъчни кухни могат да бъдат изпълнени с трите фундаментални лъча на Седмория Дух.

Това има чудни последствия. Например в шестата мозъчна кухня ние намираме толкова обсъжданата пинеална жлеза или пинеалиса. Щом пинеалисът получи своята Божествена хранителна сила, в живота на ученика се случва нещо велико.

Може би е добре да обясним това малко по-подробно. Пинеалисът, между другото, действа в човешката система като атомен генератор. С това искаме да кажем, че в пинеалиса се определя вида, структурата и същността на атома, който лежи в основата на изграждането на личността. Атомите, от които е изградено тялото на човека, притежават определено качество, те отговарят на определен кристализационен фактор. Това качество и произтичащите от него последствия се определят и пораждат от пинеалиса. Пинеалисът излъчва атоми с голяма регенерираща сила.

Когато тройният змийски огън е възстановен и трите фундаментални лъча на Седмория Дух могат да изпълнят със своите радиации трите по-висши мозъчни кухни, тогава пинеалисът бива подтикнат към съвсем нова дейност. Това е разбираемо. Атомният генератор ще произвежда нови, различни атоми, и ще ги разпространява в цялото същество. Вие ще разберете, че след това трябва да последва трансфигурацията.

В *Духовният завет на Братството на Розенкройцерите* се говори за шестия светилник, който трябва да бъде запален. Това е шестата мозъчна кухня, в която се намира пинеалисът. Да запалиш като Розенкройцер шестия светилник означава да започнеш трансфигурацията.

В един ежедневник прочетохме една интересна статия от доктор Аугуст Щерн за градивните елементи на природата. Там, между другото, той пише: “В нашия мозък градивните елементи на природата играят управляваща всичко роля [...]. Жалко, че всички учени, които се занимават със съзнанието на човека, знаят малко или нищо за физичните закони, които действат в атомите и атомните ядра. Те трябва да се върнат обратно на колежанските скамейки, за да изучат естествознанието, което формира базата на мисловните процеси, които се извършват в нашия мозък.” (*Край на цитата*)

Обобщавайки, бихме желали да кажем: тъй като всички ученици заедно формират един фокус на младия Гносис, те могат да бъдат сигурни, че отразяват Духовната светлина, която е вездесъща. Вие ще бъдете все по-настойчиво призовавани и все по-енергично подтиквани към новото творение, към съзнателната изява на едно ново същество, и то чрез съзнателно душевно жизнено поведение в гностично-магичен смисъл. То започва с новата активност на сърцето в материалното тяло и завършва с угасването на последните тлеещи остатъци на стария астрален живот в астралното тяло.

Вие ще бъдете все по-настойчиво подтиквани да освободите собственото си астрално тяло от астралната жизнена сфера на природата на смъртта. В името на Бога вие ще бъдете подготвени за Духовно-душевния възход в електрическия огнен етер, петия етер, който се освобождава чрез Светия Дух, така че събудената Дух-душа да може да диша, живее и действа в него.

И дано тогава, като резултат от гностичната ви насоченост и възприемчивостта ви към вливащите се сили и излъчвания, да се породят много оживяващи импулси във вашето сърце.

Дано да получите тези импулси като едно ново дихание от Светия Дух и да бъдете в хармония по вид, същност и вибрация с Духовно-душевната светлина на полето на възкресението.

Дано скоро да се осъществи промяната от външния човек към вътрешния човек.

4

Седмият печат

Жизненият път на Йоан-Кръстител през пустинята достига своята кулминация в срещата с Господ Иисус. Там, на Йордан, в надира¹ на Пътя, двамата се изправят един срещу друг. В този момент природнороденото съзнание сякаш изчезва, угасва в личността, и душата, живата душа, съществото-Иисус, поема пламъка на съзнанието. Душата живее и Духът е влязъл. Гласът на Бога говори изцяло в съществото и от съществото.

Така душевният човек, който живее все още в старото, природнородено Йоаново жилище, става способен и годен за много задачи. Приет в Универсалната братска верига, той носи посланието на Иисус Христос чак до най-тъмните места на нощта. Следователно човекът-Йоан се намира в полето на служене, и то в служба на великото освободително дело, което Гносисът винаги извършва и ще извършва в света.

В книгата на *Откровението* се разказва как Йоан-Кръстител, Йоан от Патмос, среща “Другия”. В един определен момент този Друг, Небесният човек на Универсалната братска верига, застава пред човека-Йоан. Непосредствено след тази среща новият брат е приет от Универсалния Гносис. Следователно от този момент нататък той съответства на типа на братята от ордена на съвършените.

¹ най-ниската точка

В 1-ва глава на *Откровението* четем, че този новороден сътрудник получава задача. Той трябва да се обърне към седемте общини, които са в Азия. Той трябва да напише писма до седемте общини, предупредителни, подканващи и същевременно утешаващи писма. Братът от ордена трябва да започне да развива една седмorna активност. Тази активност е подготовката за всичко, което ще дойде по-късно.

Понятието *Азия* има много значения. Между другото с него се означават онези, които все още живеят в диалектичното природнородено тяло, но по-специално онези, които въпреки това притежават една особена сигнатура. С това се имат предвид хора, които могат да бъдат разделени на седем типа, което означава на седем типа възприемчиви за Гносиса същества.

В книгата *Божията слава е неприкосновена*¹, в шестия абзац на ориентиращото въведение изрично се посочва, че тази книга се обръща към хората, които притежават спомена за изгубената синовност, за изгубената родина. Такива хора притежават склонност към търсене, която не може да се потисне. Те търсят светлина.

Седемте писма до седемте общини в Азия са адресирани до всичките седем човешки типа, които се намират в днешното жизнено поле. Те биват подготвени за всичко, което по-късно ще се случи в диалектичния живот, за всичко, което трябва да се случи с младото Гностично братство, което желае да върви по Пътя към вечната родина, за да достигне крайната цел. Затова в книгата на *Откровението* намираме разбулването на всичко онова, което трябва да дойде, което трябва да се случи в събраните от седемте общини.

Това разбулване започва с едно небесно видение: изпълнен с величие Бог седи на трона си и небесното множество го величае с бурно ликуване. В ръката му лежи затворената книга, книгата, запечатана със седем печата.

Духовната школа на Златния Розенкройц продължи своите разкрития и след издаването на книгата *Божията слава е неприкосновена*. Годни наред в лекциите и литературата тя очертаваше славната цел на свято то бъдеще, великата цел на Пътя към освобождаващото Духовно-душевно поле и нещо повече, утвърди тази цел, доколкото е възможно, в съществото на стотици ученици. Въпросите „защо“ и „с каква цел“ подробно бяха разгледани от различни страни. Заключената със седем печата книга ви е била четена и ви се чете по най-различни начини.

Но вие знаете, че четенето и слушането сами по себе си не са достатъчни. Те показват само посоката и определят целта. Но това, което е важно, е самата цел, това което е важно, е живата реалност на Златния Розенкройц. И това е свързано с отварянето на седемте печата.

Но кой се осмелява да отвори книгата? Кой диалектичен смъртен е в състояние да направи това? Със сигурност никой! Всяка илюзия по отношение на това ви е отнета.

Но никой, нито един смъртен не трябва да се бои, казва книгата на *Откровението*, защото Синът на Отца, Синът на Онзи, който седи на трона, притежава силата да освобождава. Едно неизказано могъщо лъчево поле ви докосва и ви подтиква към осъществяване. И освен това при всяка стъпка вие бивате съпровождани в освобождаващ смисъл. Новородената душа, която е умряла в Господ Иисус, възкръснала с Него и се е обединила с Духа, предвожда вас, егоцентричния човек, по Пътя на спасението.

Затова в Универсалния Гносис се говори за спасителната Божия сила, за Сина на Светлината. Затова трябва да се насочите към Гносиса. Затова като ученици сте се посветили на Гносиса. Затова сте решили един ден да станете като *Пустис София*. И затова сега се появява агнеца, живата душа, и отваря един след друг шест печата. И множеството ликува.

Чрез отварянето на шестте печата човечеството бива сполетяно от голямо бедствие. Във външния и вътрешния живот на всеки човек трябва да се случат шест сломявания². Най-тежкото сломяване е може би шестото бедствие, което сполетява кандидата.

Прочетете това сами в книгата на *Откровението* и се опитайте да го проверите в собствения си живот. Тогава ще знаете докъде е стигнал процесът на развитие във вас, какво вече сте оставили зад себе си, с какво евентуално сте заети и какво до този момент винаги се

¹ *Dei Gloria Intacta* от Ян ван Райкенборг

² разрушение, разчупване

страхувате да направите. Разбира се всеки кандидат на Гносиса се намира в един процес на сломяване. Така над вас и нас биват счупени всичките шест печата.

Накрая трябва да бъде счупен и седмият печат, защото крайната фаза приближава. Това винаги е един много критичен момент в развитието на всяко Гностично братство. Защото счупването на седмия печат предизвиква толкова динамичен процес, с толкова могъщо разгръщане на силите, че преди това на челата на всички служители на Господа трябва да бъде сложен печат.

В началото на глава 7 от книгата на *Откровението* можем да прочетем какво провъзгласява ангелът на седмия лъч. Той извиква: “Чакайте!”. Той извиква това на другите шест тръбни ангели, които са излели шестте лъча върху главите на човечеството и които сега трябва да осъществят и седмия аспект. Седмият ангел казва: “Чакайте докато сложим печат върху челата на служителите на нашия Бог!” Това означава, че принципът на душевното развитие, базата за новото състояние на съзнание, трябва да е налице в някаква минимална степен в сърцето и в главата.

Първата стъпка към това е магнитната връзка с гностично-магичния живот, със Светия Дух, с Утешителя, с универсалния Христос. Тази светлинна връзка трябва да бъде напълно свободна от диалектични замърсявания. Едва когато тази връзка бъде осъществена, ще бъде възможен пълният възход на Духовно-душевния човек.

Чрез копнежа на кръвта на цялостния човек се стимулира и прилага едно жизнено поведение, което е напълно съгласувано с него. Този копнеж за спасение подпомага и прави по-лесно за осъществяване истинското жизнено поведение, единственият метод за постигане на пречистване на кръвта и повишаване на вибрационното ниво на кръвта и то с помощта на хормоните на хипофизата.

Вие ще разберете, че този копнеж на вътрешното същество трябва да бъде съзнателно и интелигентно подпомаган, защото всъщност е едно магнитно състояние. Тогава органът на интелигентността в главата излъчва магнитни лъчеви вълни, на които бива отговорено от лъчевото поле на Гносиса, от неземното поле. По този начин осъществявате магнитна връзка с Гностичното астрално поле:

- първо, отвътре през отразяващия атом в сърцето,
- второ, отвън през пинеалиса в светилището на главата.

Тази магнитна връзка, която означава “да бъдеш просветлен” и се изпитва като най-висше щастие, е връзка на нервния етер с етерното поле на безсмъртието. Това означава да бъдеш абсолютно свободен от всякаква обвързаност с материята. По този начин можете непосредствено и съзнателно да изживеете вечността във времето.

5

Йоан на Патмос

В тази глава ще се опитаме да ви обясним следното: Истинският, абсолютният живот, който произлиза от първоначалния Дух и от истинската абсолютна форма на проявление, трябва да бъде роден от седемте микрокосмични области на съществуване в тяхната взаимосвързаност. Трябва ясно да осъзнаете, че едно същество, което има общение със Седмория Дух, притежава тяло, което произлиза от седем пъти по седем, следователно четиридесет и деветте аспекта на абсолютното битие. От това може да се заключи, че тяло, родено само от една част от тези аспекти, винаги е една карикатура. Затова никога не може да се говори за идеално диалектично тяло.

Ето защо трансфигурацията се основава на новораждането на абсолютното истинско себе. Как изглежда това същество? В Библията то се представя символично по много начини. То ни се описва например в книгата на *Откровението*. Ние имаме предвид видението на Йоан на Патмос.

Йоан е братът и приятел, който сияе от любов към Бог и неговото Братство, както и към ближните си. Това е любовта, която чрез своята излъчваща сила и най-висш потенциал се извява съвършено безлично.

В седмортната лъчева сила на Гносиса може да се разграничат три сили. Тези три сили играят роля при така нареченото сидерично раждане. Сидеричното раждане също се осъществява в три фази. Първо е докосването, второ – развитието и трето – осъществяването.

В светото писание първата фаза е наречена *Вярата*. В това докосване на Светия седмортен Дух между ученика и новия живот сякаш бива прокаран мост. Когато в тази първа фаза ученикът чува да се говори за новия живот, той чува този глас вътрешно. Още тази първа фаза на второто сидерично раждане непосредствено действа напълно имунизиращо и закрилящо от гнета на идващите неща. Затова в Евангелието се казва: *Не бойте се, вярата ви ще ви пази*. Единствено чрез тази вяра става възможно развитието на докосването на Светия Дух – втората фаза.

Във втората фаза, от докосването се поражда развитието. Чрез докосването съществото на ученика напълно се променя. Тази промяна можем да разглеждаме като подготовка за трансфигурацията.

Чрез втория процес ученикът се приближава към своята цел. Той израства в милостта на Бог. Новата жизнена сила в него расте. Тази нова жизнена сила се обозначава с понятието *Надежда*. Това е надеждата за вечния живот, това е пробивът на новата астрална сила в светилището на главата.

Не бойте се. Вярата ви ще ви пази. Това е първата фаза. Надеждата за новия живот се превръща за ученика в истински нов живот, втората фаза.

От новия живот възниква осъществяването. Второто сидерично раждане става факт. Сега процесът на трансфигурацията може да започне. Едва тогава ученикът е в *Любовта*, която е най-голямата. Във вярата той бива закрилян. В надеждата започва да живее, но чрез Любовта, чрез осъществяването, той получава силата. Това е третата фаза.

Всички, които влизат така в новия живот, отново получават силата да станат Божии деца. Да притежаваш сила означава да притежаваш свобода. Да притежаваш тази сила означава да влезеш във владение на едно неизразимо наследство. Павел нарича това: “Да бъдеш Божи сънаследник”. Щом един ученик е станал сънаследник на Бога, той е станал също и притежател на силата. Тогава свещеният пламък на позитивното притежание се излъчва и сияе от него. Ученикът е станал служител в братската верига, Божи сънаследник.

Такъв човек беше Йоан на Патмос. Той видя пред себе си телесно прототипа на своето истинско, родено в Бога по-висше душевно себе. Той видя Първия и Последния. Той, който беше мъртъв, отново оживя.

“Аз, Йоан, който съм също и ваш брат и съучастник в скръбта и в Царството и в търпението Исус Христово, бях на острова, наречен Патмос, заради Словото Божие и заради свидетелството за Исус Христос. В Господния ден бях в Духа и чух зад себе си силен глас, като от тръба.” (Откровение 1: 9-10)

Ясно осъзнавайки какво иска от него освобождаващият път, Йоан пристига на Патмос. Патмос означава нищото, самотата, пълната изолация, абсолютното дистанциране. И така Йоан преминава през трите фази на второто сидерично раждане: докосване, развитие и осъществяване. И идва моментът на цялостното му издигане в светлината, моментът, в който става Божи сънаследник.

За да потвърди, че е успял да осъществи докрай второто сидерично раждане в неговите три фази, той среща своето небесно душевно-Себе. Тази връхна точка в пътя на развитие на ученика се нарича “Господният ден” или “Седмият ден”. В Господния ден ученикът отпразнува свързването със светлинното излъчване на Гносиса.

Тогава този светлинен силов поток докосва пинеалиса, след което се спуска към малкия мозък и през хипофизата и продълговатия мозък продължава надолу по канала на змийския огън. При това в различни точки на този канал той причинява интензивно горене. По този начин огънят на Духа пронизва ученика като сияещ меч.

Докато Йоан изпитва тази могъща буря на Духа, той чува глас като от тръба, който му казва: *Не бой се. Аз съм първият и последният, и живият; бях мъртъв, и виж, жив съм веќе веќе и имам ключовете на ада и на смъртта. (Откровение 1: 17-18)*

Йоан може да получи съвършения печат на новото развитие. Това потвърждава, че се е осъществило едно окончателно вливане на силите на оздравяването, водещо към вечния живот. В това състояние ученикът възприема това, което ние наричаме “абсолютното битие”. Той чете в него като в отворена книга, той вижда и разбира. Тъй като силата на Любовта го прониква с лъчите си, той бърза да пробуди другите и да гравира в сърдечната кръв на хората: “Побързайте, преди да е станало твърде късно”.

Така сега и вие ще разберете смисъла на тези думи. Нашата цел не беше да ви осветлим всичко по отношение на тази природа, а да ви очертаем Пътя към Живота като огнена дияр в нощта на времената, за да вървите по този път много съзнателно до вашия Господен ден, до Седмия ден.

Дано Господарят на целокупния живот, Светият Седмореи Дух, да ви води през нощта на времената към вечната Светлина. Бог да бъде с вас.

6

Задачата на Духовната школа

Несъмнено вече често сте чували думите: *Вие ще вършите по-велики дела от тези, които Господ Иисус вече е правил преди вас* и също: *Приближете се без страх до портата на Гносиса*.

Защо това с толкова любов отново и отново ви се казва? Защото можете да реагирате на тези думи само ако все повече, все по-съвършено и с все по-пълна отдаденост вървите по Пътя. Трябва да внимавате да не отреагирате собствените си трудности и напрежения, собствената често толкова тежка и мъчителна борба, върху групата.

Сигурно с благодарност сте изпитали силата на гностично-магнитното поле, благодарност, която е толкова по-голяма, колкото по-дълбоко осъзнавате, че разширяващите се възможности на магнитното лъчево поле са от световно значение. Ние се намираме в една нова духовна година. Започнала е изиявата на едно ново време. Христовото лъчение отново иска да се свърже с хората посредством един творчески синтез на първоначалния Божествен порядък. Необвързан с триизмерността, този Божествен Дух води душевния човек към живота в най-висшия Божествен смисъл.

Духовната школа има задачата да утвърди във времето мистерийната школа на младото Гностично братство. Ние обаче трябва да имаме предвид, че всяка работа тук има временен характер. Вие трябва да осъзнаете това. Служителите на Гносиса идват и си отиват, за да се завърнат отново в определеното за това време. Затова има начало и, погледнато време-пространствено, винаги има и край.

Защото ще дойде време, така се казва във Второто послание на ап. Павел до Тимотей 4:3-4, *когато хората няма да понасят освежаващото учение, а според своите си страсти ще си събират учители, които да гъделичкат ушите им, и като отвърнат ушите си от истината, ще се обърнат към басните*.

Но ако вие, като сериозни ученици на Духовната школа, хармонично се съгласувате с живота пулсиращо лъчево поле, тогава намирайки се в него ще завибрирате заедно с него и ще изпитате процеса на вдишване и издишване като едно животосъбуждащо и стимулиращо въздействие в цялостната ви система според Дух, душа и тяло. В този психологически момент всички, които са приети в електромагнитното поле на Духовната школа, се посвещават на една напълно различна работа.

“Знанието”, че това е само една временна възможност за работа в областите на скръбта, мъката и сълзите, се знаеше през всички времена, защото то винаги, във всички времена, се отнася до едно и също явление. Но чрез своето вътрешно просветление истинският ученик

преди всичко ще стигне до себепознание посредством Духа и истината в своята най-съкровена същност. Да, Братството на Живота ясно ще му се изяви като действаща светлинна сила.

По какъв начин се изявява тази сила? Когато има различни схващания относно изпълнението на някаква работа в работното поле на пространството и времето, но един или повече приятели се опитват да запазят доброто отношение един към друг, напълно се уповават на вярата в Едната светлина и имат правилна насоченост, така че целта на Духовната школа да не се изпуска от очи, тогава Братството на светлината има възможността да се изяви със силата на своята любов на тези, които докосва.

В тази светлина и в тази сила диалектичната личност се учи да осъзнава всички издигнати от самата нея бариери. Неразумната съпротива на личностния човек отстъпва и ученикът, съзнателно или несъзнателно, променя своята насоченост. Като от само себе си той ще започне да действа от духовни подбуди. Тогава това, което първоначално се е смятало за невъзможно, се случва като че ли от само себе си. Следователно чрез силата на излъчването на Христовата любов всички докоснати ще се сближават един с друг на една здрава основа.

Но за да се осигури траен успех винаги трябва да са налице следните предпоставки:

Първо: да се запази доброто отношение един към друг.

Второ: да се проявява абсолютно добра воля.

Трето: в единство да бъдем изпълнени от единия всеобхватен Дух.

Тогава това, което личностният човек със своите интелектуални мотивировки не е можел да осъществи досега, изпълнява самата сила на Божията любов, във всеки случай тогава, когато личността е отворена за тази любов.

Позволете на чудното цвете във вас да се превърне в сияеща Роза на гностичните мистерии. Бъдете верни!

Ние от цялото сърце измолваме за вас: дано съзнателно да изпитате всичко това.

7

Смърт, къде ти е победата

В Първото послание до Коринтяните, глава 15, стихове 35-49, четем:

Но някой може да каже: Как ще възкръснат мъртвите, и с какво тяло ще дойдат? Ти, безумецо! Това, което сееш, не ще оживее, ако не умре.

И това което сееш, не е тялото, което трябва да бъде, а голо зърно, пшенично или някое друго. А Бог му дава тяло, според своята воля, и на всяко семе – негово собствено тяло.

Не всяка плът е еднаква; а една е плътта на хората, друга на животните, друга на рибите и друга на птиците.

И има небесни тела и земни тела. Но едно е великолепието на небесните, а друго на земните; един е блясъкът на слънцето, друг – блясъкът на луната и друг – блясъкът на звездите; защото и звездите се различават една от друга по блясък.

Така е и с възкресението на мъртвите. Сее се в тление, възкръсва в нетление; сее се в безчестие, възкръсва се в слава; сее се в немош, възкръсва се в сила; сее се природно тяло, възкръсва Духовно тяло.

Както има природно тяло, така има и Духовно тяло.

Както е писано: Първият човек, Адам, стана жива душа, последният Адам стана животворящ дух.

Обаче не е първо духовното, а природното, и после духовното.

Първият човек е от земята – земен, от пръст; вторият е Господът от небето.

Какъвто е земният, такива са и земните; и какъвто е Небесният, такива са и небесните.

И както сме носили земния образ, така ще носим и Небесния образ.

След този цитат вие със сигурност вече няма да поставяте въпроса, който се обяснява на Коринтяните: *Но може ли някой да каже как ще възкръснат мъртвите?* Защото сега вие знаете, че е напълно невъзможно една диалектична душа, едно диалектично его и една диалектична личност да станат непреходни.

Всяко живо същество в това царство на диалектичната природа на смъртта, всеки жив организъм, било то растение, животно или човек, съответства на един и същи закон, а именно на закона, че флуидът, който го одушевява, е определено състояние на магнитните сили на диалектиката. И никое от тези същества, в каквото и състояние да се намира, не може да се сравни в нито едно отношение с изявата от и в Гносиса. Това, което се събужда от Гносиса може да се изяви само когато всичко, което е съществувало, е разпнато, умряло и погребано и е невъзможно да оживее отново.

Когато Павел казва, че един ден ще носим образа на Небесния човек, той няма предвид, че някой ден вие, като диалектично его, ще влезете в състоянието на обновлението. А с това Павел иска да каже, че след новораждането на душата, следователно след раждането на новото Его – това е тройното аз на мисленето, волята и чувствата – вашата личност, вашите тела временно ще могат да носят новата душа и новия аз, точно както е било с Господ Иисус след неговото възкресение. В този период вие сте съблекли образа на материалния човек и тогава вие, вашите тела носят образа на Небесния човек.

Ето защо по-нататък в Първото послание до Коринтяните гл. 15 стих 50 Павел още веднъж подчертава, че затова “плът и кръв не могат да наследят Царството Божие”. Сее се в преходност, безчестие и немощ, а възкръсва истинската, живеещата в Гносиса душа. Великото чудо на спасението е в това, че вашата диалектична личност може и трябва да бъде базата за могъщия начален процес на трансфигурацията. Най-същественото е ученикът да разбира това чудо на спасението, да встъпи в процеса и да си пробие път до целта.

“Ето”, казва Павел, “казвам ви една тайна: Не всички ще умрем” – в обикновения природен смисъл, “но всички ще се изменим”.

Тази двойна мистерия може да бъде валидна също и за вас, само ако тръгнете по необходимия път. Затова чуйте тайната на Павел, която е все така актуална и затова е винаги нова.

Който с голяма сериозност и отдаденост тръгва по Пътя, както знаете, се свързва с Гносиса. И тогава в него непосредствено ще се изяви нещо от безсмъртното душевно състояние.

Ако някой брат или сестра умре по време на този подготвителен процес на личността, тогава разбира се материалната дреха се съблича по обичайния начин. Но дори и тогава с тази смърт е свързана една тайна, защото семето на безсмъртието е било активно в този брат или сестра и се е развило. Затова тези умрели няма да изчезнат напълно¹, както всички проявления на обикновената природа, а спасителният процес ще продължи в онази част на магнитното тяло на Духовната школа, което наричаме осветеното душевно-стерно поле. Затова всички наши умрели, които умират така в Господа, един ден ще възкръснат непреходни.

Вие все още притежавате личността. И макар че тя е в безчестие, немощна и преходна, с подходяща помощ от нейна страна можете да вземете участие в новораждането на душата още тук и да получите всички ползи от това.

Защото има една двойна мистерия. Който върви по Пътя, може да бъде напълно спокоен. Той или умира според природата и в своето си време се събужда в душевно освобождаващото жизнено поле, или празнува своето възкресение в новото душевно състояние още тук. И в двата случая възкресението е сигурно и пълно.

Затова за всички, които наистина вървят по Пътя на мистериите, съществува славната сигурност на спасението, че наистина смъртта на окончателния край вече е непосредствено превъзможната. Затова всеки сериозен ученик може да извика ликуващо:

¹ б.пр. след смъртта, техният микрокосмос няма да бъде изпразнен напълно, а в него ще остане безсмъртната душа в ембрионален стадий.

Смъртта е погълната в победата. Смърт, къде ти е жилото? Жилото¹ на живота в смъртната природа е изчезнало.

Смърт, къде ти е победата? Победата на смъртта е унищожена. Затова винаги бъдете твърди, непоколебими и постоянно израствайте в делото Господно, знаейки ясно и позитивно, че вашата работа, вашето свободно себеизграждане никога не е напразно.

8

Царството на синовете на змиите

Същността на процеса на осъществяване на новата душа никога не е била толкова близо до ученика на школата на Златния Розенкройц, колкото сега. Групата на Духовната школа на младото Гностично братство стои пред една нова стъпка в своето развитие. Тази стъпка ще я отведе до напълно нови неземни състояния, които въпреки това ще бъдат много реални. Състояния и ценности, които според Библията са или в далечното минало или в едно още забулено бъдеще, за ученика ще станат жива действителност, едно живо днес.

В стария завет мнозина живеят “под облака”. Това е едно специално подготвено астрално поле. И в новия завет ни се казва, че Човешкият син ще дойде отново на облаците или в облака. И Павел известява на своите ученици: “Един ден ще бъдем приети в облака”. Това означава в гностичното астрално поле.

И сега същите теми се обсъждат и с учениците на Духовната школа и те биват поставени пред същите задачи. Миналото и бъдещето сега са дошли и ученикът вече знае какво се има предвид с облака, върху който царствено седи Човешкият син. Ученикът разбира, че облакът може да се асоциира с новото гностично жизнено поле в неговия астрален аспект. И той знае също, че може да изпита и възприеме този облак.

От препълнения съд на откровението, който отново и отново се поставя пред вас, ще се спрем само на един аспект. Поради много причини считаме за необходимо да ви го осветлим по-задълбочено. Става въпрос за растежа и изявата на душевното тяло.

Вие знаете, че изявата на новото душевно съзнание посредством концентрирането и активността на Меркуриевия елемент в светилището на главата същевременно предизвиква раждането на главата на новото душевно тяло. Едва с това душевно тяло вие можете да пребивавате в облака, в гностично-астралното поле. Чрез докосването на гностичните потоци, които се вдишват от сърцето и чернодробната порта, се произвежда също и много ново чисто душевно качество, което се концентрира в четвъртата мозъчна кухня.

Ако Меркуриевата сила се освободи в достатъчна степен и от своя страна подготви светилището на главата, натрупаното душевно качество може да бъде използвано като дихание на живота, като основа за новото жизнено състояние. Формира се светилището на главата на душевното тяло. То лежи концентрично в главата на диалектичното тяло и се разпростира навън като сияещ венец. Този сияещ венец е пламтящото украшение на огъня на Петдесетница. Огнената глава е обгърната от едно светещо поле, което се излъчва надолу като опашка на комета и създава впечатлението за една огнена змия, която непрекъснато се движи и сияе като слънчевата светлина. Сега вие без съмнение ще разберете израза: “Син на змиите”, както и боготворенето на змиите.

В старите забулени истории на библейската книга *Числа* има част, в която се описва как пилигримите, които, тръгвайки от пустинната област, пристигнали в Обетованата земя, защото имали да изпълняват там една задача, се държали неправилно по отношение на една определена група жители на тази страна. Смисълът на тази история е следният:

Когато ученикът тръгне по Пътя за осъществяване на своята задача и при това трябва да се бори с определен вид необходими трудности, може да се случи така, че в този критичен момент активността на ученика да отслабне и насочеността му да се премести. Вследствие на

¹ б.пр. подтикът към живот в смъртната природа е изчезнал

това бива произведено фалшиво душевно качество, което блокира процеса на участие в царството на синовете на змиите. Този процес може до такава степен да стагнира, че тялото да заболее и съответният човек да умре.

В историята (*Числа 21:6*) се казва: *Затова Господ изпрати сред народа огнени змии, които хапеха народа, и много народ от Израил измря.* Останалите биват посъветвани като лечебно средство да си направят “медна змия” и ако някой бъде ухапан от фалшивата змия, трябвало да погледне нагоре към медната змия и оставал жив.

Може би разбирате този разказ. Медната змия е символ на истинския новороден принцип на душевното тяло, който се ражда от праведния живот на изпълнения с отдаденост ученик. Който носи в себе си този принцип, не може да си позволи да се върне към старото жизнено състояние. Бог ще го накаже. Затова всички трябва постоянно да гледат медната змия. С други думи: вие трябва в ежедневно служене добре да се насочите към Пътя, за да завършите започнатия процес.

Дано всички ние бъдем намерени за деца на змиите и да получим силата да не се отклоняваме от Единия път.

9

Раждането на змийския жезъл¹

За размисъл

Божественото спасение трябва да бъде оповестявано въпреки съпротивляващите се космически сили и въпреки че трябва да се борим срещу природните еони и архонти.

Основата на змийския жезъл се намира в плексус сакралис. Когато ученикът истински и изцяло е насочен към новия душевен живот, тогава от плексус соларис (слънчевия сплит) възниква един поток, насочен към светилището на сърцето. По този начин сърдечният мускул се изпълва с една особена кръв. Тази кръв се насочва нагоре и започва да циркулира през светилището на главата. По този начин главата се пречиства и става душевно осъзната, във всеки случай тогава, когато е поставена основата за това.

На тази основа може да започне процесът на промяна и да се осъществи контактът с живия Дух. Ученикът ежедневно насочва своята мисловна способност към по-висшия освобождаващ душевен живот, към Духа. Когато този начален процес протича хармонично, възниква душевен растеж и връзка с Духа.

Змийският жезъл се ражда.

Възниква връзката с живото душевно състояние.

Ученикът влиза в освобождаващото Духовно-душевно жизнено поле.

10

Възкресението на човека-храм

От ученика се очаква с голяма вътрешна сила да осъществява в собствения си живот процеса на трансфигурация и да притежава правилното и ясно разбиране по отношение на новороденото душевно състояние.

¹ б..пр. някъде се използва думата кадуцей

Защо се очаква това от ученика? Защото душевното състояние формира базата за истинския човек такъв, какъвто е предвиден в Божия план. Затова ученикът трябва ясно да осъзнава Божествената наука за изцелението. Чрез пинеалния огнен пръстен трябва да възникне достатъчно отвореност и чистота за докосването на Седмория Дух, както и за първоначалния човек, за скрития в микрокосмоса.

Единствената цел на човешката личност трябва да бъде постигането на Духовно-душевното състояние. Личността е време-пространствено същество, от което трябва да възкръсне непреходният образ, Духовно-душевният човек. Йоан е този, от който трябва да се пробуди Иисус. Ето защо аз-човекът, Йоан, е необходим за изявата на непреходния Духовно-душевен човек. Едва когато човекът-Иисус е напълно осъществен, Духовно-душевният човек може да се изяви. Тогава говорим за Иисус Христос.

Следователно в мистерията “човек” фактически съществуват два живота, при които единият трябва да възникне от другия.

Духовно-душевният човек е един освободен от материята човек. Духовно-душевният човек е едно етерно същество.

Материалният човек е същество, което е свързано с материята, освен ако не е трансигурирало. Душевният човек е неприкосновен “кръст от светлина”. Материално-роденият човек е едно отделено същество, което живее и съществува за самото себе си. За душевния човек няма разделение, защото той е в свършеното единство.

Какво означава в този смисъл свършено единство?

Човек би могъл да си го представи така: Една група същества, която живее съзнателно в новата душевна природа, е обединила душа и Дух. Защото там, където е непреходната душа, там е също и Духът. Когато групата е обединила така Дух и душа и мисли, живее и работи в седем лъча, естествено се развива една могъща астрална концентрация, която приема форма, образ. Тогава една такава концентрация свършено изразява какво е Бог, какво иска и как действа, и то в степен на възвишеност, която се съгласува с качеството на групата.

Не е лесно като материално-роден човек да живееш в тази Една универсална истина и в Едната светлина. Защото Едната истина поражда в нисшата, материалната природа един вид сянка¹. Може да се формулира и така: Аргументите на обикновения интелект на онези, които все още са от материалната природа, винаги са в опозиция на Едната истина на Духовно-душевната природа.

Човекът може ясно да бъде разпознат като двойно същество, а именно: от една страна, природнороденият човек като инструмент, като средство, а от друга страна, душевният човек, човекът, който се поражда от взаимодействието между Небесното и освободеното от природата.

Същевременно последният, душевният човек, притежава и още един трети аспект, Духовният човек. Природнороденият човек никога не може да бъде еволюционно същество. Той е само подготвящият, човекът-Йоан.

На това трябва да се погледне така: когато душата се пробуди, тя предявява правото си на живот и на собствено жизнено състояние. Това означава, че тогава тя е постоянно насочена към родината си.

Има ученици, които оставят животът им да премине покрай тях, телата им отслабват и не използват възможностите си, макар да са надарени с душевно качество и чисто разбиране. Тогава те най-малкото са изгубили един цял живот и отново стоят пред много несигурности, като например:

- Първо : загуба на време;
- Второ : въпросът, какво ще представлява светът при едно следващо потапяне в света на материята;
- Трето : в кой момент тяхното душевно качество ще събуди спомена в достатъчна степен;

¹ б.пр. както когато природната светлина осветява даден предмет, неизбежно възниква и сянка, където светлината не достига

Четвърто : какви неконтролируеми кармични влияния тогава отново ще издигнат пречки;

Затова ние ви казваме: уловете своите шансове и възможности, които ви се даряват днес! Използвайте ги!

Най-голямата опасност е тази, за която така настойчиво биваме предупреждени в Матей глава 16, стих 26: *Защото каква полза за човека, ако спечели целия свят, а навреди на душата си?* Ако пробуденият душевен човек може да остане в своето чисто състояние, ако наистина остава буден и по този начин става все по-силен, тогава идва моментът, в който душата трябва да бъде освободена и спасена от кръста на природата и напълно безпрепятствено и неуязвимо да може да влиза в храма на природнороденото тяло и да излиза от него.

Обърнете внимание, че храмът на природнороденото тяло се използва, за да се пробуди душата. Мястото, където става това, е етерният двойник, жизненото тяло. Това жизнено тяло притежава същата форма, образ и органична структура, както материалното тяло. Затова нашата Духовна школа казва, че душевният човек е свързан с жизненото тяло, когато душата в жизненото тяло достигне своя пълен растеж. Това е естествено и логично.

Затова, когато е дошъл съответният момент, двете тела – материалното тяло и етерното тяло, трябва да се отделят едно от друго. Това сваляне от кръста е една особена и съзнателна работа. Тя изисква продължаване на съществуването на двете, както и възкресение на двете. Тя насочва вашето внимание към шест точки в личността:

към сърцето,
към главата,
към двете ръце,
към двата крака.

Именно в тези шест точки жизненото тяло е свързано с останалите тела на личността, които обозначихме като храма на природнороденото тяло. Сърцето е седалището на Розата, главата е седалището на мисловната способност, съответно на Духа. Центровете в дланите са органите на способността за действие и двата центъра в краката – органите за придвижването.

Тази цялостна система може да се представи символично като петолъчната Витлеемска звезда, която чрез кръстния път на Христос става звездата на Голгота. Този кръстен път не е бил и не е мъченическа смърт, а едно пълно възкресение. Следователно кръстният път на Христос е възкресението на душевното жизнено тяло и същевременно великият празник на човека-храм, който достига своята цел. Защото храмът на природнороденото тяло и душевният човек живеят в един и същи микрокосмос, обгърнати са от него. Затова те са едно, но въпреки това не са едно.

За тази освобождаваща работа е ставало въпрос при предходното Братство, при катарите, и става въпрос днес при младото Гностично братство. Могъщото събитие в пещерата Витлеем в Усат-ле-Бейнс в Южна Франция се отнасяше до отделянето, освобождението на душевния човек от човека-храм на природата. Едва от този момент нататък човекът-храм наистина може да бъде свещеник. Каквото и да прави един такъв истински свещеник, това никак вече не би могло да навреди на душевния човек. Той е свободен за всички времена!

Затова също и вие, като братя и сестри, трябва да се стремите да притежавате освобождения душевен човек на жизненото тяло.

11

Борба за съществуване, цел на живота, житейска реализация

Изумени от ужасните упреци към Бог, отправени от т.нар. атеисти, които може би възникват от неразбиране на световното страдание и от чувство на състрадание към света и хората, и, от друга страна, изумени от начина, по който представителите на църквата

защитава любовта на Бог към творенията му, ние се решихме да опишем по-подробно целта на живота, на вашия индивидуален живот.

Колкото и да се различават мненията на хората, всички навярно са единомисленици, че животът не може да бъде без смисъл, по простата причина, че човекът е бил сътворен от Бог. Всичко, което Бог е сътворил в своя голям свят, има велика и мъдра цел, макар че човекът не винаги може да я открие, и затова не винаги разбира това, което вижда да се случва около него.

И как човек да разкрие Божиите намерения, когато сега неговите мисли и действия все още толкова много служат на собствените му интереси? Как човек би могъл да се доближи до Божиите намерения, когато основните му приоритети¹ са свързани с материята? Би ли се осмелил той да съди Бог, който е самият Дух, чистият Дух?

И все пак това се случва, точно днес, когато себеутвърждаването празнува своя разцвет, когато хората яростно се борят един с друг, когато от всички части на света се надигат викове на най-ужасни страдания. Днес Бог бива упрекван, че е невъзможно Той да бъде любов, защото ако беше любов, тогава, така казват, Той не би допуснал всичките тези жестокости, целия този ужас, който се случва в този мрачен свят.

Всичко това гръмко заявяват онези, които са изгубили вярата в самите хора, които са видели толкова нищета и несправедливост около себе си, което им е причинило толкова много болка, че те решават да вървят по свой път, без Бог, без ближните. Тогава те ще вървят – така си мислят те, сами по трудния път, ще търсят цялото спасение само в самите себе си, за да наблюдават и следят тогава цялото това вълнение отдалече.

Хората, които мислят и действат така, далеч не са най-безчувствените. Жестоката действителност така ги е оформила, че те не могат да се доближат до святата светлина, която те наричат Бог. В своето си време те ще открият, че не могат да постигнат нищо сами и че са поставени посред материята, в бурното човешко море, за да служат там на човечеството.

Ние отдавна вече не смятаме тези така наречени атеисти или безбожници за най-лошите измежду хората, защото много по-зле стои въпросът със самодоволния човек, който си въобразява, че е различен.

Вие без съмнение познавате хора, които са убедени, че Бог сигурно знае какво е добре за тях или които предано повтарят като папагали това, което са им внушили техните духовни водачи. Вече често се е показвало, че дори и тези духовни водачи не могат да дадат отговор на многото въпроси на разочарования от Бога човек. Ако имаха отговор, тогава откровено би трябвало да кажат, че ако човекът иска да разреши загадката на живота, трябва да започне с действия в собствения си живот. Защото единствено действието поражда опит, а опитът води до нарастване на разбирането.

Лековерните, покорните хора, често са равнодушните, които не са достатъчно решителни. Те започват да действат само ако видят към тях самите да се приближава опасност. Тъкмо този, толкова вярващ в Бога човек, се тревожи най-малко за своите бореци се събратя, да, той често презрително гледа отвисоко на себеподобното му същество, което се бори за запазването на собствения си или на чуждия живот. Никога не забравяйте, че точно в тази *борба* за съществуване човекът трябва да открие и да разбере правилно *целта* на живота. Едва когато това се случи, той може да премине към житейската *реализация*.

Следователно има три концепции, за които всеки човек без изключение има свое разбиране и в които има участие: борба за съществуване, цел на живота, житейска реализация. Всички хора познават тази борба за съществуване, която за момента може и да отхвърлят, но все пак един ден ще трябва да приемат. Те всички преследват някаква цел и биха искали да я видят осъществена. Единствената разлика в жизнените кръговрати на отделните хора е в спиралата, която те са достигнали.

Това, което за един е борба за съществуване, за друг може да е без значение. Целта на живота за един може за друг да няма и ни най-малка стойност. Житейската реализация за

¹ букв. неговият център на тежестта е закотвен в материята

един може да бъде за друг отдавна остаряло схващане. И въпреки това всички хора без изключение живеят в рамките на схващанията си за тези три понятия.

Разглеждането наведнъж на тези три жизнени предпоставки ще ни отведе твърде далеч от целта. Тогава би възникнала опасността с много думи изложението да остане твърде повърхностно. Затова искаме да се спрем само на три човешки групи¹, които се стремят към житейска реализация, всяка по свой собствен начин.

Така нашите мисли се отправят най-напред към хората, които от чисто хуманни чувства искат да отдадат своя живот за събратята си. Това са борбените натури, които се борят за запазването на собствения или на чуждия живот. Това са хора, които не могат да понасят несправедливостта в този свят, които сами изпитват и понасят с другите голямото световно страдание. Това са хора, които знаят малко ‘защо’ и ‘за какво’ се случват събитията, но материалното им мислене, материалните им очи виждат реалността и това им стига, за да скочат в центъра ѝ.

Не намирате ли за странно, че тези хора използват същите оръжия като онези, които са под властта на своите чувства и на това, което възприемат единствено с очите си. Всъщност много от тези хора остават напълно безразлични към понятието Бог, защото за тях най-висшето е материалната реализация.

Не е ли много по-добре човек да се бори с подходящите за него оръжия, вместо да се кичи със “свещения” блясък на фалшивата набожност, с илюзията, за да скрие нещо, за да симулира привидно държание? Странни са тези, които търсят удовлетворение в привидната набожност, но държат херметично затворен корена, основата на собственото си същество. До изследване на собственото си същество те не достигат, а още по-малко до вглъбяване. Винаги помнете, че вие самите определяте целта на собствения си живот.

Ако наистина искате да постигнете душевно обновление, тогава “свещеният” фалшив блясък, който не притежава одушевяваща сила, трябва да бъде разкъсан от самите вас.

Сега стигаме до третата група. Това са хора, за които вече говорихме в началото на тази глава. “Защо Бог не се изявява по някакъв друг начин?” питат те. “Ако наистина зад всичко е скрит по-висш смисъл, защо тогава всичко е такова, каквото е? Защо Божиата сила не може да проникне, разчупи и помете всичко, което е лошо и несправедливо?”

Тези хора наистина са проникнати от идеята, че техният живот не може да бъде без смисъл. Но техният живот се утежнява, защото не се чувстват едно със своите събратя, които се борят единствено за материалния живот. А трезвата преценка на хората ги кара от самото начало да игнорират втората категория. Затова те решават да вървят своя път сами. Това е пътят на горчивите опитности, по който те трябва да се научат да бъдат хора в истинския смисъл на думата.

И ставайки по този начин истински хора, те откриват, че Бог е любов и светлина.

Не разкрива ли Бог на Божието дете пределно ясно, че Той има велик план за света и човечеството? И не познаваме ли правотата на думите: “Бог не може да изостави творението на своите ръце?” Планът за нас, неговите деца, трябва да бъде изпълнен. И всичките напрежения, всичките болки в този свят са следствия от съпротивата срещу Божи план, срещу делата на Неговата любов. Протестът срещу Божиата любов възниква от заблудата и от непознаването на плана, който се осветлява в силата на Христос.

В тази сила и в тази светлина ще изпитате, че винаги, когато се намирате в духовна нужда, Божиата любов ви обгръща като сияещо наметало. Защото Бог не оставя никоя молитва нечута.

Сега може би ще отговорите: “Но аз се молих. С цялото си същество умолявах Бог за помощ. Напрягах всичките си сили, но отговор не дойде.” На това трябва да се отвърне, че душевният ви прозорец не е бил достатъчно отворен за един такъв отговор.

Сега искаме да поставим пред очите ви образа на един човек, който бил призван заедно с останалите да поеме върху раменете си спасителната работа за света и човечеството. Той

¹ б.пр. материалисти, мистици и окултисти

също бил призван към служене, но си мислел: “Първо трябва малко да се издигна, тогава от по-високо ще мога по-добре да изпълнявам работата си.”

Това бил един по-труден път, който той сам избрал, стръмен, изпълнен с пропасти и остри скалисти хребети. Но той искал да го върви, защото си мислел, че за да дава нещо на другите, първо той самият би трябвало да е постигнал много.

Мястото на служенето, към което той бил призван, било много по-близо и не толкова високо, но не, той искал първо да постигне нещо! Със свръхчовешко напъгане на силите той действително достигнал своята цел, макар че от един скалист връх към друг го заплашвала опасността да се срина в пропастта.

Но, о, горчиво разочарование, достигнал своята цел, отчужден от човечеството, което оставил далеч зад себе си, той седял там в смразяваща самота. Изглежда, че никой нямал нужда от него. Докато далеч долу неговите учители, от които той очаквал да изпълняват своята работа от голяма висота, доказвали своята безценна служба с енергичната си помощ за онези, които търсили на не толкова голяма висота. Той си мислел, че ще разбира и изпълнява задачата си по-добре, ако се издигне над нещата. Но тук, в тази голяма самота, той научил, че служенето на хората е необходимо долу, посред материята, в борбата за живот.

Бездеен трябвало да наблюдава всичко това, вперил поглед в кървавочервеното слънце на хоризонта, изоставен и сам. В този момент нямало нужда от неговата работа, макар че толкова много се напъгал.

Напълно безполезен седял той там. Думите, изречени там долу в полите на планината, оставали напълно неразбираеми за него, който искаше да търси толкова нависоко.

Какви изводи можем да си направим от този пример? Нашите изводи трябва да са следните:

Водени от чиста любов към хората, борбените натури или се борят за подобряване на материалните условия, за подобряване на материалния живот, или след определена степен на задоволяване се връщат в своето самодоволство и самоизолация и по този начин стават за продължително време безполезни, или въз основа на непрестанния си стремеж събират толкова много душевно качество, че по необходимост привличат силите на светлината. Тогава тези сили им показват Пътя, който Христос извървя. Душевното качество ще ги води към познанието на светлината, към познанието на Бога.

Човекът, който вярва, че чрез вътрешна чистота и духовно познание може да постигне това сам, без другите, трябва да научи един горчив урок: индивидуалният му растеж не го е доближил до представата за Бог. Индивидуалното и колективното трябва да вървят заедно и в хармония, така че да се постигне единство между главата и сърцето, за да може душевно-освобождаващият път, който води към духовната цел, да бъде доведен до един добър край.

Следователно реализацията във вашия живот се състои в развитието на вашите вътрешни сили и способности чрез колективното издигане на човечеството в Христос.

Ако пребъдвате в Мен, казва Христос, ще разберете Истината и Истината ще ви освободи.

12

Трите огъня на Милостта

Щом събуденият за светлината ученик реши да каже сбогом на своята стара природа и на старото си състояние на съществуване, за да се превърне в едно ново творение и ново същество, започва неговият кръстен път. Тогава той следва стъпките на Господ Иисус. Старата природа трябва да изчезне, трябва да бъде разпната на кръст, трябва да бъде съблечена като дреха. Павел обяснява това на своите ученици с позитивното изявление: *Защото за себе реших, измежду вас да не знам нищо друго, освен Иисус Христос и то*

разпънат на кръст¹. Тези думи много години и по всякакъв възможен начин бяха обяснявани в Духовната школа.

Ако човекът се реши да следва светлината, където и да го насочва тя, той трябва да приеме своя кръстен път. Който в силата на Христовия огън пристъпва към това, от този момент нататък е розенкройцер. Защото огънят на Бащата, първичният огън, разтваря Розата, чрез което възниква познатото безпокойство. Който посвещава Розата на кръстния път, е розенкройцер, човек, който закрепва Розата на кръста. Розата бива призвана от огъня на Бащата. Чрез втория огън, Христовия огън, цялото същество върви кръстния път.

Който върви по този кръстен път, тласкан, воден и носен от двата огъня, който приема и изповядва последиците от тези две докосвания, например с акта на свързване, наистина подписва всичко това с кръвта си. Следователно, който приема всички последици за своето жизнено поведение, непосредствено разпалва третия огън, огъня на Светия Дух.

Защото щом той започне своя кръстен път, в същия миг започва трансфигурацията, голямата промяна. Третият огън, свещения огън, е този, който променя, обновява. Това е огънят, който извършва голямата промяна и подтиква кандидата към осъществяване. Това е новият гностично-магичен живот. Едва тогава в кандидата пламва огнения триъгълник, *Trigonum Igneum*.

Огънят на Отца гори във вас. Светлината на Сина сияе за вас и във вас. Чрез огъня на Отца вие вече сте свързани с кръга на вечността. Светлината на Иисус Христос ви е подарила всичко, което трябва да притежавате и да знаете, за да извървите Пътя към кръста. И ако тогава се решите на освобождаващото умиране в Господ Иисус, в същия миг върху вас идва Светия Дух, онази сила, която обновява всичко, и като едно ново същество ще ви води към едно ново творение. Това е преживяването на началото, което се изисква от гностичния човек, имайки предвид сегашния път на развитие на жизненото тяло на младото Гностично братство.

Едва когато тези три огъня горят във вас, вие наистина можете да изречете: *Всичко старо премина, ето, всичко е станало ново* (Второ послание до коринтяните 5:17). Защото ако така сте станали един Син на огъня, ако така сте изчертали пламтящия, огнения триъгълник, следователно ако от вас сияе *Flamma-materia-mater*², за който говори Парацелз, тогава като резултат от трите страни на триъгълника като нов огън се издигат шест нови възможности, от всяка страна на триъгълника по две.

Тези шест еманации на огъня осветяват и обхващат цялото светилище на главата, хълма Голгота³, черепното място. Тогава хълмът Голгота сияе в светлината на трите огъня. Тогава кандидатът изрича своето: *Consummatum est*. Предпоставките за строежа са създадени. Той е възкръснал за новия живот. Огънят на Петдесетница пламти!

Едва тогава кандидатът може да строи в истинския, обновяващия смисъл. Едва тогава той стои в пълния смисъл на думата на килима. Следователно гностичната магия се ражда от свещения огън. Който не притежава нищо от този огън, не може да изпълнява никаква гностична работа. Той не може да направи служенето основен принцип в живота си. И също толкова малко може да бъде ученик в истинския смисъл на думата. Без свещения огън той не може да върви по Пътя на освобождението, защото всичко трябва да започне с огъня на обновлението.

Затова още подготвящия се ученик трябва да бъде украсен със сърдечния пожар на първичния огън. Ако този пламък на огъня на Отца не е налице, никога не може да бъде разбрано учението на огъня и делата на децата на огъня. Който не притежава този огън, или иначе казано, който не притежава Розата на сърцето, не може да разбере учението на огъня. Винаги когато в Духовната школа се допускат хора, които не притежават нищо от този свещен огън, в живота и работата й възникват трудности.

Вие може би ще кажете: “Но това, което сега не е, не може ли някога да стане? Не може ли огънят да бъде разпален и в тях, когато бъдат приети в школата?” Не, това не може да

¹ Първо послание към Коринтяните 2:2 (б.пр. класическите розенкройцери са казвали: „Иисус е всичко за мен.“)

² б.пр. Огън-Материя-Майка

³ б.пр. хълма, където се осъществява разпятието

стане! По рождение или си дете на огъня или не си. Да се превърнеш в такова дете на огъня е изключено!

Вие трябва да свикнете с мисълта, че на земята има различни човешки типове. Има хора, които според природата си не се чувстват на земята като у дома си. А има и човешки типове, които с всяка клетка на съществото си са родени и израснали от природата на тази диалектика. Да се вкарват такива хора в една Духовна школа е безотговорно.

Едно дете на огъня може да се заблуди. Едно дете на огъня може да съгреша и по този начин напълно да се изгуби. Но то си остава дете на огъня и то чрез своята микрокосмична структура.

Ауричното същество на микрокосмоса притежава един фокус. Този фокус, този център на микрокосмоса кореспондира със сърцето на личността. И сега важното е кой принцип гори в сърцето на личността. Дали това е първоначалният светлинен принцип на неподвижното царство? Или това е фокус, съвършено съгласуван с тази паднала природа? Това определя състоянието на съществуване, естеството на микрокосмоса.

Затова Духовната школа винаги се отнася с най-голямо търпение и голямо снизхождение към онези, които притежават сигнатурата на огъня, но са заблудени. Защото Братството на живота изхожда от абсолютното знание: ако някой заблуден син или дъщеря на огъня се обърне към душевно-освобождаващия път и след това причини вреди в собственото си същество, той скоро ще ги преодолее и напълно ще се посвети на възможностите си за регенерация.

Защо това може да се твърди с толкова голяма сигурност? Поради свойствата на огъня. Вие знаете, че огънят изгаря и поглъща. Когато в един човек е запален също и първичният огън, огънят на Отца, когато той е сложил крака си на освобождаващия път, тогава започват процесите на изгаряне и поглъщане. Заел ли е вашият микрокосмос своето място върху четириъгълника на строежа, тогава върху него ще можете да запалите поглъщащия и изгарящ огън.

Да приемем, че като дете на огъня вие сте направили много неща върху вашия четириъгълник на строежа неправилно. Тогава вие абсолютно не сте били мъдър майстор-строител. Да предположим, че до този момент вие, гностично погледнато, действително сте погубили напълно вашия живот и вашите възможности, тогава това наистина би било много жалко. Ако обаче сте осъзнали това, ще изчертаете огнения триъгълник. Във всеки случай това може да се очаква от вас като сериозен ученик на Духовната школа. Вие се обръщате към Гносиса с молбата:

*Възвишен Огън на милостта, сърцето ми призови,
така че в микрокосмоса ми Пътят към небето да се осъществи.*

В същия миг идва отговорът и процесът започва. В Евангелието на Йоан се казва: *Който следва Сина, следва Отца. Който следва Сина, същевременно призовава Утешителя.* Това означава, че трите огъня не горят един след друг, а едновременно. Човекът, който започва Пътя, непосредствено чертае *Trigonum Igneum*. Огненият триъгълник започва да гори веднага.

Вие знаете, че огънят на мистериите е най-важният и възвишен символ за Бог, за Духа, за Гносиса, за Кръга на Вечността. Розата във вас е потенциалът на Бог във вас. Веднага щом свещеният огън започне да гори във вас, започва един огнен процес. Тогава самият Бог влиза във вас. Самият Бог издига своя глас.

Древните манихеи изхождали от идеята, че в децата на огъня светлината е смесена с мрака. Ние знаем, че това е съвършено вярно. Поради своето природно раждане в човека има много тъмни елементи. Те са размесени със светлинните елементи в него.

Но ако вие вървите по освобождаващия път, тогава тъмните елементи във вас ще бъдат нападнати от разпаления огън. Следователно възниква един огнен процес. Самият Бог влиза във вашето същество. Затова Павел казва на един такъв ученик: *Не знаеш ли, че си храм на Бога и че Божият Дух живее в теб?* И добавя: *Ако някой повреди Божия храм, Бог ще*

повреди също и него. Защото Божият храм е свещен, и този храм сте вие. (Първо послание до коринтяните 3:16-17)

Какво има предвид Павел? Той няма предвид толкова увреждането чрез други хора. Защото един ученик на Пътя не може да бъде увреден от други. Когато огънят на Бащата гори във вас, няма смъртен, който би могъл да го угаси. Не, само вие самите можете да си навредите. Ако вървите по Пътя в огнения триъгълник, тогава сте задължени да стоите върху четириъгълника на строежа по напълно нов начин. Тогава е необходимо едно напълно ново жизнено поведение. Не се ли случи това, тогава ще повредите своя собствен храм – храмът, който е на Бог.

В Първото послание до коринтяните гл.3 Павел казва: *Никой не може да положи друга основа освен тази, която е положена, която е Иисус Христос. Ако обаче някой гради на тази основа злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, а това означава с някаква диалектична насоченост, на всекиго делото ще стане явно: защото денят ще го изяви. Понеже то чрез огъня ще се разкрие; и огънят ще изпита какво е делото на всекиго.*

Вие обаче ще разберете, че ученикът на Духовната школа извиква огромни съпротиви, когато поставя центъра на тежестта в своя живот върху безбройни маловажни и незначителни неща, върху диалектични ценности. Когато запалвате свещения огън, но същевременно с две ръце се вкопчвате в нещата от обикновената природа, тогава огънят, който е дошъл, за да погълне старото, това, което за Бог няма стойност, среща във вас много по-голяма съпротива.

Това е причината, поради която много ученици на Духовната школа на Златния Розенкройц от време на време се виждат в чудо, поради безбройните трудности, които се появяват в техния живот, защото в своето незнание се противопоставят на призования от тях самите огън на освобождението. Така че пуснете това, което трябва да бъде пуснато.

“И ако някой гради на тази основа злато, сребро, скъпоценни камъни, дърва, сено, слама, на всекиго делото ще стане явно: защото денят ще го изяви.” Огънят, който сами сте разпалили, ще го разкрие. Той ще изпита вашето дело. “Онзи, на когото делото, което е градил, устои, ще получи награда,” казва Павел. „А този, на когото делото изгори, ще страда от загубата, но той самият ще бъде благословен, макар и чрез огъня.”

13

Едно пътуване през утринната страна на Духа

В посланието до Ефесяните 2:1-10 четем:

И вие също по-преди бяхте мъртви чрез престъпления и грехове, в които живяхте някога според хода¹ на този свят и според княза, който властва във въздуха², т.е. според духа, действащ сега в децата на непокорството, сред които и ние всички сме живели някога в своите плътски страсти, като сме изпълнявали волята на плътта и на помислите, и по природа сме били деца на гнева, също като останалите.

Но Бог, който е богат на милосърдие, чрез своята голяма Любов, с която ни възлюби, макар да бяхме мъртви в греховете си, ни съживи заедно с Христос, защото по милост сте спасени. И ни възкреси заедно с него, и ни постави заедно с него в небесното творение чрез Христос Иисус, за да покаже в идващите времена преизобилното богатство на своята милост чрез добрината си към нас в³ Христос Иисус.

Защото по милост сте спасени и чрез вяра, и това не е от самите вас: дар от Бога е – не чрез дела, за да не се похвали някой. Защото сме негово творение, създадено в Христос Иисус за добри дела, за които Бог отнапред ни е подготвил, така че да ходим в тях.

¹ б.пр. според законите

² б.пр. атмосферата, астралната атмосфера

³ б.пр. в лицето на

Когато четете тази част от възвишеното послание на Павел, откривате, че Павел свидетелства за неизказаната си благодарност и радост, че братството, общността на ефесяните, е приета в премилостивото магнитно поле на христоцентричната пълнота. Тук Павел казва за тези ученици на Духовната школа, че “те наистина са били съживени”. И описва накратко процеса на спасението.

“По-преди бяхте мъртви чрез престъпления и грехове”, казва той. Тези престъпления не бива да се разглеждат като големи престъпления спрямо общественото и моралното право на обикновеното диалектично общество, а тук става въпрос за фундаменталната сигнатура на престъпленията и греховете по отношение на Гносиса. В този смисъл всички хора са носители на тази сигнатура, т.е. носят този знак, и “вървят според хода на този свят и според княза, който властва във въздуха”.

Когато човечеството не следва своето призвание като носители на Божия образ и поради това не превъзмогва света, тогава възниква противоположността, както в материалната сфера, така и в отвъдното. И чрез кръвта на рождението и създадената карма всеки носи съответното петно, следователно знака, сигнатурата. Този знак е синовността на непокорството. В този смисъл всички ученици на една трансфигуристична Духовна школа по природа са “деца на гнева”. Това не е само една мистична истина, а също и факт, който като гола истина стои пред вас и ви отнема всяка възможност да говорите емоционално за това.

Който осъзнава всичко това и с дълбоко разбиране го изпитва като истина, ще бъде изпълнен от чудно чувство на щастие и неизказана благодарност, когато открие, че в трансфигуристичната Духовна школа неговото природо-закономерно умиране и неговото фундаментално безполезно и тежко натоварено съществуване се превръща в тотално спасение и освен това в свободно от вина издигане.

Едва тогава има истинска жизнена перспектива. Едва тогава пред човека се разгръща едно бъдеще, а именно онова, което в идващите столетия ще покаже внушителното богатство на милостивата сила на Христос. Защото, който е приет в магнитното тяло на младото Гностично братство, изпитва седемте лъча на Универсалния Дух и в тях запалва своя седмореен светилник, е приет в един процес на развитие и промяна, който погледнато време-пространствено ще отнеме много столетия. Заедно със своите братя и сестри той предприема едно пътуване, което води оттук към Божественото астрално поле, вървейки напред от сила към сила, докато се отворят портите на Неподвижното царство. Това е пътуването през утринната страна на Духа.

То става възможно чрез възвишените гностични дарове на спасението. Вие трябва само да поставите крака си на Пътя на новите жизнени последици, за да можете като докоснати от огъня на милостта да превърнете тази храна на спасението в сила и заредени с тази жизненост да влезете в Духовно-душевния живот.

За да останем верни на истината, трябва да добавим следното: макар че в Духовната школа мнозина ежедневно получават тази сила и почти ежечасно биват хранени с тази храна, се оказва, че тези динамични възможности все още се използват твърде малко. Чрез постоянната свързаност с магнитното тяло на седмореизявената Духовна школа всички ученици, които наистина копнеят за Гносиса, са станали повече от богати. Те притежават съкровища. Но те не ги осъзнават достатъчно. Те обръщат твърде много внимание на своите диалектични резултати, които намират за нищожни.

Обърнете внимание обаче, че Павел посочва на своите ефесяни, че по милост са закриляни, че са натоварени с богатства, които не могат да се обяснят от диалектичното им състояние. “Божия дар е това, не от дела”, казва той. Затова, като докоснати от Гносиса, вие трябва да се отнасяте към тези неща по съвсем друг начин, а именно така: „Защото сме Негово творение, създадено в Христос Исус за добри дела, за които Бог отнапред ни е подготвил, така че да ходим в тях.”

Ако разбирате тези последни думи на Павел, вие сте направили голяма крачка напред. Защото с това Павел иска да каже: Не смесвайте нещата от обикновената природа с тези на Гносиса, защото не можете да промените обикновената природа. Сега вие сте заредени с нови

възможности, за да практикувате едно напълно ново жизнено поведение, което няма нищо общо с обикновената природа. И в него трябва да ходите, т.е. да живеете.

При тази душевна промяна вие бихте могли да попитате: “Как можем да приложим това ново жизнено поведение?” Нашият отговор гласи: вие можете да усвоите това жизнено поведение в групово единство.

14

Гласът на тишината

*Тогава на вътрешното ухо ще заговори
гласът на тишината и ще каже:*

*Ако душата се усмихва, къпеца се в слънчевата светлина на твоя живот,
ако душата ти пее ликуващо в своята обвивка от плът и материя,
ако душата ти ридае в своята крепост на заблудата,
ако душата ти напирва сребърната нишка да разкъса,
която с учителя я свързва,
тогава знай, о, ученико,
че душата ти на земята принадлежи.**

Ако следваме един ученик по неговия път, тогава трябва добре да разберем къде започва Пътят. Пътят започва там, където на ученика се удаде да се освободи от своя природнороден затвор.

Това освобождение е възможно само когато копнежът на сърцето е достатъчно силен и чист, когато светилището на главата е изчистено от диалектични мотиви и намерения, растящата мисловна способност е освободена от нисшия ум, а умът е поставен под ръководството на разума.

Чрез тази трансмутация вътре в личността за ученика става възможно да изпита растежа на душата и превръщането ѝ в една наистина жива душа. Когато душата живее, Пътят може да започне. Тогава ученикът бива изтеглен от кладенеца с едно от седемте въжета.

След като по този начин ученикът е намерил Пътя и е стъпил на него, той най-напред чува гласа на душата, гласа на своя учител. Учителят е собственият вътрешен Бог, девственият Дух, който древните гностици наричаха *Христос*. Този учител трябва да заговори на ученика. Без този глас никой друг помагач или учител няма да може да направи абсолютно нищо за вас.

Христос е спускащият се Дух, който чрез душата се свързва с природнородения човек. Този вечно Съвършен се обръща преди всичко към душата. Защото сега всичко зависи от това, как се държи душата.

Вие трябва добре да разберете тази толкова особена задача и място на душата. Защото фактически душата бива привличана от два свята, от две жизнени полета. Тя трябва да бъде посредник. От едната страна се намира действителността на нисшия свят, който в *Гласът на тишината* сполучливо е наречен “залата на болките”, в който се прави всичко, за да се оплете човечеството в заблудата на “голямата ерес”, а от другата страна на душата се намира жизненият порядък на Духа. Следователно душата трябва да се изразява в два свята.

Ето защо вие ще разберете, че душата трябва да бъде обучена. Душата трябва винаги да бъде в състояние да направи правилния избор. Защото всяко погрешно решение може да причини голямо нещастие. В тази светлина може да се разбере евангелското предупреждение: *Душата, която греши, трябва да умре*. Затова когато чуете гласа на тишината, той трябва да се превърне във водач на душата. И само когато този водач, този учител, бъде следван в послушание, първата толкова извънредно опасна фаза на Пътя може да бъде премината.

* от “Гласът на тишината” от Елена П. Блаватска 1976 (б.пр. някъде с името “Гласът на безмълвието”)

Предупреждаващият глас говори за една обичайна практика, която всички хора добре познават. В хода на природнородения живот има безброй възходи и падения. Когато човек е млад, здрав и силен и както се казва има вятър в платната и сякаш “се къпе в слънчевите лъчи на своя живот”, тогава той пее в своята материална обвивка. Кой не би му завидял?

Но много скоро идват много моменти, в които той осъзнава, че е пленен в своята крепост на заблудата. В един момент той е изцяло погълнат от водовъртежа на света, в следващия се вслушва в силния глас на голямата заблуда. Той е дълбоко развълнуван от парещите сълзи на страданието и сякаш е оглушен от безбройните викове на нещастие и нужда, които стигат до него. В един момент има причина да посрещне живота пълен с оптимизъм, в следващия е като вцепенен от голям ужас.

И сега гласът на тишината, гласът на Христос казва на ученика, който стои в началото на своя път: Не оставяй душата ти да бъде повлечена от всички сменящи се настроения на природнороденото същество. Издигни се над радост и тъга. Не влизай в радостта на мига, нито в болката на мига. Не се оставяй да бъдеш повлечен от всички вълнения на времето, защото как би могъл тогава да бъдеш от вечността.

Възпирайте се от това, братя и сестри! Ако душата ви вибрира в едно с всичките вълнения на мига и постоянно бива обезпокоявана от тях, тогава вие сами разкъсвате сребърната нишка, която ви свързва с вашия учител. Тогава тя не може да остане в тишината с него, с Христос.

Без да е равнодушна към радостите и болките на природнородения човек (защото коя душа би могла да бъде равнодушна?), душата трябва да се освободи от всяко вълнение, както от радостта, така също и от скръбта. Тя трябва постоянно да бъде насочена към възвишената връзка с Христос, знаейки, че така най-добре може да помогне Дух, душа и тяло да станат едно.

15

Тройният съюз на Светлината

Вътрешните закони на Духовната школа се базират на ядрената сила и нейното въздействие в различните аспекти на седмортната Духовна школа на Златния Розенкройц. Затова вие трябва добре да разберете, че една гностична Духовна школа не е лично дело.

Духовната школа разполага, във всеки случай, когато е напълно развита, с едно седмортно живо тяло. Тя се изгражда от живи камъни, което означава от няколко хиляди души, които очакват пълното си спасение от живия Христос. На него, на живия Христос, принадлежи една такава Духовна школа. Единствено в неговата астрална сила, в неговата славна кръв, спасителното дело може да стане реалност.

Затова истинският служител никога не се поставя в центъра, дори и когато изцяло и активно се включва в работата на Духовната школа. Също като Христос, истинският служител казва: “Аз нямам нищо, което да е от мен самия. Всичко което съм, всичко което казвам, съм го получил от Гносиса, от Братството на живота, което с помощта на младото Гностично братство се грижи за мен.” Или както веднъж Христос каза: “Всичко, което притежавам, всичко което казвам, го получих от моя Отец, който е на небето.” Това е дълбокият смисъл и истинското основание на думите на Христос, на които служителите учат и които доказват със своя живот: “Господи, да бъде не моята, а Твоята воля.”

Когато от сърцето на Универсалната гностична верига в тъмната земя на природата на смъртта се посее едно семе, тогава ние знаем, че в този жизнен принцип е скрита цялата спасителна изява. Следователно жизненият принцип е началото. Този принцип не може да бъде отхвърлен.

Същото е и по отношение на душевно-освобождаващия път, по който вие искате да вървите. Преди да започнете този път, в сърцето на Духовната школа вече лежи скрито всичко, което ще ви отведе към практическо осъществяване на Пътя.

И така, в началото бяха Братската верига на Христос и двамата члена на Духовното ръководство, които заедно формират триъгълника, от чийто връх сияе Христовата светлина, свещената светлина, в служба на всички, които копнеят за нея.

И така, някога господин Ян ван Райкенбург и авторката на тази книга единодушно решиха в изявената свята Христова светлина да проправят пътя към седмия аспект на Духовната школа, към полето на възкресението, така че един ден възходът на всички братя и сестри, които вървят с нас и идват след нас, да бъде цялостен. Затова и днес отново е валиден принципът: послушание към тази свята универсална работа.

Духовната школа на Златния Розенкройц, чиито ученици сте вие, води началото си от една общност от дванадесет братя и сестри на Универсалния Гносис. За да бъдем точни, тази общност съществуваше още от началото на XX век и все още се състои от дванадесет членове.

В последната част на предишното столетие¹ Тройният съюз на Светлината реши да разгърне една съвсем нова световна работа, която трябва да се осъществи по начин, съвсем различен от всички възможни досега. Тази работа трябваше да бъде основана в Европа и оттам да се разпространи над целия свят.

Ако тази работа успееше, тогава разгръщането на това дело несъмнено трябваше да бъде от троен вид.

Тройният съюз на Светлината се състои, както знаете, от:

Братството на Свещения Граал
Братството на Катарите
Братството на Розенкройцерите

Това са три Братства, които през всички времена заедно, като една Универсална братска верига, разясняваха големия Божествен план в служба на Бог и човека:

познаването на Божия план
формирането на религиозно съзнание
и житейското изкуство на осъществяването.

В зората на това столетие² беше решено да бъде предприета една напълно нова тройна работа. На кръга, състоящ се от дванадесет члена, принадлежащи към последната жътва на освободените от Универсалната братска верига, беше възложена следната мисия: Те трябваше да поемат огромната задача, свързана с дейността на Братството на катарите в Южна Франция в земята Сабартез преди приблизително 700 години, да осъществят тази работа на Тройния съюз на Светлината чрез една съвместна изява.

За това голямо начинание е говорено в различни храмови служби и ние тук не можем да разясним това по-подробно, но може да се каже, че великото чудо *се* случи. Розата на голямото себеотдаване на свещеното дело пусна корени в голите скали на природата на смъртта. И сега ние виждаме да расте едната постройка, храмовия зид, който почива върху Единия крайъгълен камък, Христос. Пласт след пласт се добавя върху този Универсален храмов зид.

И с цялата подкрепа на Универсалната братска верига на Христос работата в настъпващата сега нова ера продължава, за да се превърне изявата на живата Духовна душа в един жътвен празник, за спасение на търсещите души от нощта на времената, за позитивно влизане през вратата на свещения храм на Християн Розенкройц.

¹ б.пр. XIX век (книгата е написана през XX век)

² б.пр. XX век

*О, Огън седморен,
цялото ми същество вземи
в този час свещен
на Гносис' Елохим.
Сияе горната зала
навред с лъчи огрява.
И блясъкът на Твоето величие
разпръсква се в далечината.*

*От древната царска гробница
Галахад се надига.
Братството на Гносиса
свидетелства отново.
Изпълнени с копнеж за спасение
звучат песните, които пеem
за новия съюз, за новата сила.
Така делото се осъществява.*

*И далеч над старата земя
разнася се зовът:
Елате в групата млада,
в която всички се държат ръка за ръка!
Изкована е веригата
на живото душевно познание.
Една победна песен, благодарствена молитва,
Ражда се Новото утро¹!*

16

Всяка промяна започва в кръвта

В тази глава бихме желали да изложим няколко аспекта, които биха могли да бъдат много ценни и от огромно значение за всеки ученик. Затова най-напред трябва да поставим въпроса, дали е налице достатъчно съзнание, за да се схване за какво всъщност става въпрос в Духовната школа.

Освен това вие трябва да изпитате самите себе си дали сте в състояние да реагирате по правилен начин на възвишената цел на Духовната школа. Ние не се съмняваме, че интелектуално сте приели това, което ви се казва на нашите места за служби. От това интелектуално схващане вие сте развили известно разбиране. Може би умееете също и да се придържате към това разбиране като синтез от всичко онова, което е било обсъждано.

За вас, разбира се, това е позитивно, но в рамките на вашето участие в Живото тяло на школата това не е достатъчно. Защо не? Защото освен интелектуалното схващане, трябва да има налице и съзнание.

Голямата мисия на Духовната школа е да донесе посланието на живото спасение, което се намира в Гносиса, на всички, които искат да се издигнат от своето състояние, в което притежават материална душа, чрез един процес на трансмутация към състоянието на Духовно-душевен човек. Когато вие показвате разбиране и сте гностично възприемчиви, тогава ръководството на Духовната школа е радостно, защото знае, че разбирането и съзнанието могат да доведат в близко бъдеще до големи резултати. Разбира се, не бива да пренебрегваме никой, защото ще има ученици, които се издигат много над средното ниво,

¹ б.пр. текстът на тази песен е преведен директно от немски

докато в същото време между нас може да има и ученици, които остават още под средното ниво по отношение на разбиране и съзнание. Затова искаме сега да обясним и да осветлим малко по-подробно някои неща, които непосредствено засягат процеса на трансмутация на личностния човек.

Вие трябва да знаете, че всяка промяна започва в кръвта. Затова пречистването на кръвта и промяната на кръвта е първото изискване. Освен това ние изхождаме от идеята, че всички хора живеят от един централен жизнен принцип. Всеки човек притежава този централен жизнен или чернодробен принцип в своята кръв. Кръвта има седем аспекта. Цялостната личност може да се обясни изхождайки от тях. Този седмореен аспект на централния жизнен принцип можем да обозначим така:

1. Идеята
2. Астралната сила
- 3-6. четирите етерни стойности
7. глутеновият фактор в материалната личност.

Сега трябва добре да разберете, че кръвта е смъртна и подлежи на разрушение. Затова трябва да сте убедени във факта, че всички хора пият от чашата на покварените кръвни сили.

Може би се питате: “И аз ли пия от чашата на покварените кръвни сили?” Отговорът гласи: “Да, защото всеки човек живее от една ставаща все по-сатанинска жизнена сфера, защото съществува взаимодействие между човека и заобикалящата го атмосфера.” В тази диалектична жизнена сфера винаги е било така.

Също и в миналото много добре се е знаело, че всяка промяна започва в кръвта. Затова винаги се е обръщало внимание на това кръвните сили от атмосферата, в която трябва да живее човек, да се пречистват възможно най-добре и същевременно чрез това жизненият принцип в човека да се поддържа на определено ниво.

Разбира се, това се е удало само отчасти. Защото какво например е предприело прастарото свещеничество? Обърнете внимание на това, че древното свещеничество не е познавало въздействието на осветяващото и оздравяващо излъчване на Христовия Дух. Те още не са могли да го осъзнават.

Нека за момент мислено да се пренесем при изпълнението на едно сакраментално действие от старозаветен свещеник. При това трябва да сте наясно, че погледнато от диалектична гледна точка кръвта на много животни е от много невинен вид (т.е. не носи вина) що се отнася до съдържащия се в нея жизнен принцип. В кръвта на овце, агнета и говеда не може да се намери нищо, което да наречем лошо.

В древните храмове се събирало голямо множество хора, които изцяло живеели като обикновени диалектични хора. Сред тях със сигурност е имало такива, които с наслаждение се отдавали на своята греховна природа. Това множество привличало към себе си един греховен и гибелен астрален облак, така че постоянно трябвало да се опасяват от най-лошото.

И какво правели свещениците по онова време? Те събирали множеството в храма и горели тамян, което пораждало в хората известна възприемчивост на кръвта. След това върху олтарите били жертвани животни, така че кръвта им се стичала в съдовете. Изпаренията и миризмите от кръвта на тези животни се носели във въздуха на храма и чрез добавянето на билки жизнените сили на животинската кръв били вдишвани от хората. По този начин в хората се осъществявало един вид пречистване на кръвта, и то преди всичко, защото пепелта на изгореното животно била разпръсквана над хората.

Когато в наши дни лекар предприе на пациент животински чернодробен медикамент, той прави точно същото, както древното свещеничество. Единствената разлика е, че пациентът приема животинските чернодробни екстракти чрез инжекционна игла или като таблетки. Животинският чернодробен медикамент служи да засили кръвния жизнен принцип, така че да може да се понесе един нов трус в диалектичния живот.

В същия контекст трябва да се каже, че за масовия човек животинската храна трябва да бъде окачествена в известна степен като животоспасяваща. Защото чрез тази храна човешката кръв, която бива подтиквана към все по-лоши влечения и страсти, ежедневно се пречиства и успокоява.

Вие навярно ще разберете, че и вегетарианския начин на живот има за цел пречистване. Защото сокът на растенията също притежава централен жизнен принцип. Затова за човека, който не желае да върви по Пътя на Духовно-душевното освобождение, едва ли има разлика дали той пречиства и поддържа в равновесие кръвните си инстинкти с животинска кръв или с растителни сокове. В светлината на ученичеството в една Духовна школа и двата начина на пречистване в най-дълбоката си същност принципно се отхвърлят.

Ние, които принадлежим към Духовната школа на Златния Розенкройц, сме вегетарианци, за да вървим в природното състояние, в което се намира човека, един път на най-малко съпротивление, така че да постигнем едно напълно различно пречистване на кръвта. Нашите морални и етични съображения за вегетарианския си начин на живот в момента оставяме извън нашето разглеждане.

Ние се насочваме към едно пречистване, за което говори Евангелието, пречистването на нашата кръв чрез кръвта на Иисус Христос. “Кръвта на Иисус Христос ни чисти от всички грехове.”

Кой е Христос? Или е по-добре да попитаме, какво е Христовата жизнена сила?

Христос е лъчевата пълнота на Универсалния Гносис. Когато тази сила бъде призвана чрез чисто насоченото магнитно сърце на астралното тяло, тя се концентрира в етерното тяло и атакува цялостното материално себе. Това е силата, която напълно обновява сърцето и главата, т.е. и двете. Затова вие трябва да станете гностично съзнателни за нея.

Формиране на гностично съзнание означава постигането на чистото единство на новородената душа с Духа. Това е истинската централна идея. От тази кръв, кръвта на Иисус Христос, трябва да живеете. Тази кръв трябва да бъде приета от черния дроб. Тази кръв трябва да вдишате. От тази кръв трябва да живеете и да съществувате. Тази кръв е Гносисът, който ви зове. Нарича се кръв, защото посредством сърцето тя се приема като светлинна сила, която променя кръвта.

Тази кръв, тази светлинна сила трябва да замени централния жизнен принцип, за да може от тази кръвна сила в полето на възкресението да възникне един тотално нов човек. “Истина, истина ви казвам, кръвта на Иисус Христос ни чисти от всички грехове.”

Нашата съкровена молба е един ден да сключите този нов кръвен съюз.

Във връзка с предходното цитираме две глави от стария завет:

Пророк Осия, глава 4, е насочена към невярващи свещеници и към един невярващ народ:

Чуйте, вие, деца на Израил, словото Господно! Защото Господ има причина да гълчи тези, които живеят на земята; защото на земята няма вяръност, няма любов, няма познание на Бога; а се разраснаха богохулството, лъжите, убийствата, кражбите и прелюбодейството, и трупат кръвна вина след вина. Затова земята ще тъне в мизерия и всички жители ще изнемогват; защото и животните по полята и птиците под небето и рибите в морето ще бъдат отнети.

Но никой не бива да порицава или наказва някого; защото твоят народ е като онези, които порицават свещениците. Затова ти ще паднеш¹ денем, а пророкът на нощта ще падне до теб; и тъй ще погубя майка ти. Моят народ загива, защото не иска да се учи. Понеже отхвърляш Божието слово, затова и аз ще те отхвърля, за да не си мой свещеник. Ти забрави закона на твоя Бог; затова и аз ще забравя твоите деца. Колкото повече се умножават, толкова повече ще грешат против Мен; затова ще обърна тяхната слава в позор.

Те се хранят с изкупителната² жертва на моя народ и са жадни за греховете им. Затова, каквото е за народа, такова ще е и за свещеника; Защото ще ги накажа според делата им и ще им въздам каквото заслужават, така че ще ядат и няма да се насищат, ще блудстват и няма да се размножават, защото са напуснали Господа и не Го почитат.

¹ б.пр. загинеш

² б.пр. жертва за опрощаване на греховете

Блудство, вино и младото вино обезумяват човека. Моят народ пита своето дърво и жезълът му ще му проповядва, защото духът на блудството ги съблазнява да блудстват против своя Бог.

На върховете на планините принасят жертви и по хълмовете кадят, под дъбове, липи и букове; защото те имат хубави сенки. Затова и дъщерите ви ще блудстват и невестите ви ще прелюбодействат.

А и аз няма да ги възпрепятствам, когато дъщерите и невестите ви се позорят и блудстват, защото отслужвате друго богослужение с блудниците и с прелюбодейците принасяте жертва. Защото безразсъдният народ ще бъде поразен.

Ако ти, Израил, блудстваш, само Юдея да не прегрешава. И не отивайте в Гилгал и не възлизайте на Бет-Авен и не казвайте: Кълна се в Господа! Защото Израил пренебрегва като безумна юница; така и Господ ще го остави да пасе като заблудено агне.

Защото Ефрем се е присъединил към идолите; така че остави го. Отдали са се на охолство и блудство; господарите им искат от тях да извършват безчестие. Вятърът с крилето си ще ги прогони всички заедно; те трябва да бъдат опозорени заради жертвите си.

Пророк Исаия, глава 1 – присъда над грешния народ на Израил:

Това е видението на Исаия, син на Амос, което той видя за Юдея и Йерусалим през времето на Озия, Йотам, Ахаз и Езекия, царете юдейски.

Чуйте вий небеса! И слушай земя! Защото Господ говори: Деца отгледах и въздигнах, а те се отделиха от мен. Един вол познава господаря си и едно магаре яслите на господаря си; но Израил не Го познава и моят народ не Го чува.

О, грешен народе, народ на големи злодеяния, от зло семе, на покварени деца, които оставиха Господаря, хулят Светия в Израил и се отдръпнаха от него. Какво трябва още да ви удари, вас, които все повече се отклонявате? Цялата глава е болна, цялото сърце е изнемоляло. От стъпалата до главата здраво място няма по вас, само рани, синини и гнойни рани, които не са нито почистени, нито превързани и нито облекчени с елей.

Страната ви е опустошена, градовете ви са с огън изгорени; чужденци съсипват нивите ви пред очите ви, и е пусто, като след опустошение от чужденци. Но това, което остана от дъщерята на Сион е като колибка в лозе, като колиба в тиквена градина, като опустошен град. Ако Господ Саваот не беше ни оставил малък остатък, цялме да бъдем също като Содом и Гомор.

Чуйте Словото Господно, вие князе на Содом! Вслушай се в закона на нашия Бог, ти народ на Гомор! За какво са ми многото ваши жертви, казва Господ. Преситен съм от принасянето в жертва на овни и от тлъстините на угоен добитък, и кръвта на бичета и агнета и козли не желая. Когато идвате да се явите пред Мен, кой иска това от ръцете ви, да тъпчете дворовете ми? Не принасяйте повече хранителни приноси¹ така напразно! Таманът е гнусота за мен! Новолуния и съботи, когато се събирате, кощунства и празнувания не харесвам! Душата ми е враг на вашите новолуния и годишни празници; дотегнаха ми, уморен съм да ги търпя.

И когато протягате ръце, ще скрия очите си от вас; и дори много да молите, няма да ви чуя; защото ръцете ви са пълни с кръв. Умийте се, очистете се, махнете от очите ми злото си същество, освободете се от злото; научете се да правите добро, стремете се към правдата, помагайте на потиснатите, въздавайте правда на сирак, застъпвайте се за вдовица.

Тъй елате тогава при мен и заедно ще отсъдим, казва Господ. Ако греховете ви са кървавочервени, бели като сняг ще станат; и ако са като пурпур – като вълна ще станат. Ако ме слушате, ще се наслаждавате на земните блага. Ако пък се възпротивите и бъдете непокорни; ще бъдете изтребени от меч; защото устата на Господа казва това.

¹ б.пр. принасяне в жертва на храна

Апокалипсисът и задачата на Духовната школа

В нашата школа вече често е говорено за възникването на огнения триъгълник, който се формира от една свързваща линия от астрални радиации между черния дроб, далака и светилището на сърцето. Този триъгълник трябва да бъде силно оживен в ученика-кандидат. Това означава, че астрални радиации от много по-фин вид трябва да бъдат изтеглени нагоре в сърцето, така че от върха на триъгълника да се издигне една нова сила, която да изпълни цялото светилище на главата.

Когато огненият триъгълник засияе в светилището на главата, тогава душевното развитие е започнало, тогава е положена основата за новото душевно съзнание. Тогава Златната Роза може да се отвори. След тази подготовка седмият лъч може да започне да действа в ученика.

През последните години Духовната школа на Златния Розенкройц беше заета с това, да постави знака на човешкия син на челата на всичките си ученици, от членовете на преддверието и младежката група нагоре до вътрешните степени. Така в Духовната школа се разви едно могъщо дело.

Ето защо отдавна вече е дошъл моментът да се отвори седмият печат. Шест ангела се появяват с тромбони в ръце, така се казва в книгата на Откровението. Появява се жълто-златния блясък на една нова присъда. Шестте ангела надуват своите тромбони. Могъщи радиации се освобождават в цялата диалектична земна сфера.

Вие разбирате, че тук става въпрос за шест могъщи гностични радиации, които от своя страна причиняват разрушения. Всички тези излъчвания имат връзка с дванадесеторната природа на телесния човек. Цялостната нервна система притежава дванадесет аспекта. Помислете за дванадесетте двойки мозъчни нерви, които излизат от светилището на главата и се разпределят по цялото тяло. Шест от тези дванадесет аспекта имат позитивна задача и шест - негативна. Поради това шестте негативни радиации упражняват върху ученика определено въздействие, а шестте позитивни усилват вече развиващия се процес.

Цялостната нервна система с нейните дванадесет двойки мозъчни нерви трябва да се съгласува с този Йоанов процес. Затова трябва да се състоят и дванадесетте разрушения. Особено петият и шестият тръбен ангел причиняват тежки опитности, които се символизируют с нашествие на скакалци и ужасни огнени коне. Тези символи говорят за астрални активности в дихателното поле на ученика-кандидат на гностичните мистерии.

Накрая остава очакването на звука на последната тръба, който бива оповестен чрез седем гърма. Седемте гърма имат отношение към свещената наука за седемте лъча. Тук става въпрос за едно докосване на Седмория Дух като предвестник на по-нататъшното развитие.

За тази цел ученикът най-напред трябва да изяде една книга, която е много горчива на вкус. С това се има предвид един много важен надир, който всеки ученик на една Духовна школа трябва в самота да преодолее, докато дойде краят.

След това ученикът трябва, така се казва в Апокалипсиса, да измери границите на Свещения град. *Стани и измери Божия Храм и олтара и онези, които се молят в Него. Но преддверието извън Храма го изключи и не го измервай, защото то е дадено на езичниците, и те ще тъпчат Свещения град четиридесет и два месеца.* (Откровение 11:1-2)

Така младото Гностично братство е проектирало гностичното работно поле. То е измерило и изградило новия храм на Бога. И всички, които принадлежат на Гносиса, се намират вътре в него.

Но Духовната школа е запазила място за един от основните аспекти на работния апарат – преддверието или общото членство. Преддверието има задачата, в своето време да остане в диалектичното работно поле, за да служи като свързващо звено, като място за събиране на онези, които не могат или не искат да вървят по Пътя на Школата.

Ние живеем в периода, в който гностичната Духовна школа трябва да бъде утвърдена във времето. Това започва в Апокалипсиса. Но скоро идват и природните еони с всички техни подчинени, за да нападнат Божиите служители. Появяват се две ужасни чудовища, едно от страната на морето и едно от страната на земята, за да унищожат целия свят.

Но какво се случва? Целият свят им се кланя и ги боготвори! Работата на Духовната школа едва напредва - докато целият свят яростно се е забързал към голяма гибел. Духовната школа на Златния Розенкройц работи във времето на прехода между две епохи за утвърждаването на гностичното работно поле. И в този период Духовната школа трябва да издържи на тежки атаки.

Но поради тези природно необходими и напълно разбираеми опитности се ражда Христос. Това означава: Душата оживява в системата всичко, което бъде намерено за предано и истинно. Запаленият в светилището на главата пламък се разпростира над по-голямо пространство. Той обновява напълно светилището на главата и неговия организъм, така че в определен момент Седморийн Дух да може изцяло да влезе в системата. Така душата се свързва с Духа. Това се съпровожда от едно чудно разбулване на цялостния магнитен небосвод.

По-нататък ученикът на гностичните мистерии вижда появата на Агнеца на планината Сион, заобиколен от откупените. Гностичното астрално поле се отваря пред младия брат или младата сестра. И сега вие сигурно разбирате, че чрез това развитие, чрез тези излъчвания, всички пречки биват преодоляни. Излъчванията на Седморийн Дух, събрани в новото астрално поле, подтикват към активност. Те изливат цялото съдържание на своите чаши върху света, върху учениците, които са се подготвили за гностичния живот. По този начин всичко диалектично бива унищожено. Всичко, което е от земята и трябва да изчезне, плаче и ридае от мъка.

Но от новото небе ехти и звучи хвалебствена песен в чест на Бога: Хилядолетното Царство идва. Цялата бездна се отстранява от Гностичното царство. Учениците, Духовната школа и гностичните работни полета са в света като управляващи.

И когато след известно време цялата жътва, която може да бъде откупена от земята, е прибрана, идва последното изпитание. Звярът от бездната е пуснат и се нахвърля върху лагера на осветените.

Но, и как би могло да бъде иначе, звярът бива победен. Сега се състои възкресението на мъртвите. И новото небе и новата земя се показват и се доказват и то не само в живота на всички, които принадлежат към Ордена на съвършените, но и във всички и за всички, които принадлежат към гностичното работно поле. Тогава работата на Ордена на истински живите е осъществена. Мислете за магнитното тяло на Духовната школа. Мислете за сериозното ученичество.

Ако в близко време наистина можете да бъдете наречени сериозни ученици на Гносиса, тогава на вас ще ви бъде поставен печатът на "истински живия". Това означава, че ако във вас може да бъде намерено нещо от новата душевна сила, тогава вие принадлежите към групата, която е закриляна от силата на Живото тяло на школата. Тогава ще се разгърнат новото небе и новата земя и то не само за съвършените, а за всички, които принадлежат на седморийната Духовна школа. Тогава работата на Ордена на истински живите отново е изпълнена.

Следователно на първо място не става въпрос за това дали познавате учението. Преди всичко става въпрос за това дали вашето жизнено поведение съответства на гностичните закони, дали вие наистина живеете в съгласие с това, което Гносисът изисква. Става въпрос за едно чисто насочено жизнено поведение!

Ние се опитахме да ви запознаем по-отблизо с Апокалипсиса като книга на откровението на младото Гностично братство. Вие трябва да гледате на тази чудна книга като на една постоянно повтаряща се и славна програма на служенето, като на една програма, която лежи в основата на всеки Гносис. Ние бихме искали дълбоко да изпитате колко много и

съвременната Духовната школа на Златния Розенкойц в безусловна насоченост и в съответствие с тази програма бърза напред към победата.

Вие можете сами да проверите на кой етап от развитието се намирате. Вие можете сами да установите дали Гностичната школа до този момент е останала вярна на мисията си или се е отклонила от освобождаващия път и своето учение. И вие сигурно ще разберете, че никой, който бива намерен верен, не бива да се отчайва. Той ще бъде освободен.

Никой служител и никоя служителка на свещеното Братство, в което и време да са действали, не са направили нито една крачка извън Пътя, помнейки могъщите слова от Апокалипсиса:

Ако някой отнеме нещо от думите на книгата на това пророчество, Бог ще отнеме неговата част от Дървото на Живота и от светия град, за които е писано в тази книга. Това казва този, който свидетелства за това: Да, ида скоро. Амин.

Това е разкриването на едно наистина радостно послание за всички, които искат да принадлежат на Гносиса.

18

Тайната на гностичната магия

Вече често ви се е обяснявало, че цялата Христова драма, пътят, който Господ Иисус върви от Витлеем до Голгота, изцяло се отнася до вас самите. Който иска да бъде християнин в истинския смисъл на думата, трябва да следва Христос във всяка стъпка от началото до края, от неговото раждане до неговата смърт, от неговата смърт до неговото възкресение. Ето защо всяко свещено писание насочва вниманието на търсача, който желае да се ориентира, към единия път на живота. Всички факти, свързани със спасението, имат за цел да насочат вашето внимание към събитията, които трябва да се осъществят във вашия собствен живот.

В началото на Библията вие четете за Дървото на Живота, което стои в средата на Божия рай. На човека Адам му било позволено да яде от него. Но му било забранено да яде от Дървото на познанието¹ на доброто и злото. Вие знаете, че човекът Адам пренебрегнал това необходимо указание и какво му се случило по-нататък, когато заедно със своите другари по съдба направил от градината на Боговете една природа на смъртта.

Накрая на Библията обаче ние четем за възстановяването, за голямата слава на обновяването на Дървото на Живота. И когато четем за това в Откровение гл.22, тогава ни прави впечатление фактът, че Дървото на Живота изглежда да е тройно. От престола на Бога извира един могъщ поток, поток от Жива вода. В средата на този поток се намира Дървото на Живота, но то е съвремененно и на двата бряга: *Посред руслото му и от двете страни на потока стои Дърво на Живота, което дава плодове дванадесет пъти.*

За ученика това описание е повече от достатъчно, за да разбере какво се има предвид с това тройно дърво, а именно змийския огън на човека с неговите три канала: самият змийски огън и двете влакна на симпатикуса. Самият змийски огън е руслото в средата, двата канала на симпатикуса образуват двата бряга на потока. Добре е отново да насочите вниманието си към тях, защото правилното действие на тази тройна система, или по-точно възстановяването на тройната ѝ дейност, е непосредствено свързано с голямото спасително събитие на възкресението, да, с всички спасителни събития на Христовата драма.

В една от нашите книги² подробно е описано, как новият жизнен поток, когато ученикът се е свързал с него, в определен момент излиза от светилището на главата и се спуска надолу

¹ б.пр. познаването

² виж „Идващият нов човек” от Ян ван Райкенборг, глави II-IV

по едно от влакната¹ на симпатикуса чак до плексус сакралис, осъществява там пробив и по другото влакно отново се изкачва към изходната точка, светилището на главата. Възстановяването на този циркулационен процес е абсолютно условие за всяка трансфигурация.

Съветът, дадената на праचовека заповед, да яде само от плода на Дървото на Живота, е свързана с необходимостта да не се нарушава циркулационния процес на змийския огън. Защото ако този процес бъде нарушен, потокът на Живата вода незабавно стагнира. За да разберете това, трябва да вземете под внимание, че плексус сакралис е коренът, основата на човешката личност.

Плексус сакралис е свързан със седемте сфери на ауричното същество и чрез това аурично същество – със Седмория Дух, със седемте универсални потока на всеоткровението, следователно с вечния Божествен поток, с потока на Живата вода.

Сега сигурно ще ви стане ясно, че когато едно призовано Божие дете се отклонява от Божия план, от Божия Дух, в корена, в основата на човека, в плексус сакралис, непосредствено възниква едно огромно смущение, да, то трябва да възникне. И това е направил прачовекът. Когато възникне едно такова смущение, тогава то се проявява, както ще разберете, на върха на Дървото на Живота. Защото от този момент нататък дванадесетте плода на дървото, дванадесетте нервни потока, които излизат от светилището на главата, тласкат през цялостната система една несвещена и дисхармонична сила, чрез която цялото същество кристализира и дегенерира.

Затова ученикът на гностичните мистерии трябва да разбере, че неговата първа задача е да следва Христос, това означава пълното възстановяване на нарушения циркулационен процес на Дървото на Живота, на системата на змийския огън. Ето защо той трябва с истинска вяра в Бога, със смелостта на едно твърдо убеждение да отвори светилището на сърцето за светлината на Гносиса и така да отпразнува своя Витлеем.

След това той трябва да вземе своя кръст на раменете си, за да го занесе на Голгота, на черепното място. И там ученикът на гностичните мистерии трябва напълно да умре според своето старо аз-същество.

На тази основа той ще отпразнува своя распети петък, истинския “добър петък”, това е първият ден от неговата смърт.

Така напълно умрял според природата на диалектичното жизнено състояние, той трябва, заедно с новата светлинна сила от върха на Дървото на Живота, да се потопи до най-тъмните дълбини, до плексус сакралис, за да свърже отново това кореново сърце със Седмория Дух. Това е вторият ден от неговата смърт. Той се е спуснал чак до царството на мъртвите.

И тогава започва превъзможването, победата: В третия ден новият жизнен поток, свързан с трона на Бога, се издига нагоре, отваря пещерата-гроб на върха и показва новия плод. Сега може да бъде отпразнувано възкресението.

Вие знаете, че пречистването на тройния змийски огън прави възможно възкресението на кандидата в царството на живото душевно състояние. Първоначалната седморна светлина трябва да се приеме директно от корените на Дървото на Живота. Едва тогава един служител или служителка на Златния Розенкройц отново може действително да живее от плода на Дървото на Живота, което стои в средата на Божия рай.

За да проумеее това, трябва да се научите да разбирате, че плексус сакралис, кореновата система на змийския огън, винаги и непрестанно абсорбира светлинна сила, жизнена сила. Ако жизнената сила, Живата вода на седемте Божествени изначални потока не може да бъде директно приемана от кореновата система на системата на змийския огън, тогава тя приема други светлинни сили, които се освобождават в нашето жизнено поле. Тогава това са светлинните сили на обикновеното диалектично пространство, на планетите и техните лунни, както и на слънцето на нашата планетарна система и на зодиакалните знаци.

¹ б.пр. спуска се по дясното, а се изкачва по лявото влакно на симпатикуса

Всеки, който се занимава с астрология, може да ви потвърди, че астрологът трябва да взема предвид позитивни и негативни влияния, добри и лоши излъчвания, които се причиняват дори само от ъгъла на падане, под който навлизат в жизнената система. На вас ще ви стане ясно, че една такава ситуация означава да се живее непосредствено от силата, от плода на Дървото на познанието на доброто и злото.

Всички нюанси на живота, които вие така добре познавате и ежедневно изпитвате, са следствия от факта, че кореновата система на змийския огън приема в личността силите-близнаци на диалектичната природа. Тогава с тях се инфектират дванадесетте плода на Дървото на Живота, дванадесеторната нервна система. Следователно който продължава да яде от Дървото на познанието на доброто и злото не може да очаква, че ще се върне в Божия рай, в живото душевно състояние.

Със сигурност не всичко, което човек приема в своята система като светлинна сила, е лошо. Ние и не твърдим това. Като природнородено същество човекът е една смесица от добро и зло. В неговото жизнено състояние тези природни сили-близнаци могат да се установят като едно заплетено кълбо. Последниците са голяма умора, липса на разбиране, болести, кристализация и смърт. Тези последици са неизбежни. И класическото предупреждение: *Защото в деня, в който ядеш от него, ще умреш* се оказва съвсем вярно.

А сега на въпроса: Може ли човек действително и на практика да се отвърне от силите-близнаци на диалектичната природа? Може ли човек да накара плексус сакралис, кореновата система на змийския огън, да приема в тялото други светлинни сили, Божествените светлинни сили на седемте изначални потока?

Да, може! Силата на Гносиса е в основата на тази възможност. И затова в мистерийната школа на младото Гностично братство толкова много се говори за седемте изначални потока, които се излъчват от Отца. Тези седем изначални потока на Логоса не са смесица от добро и зло, от светлина и мрак. Те са винаги вездесъщи и силата им е неизменна.

Ако на младото Гностично братство се удаде да доведе по-голям брой служители и ученици до това, да живеят от тази универсална сила, тогава от тях в групата ще се излъчи една много особена, нова, неземна сила. Тази сила ще бъде като свещена храна, като чиста манна, която всеки ден ще се освобождава в полетата на новото гностично царство в служба на всички.

И каква тогава е тайната на гностичната магия? Това е излъчването на светлинна сила с неземен състав. И това е възможно, когато служители и служителки, които издигат този светлинен факел в мрака на природата на смъртта, са освободили своя змийски огън от светлинните сили на доброто и злото и са го отворили за светлинните сили на универсалния Седморен Дух.

19

Пътниците за Емаус

Щом светлинната радиация на Христос ви е докоснала, т.е. щом е проникнала във вашето дихателно поле, от ваша страна следва реакция и тази реакция по необходимост поражда във вас един процес.

Да приемем, че това светлинно докосване наистина ви е въвело в процеса на възкресението, възнесението и навлизането на Светия Дух. Тогава вашето съзнание все повече осъзнава своята ограниченост, своето безплодие, своята половинчатост, своята слабост и своето несъвършенство в този земен живот. Но тъй като чрез докосването на Божествената лъчева сила сте изпитали нещо от величествената красота и възвишеност на Небесното царство, съзнанието от тази природа знае, че трябва да умре. И с помощта на Духовната школа ученикът сам систематично задейства процеса: „Другият в мен трябва да расте”, за да може проникналата светлинна сила да се изяви в неговата система.

Какво се случва сега в микрокосмичната система? До този момент Светият Дух все още не живее и не действа във вашия микрокосмос, защото това, което човек нарича “дух”, е само ядрото на съзнанието, което се извява в действащата сила на сърцето, главата и природната душа. Колкото повече обаче в микрокосмоса се утвърждава светлинният процес, толкова повече и астралните сили на Христовата йерархия получават по-голяма възможност да проникнат в структурата на живота на душевния човек с помощта на чистите жизнени етери, които междувременно са се развили от астралното поле.

Вие знаете, че Божественият семенен атом лежи скрит във вашия микрокосмос. Когато живото, вибриращо, свещено етерно излъчване се влее във вас, този семенен атом отново се оживява от силата, от която той е привлечен на базата на потенциалните си възможности. По този начин се пробужда ядрото на съзнанието на Небесната душа. И веднъж събудено, със своите силно магнетични способности то постоянно привлича нови чисти етери, за да може един ден, като вибриращ етерен облак над светилището, да започне пътя на развитие към възкресението. Това Небесно пътуване е във вашите възможности, ако сте готови да пригответе място за радиациите на Светия Дух. Така започва мистерията на новораждането.

Сега става въпрос и за това, дали разбирате тази мистерия или когато чуete да се говори на тази тема сте точно толкова удивени колкото Никодим, който не схвана нищо от това. Никодим можеше добре да схване какво означава култура на личността и за нея беше готов да направи или да изостави твърде много неща. Неговото аз-същество вече се виждаше на освобождаващия път. Затова, според него, Господарят на целокупния живот трябваше да му помогне, така както много ученици искат да използват Духовната школа на Златния Розенкройц като лост, който да ги издигне в Духовно-душевния живот.

Става въпрос обаче за едно новораждане “от Вода и Дух”, както обяснява човекът-Иисус. Това стриктно изискване ученикът трябва добре да разбере, защото то съдържа компендиума на Златния Розенкройц.

Новораждането от Вода означава възкресението на душевния човек чрез четирите чисти етера. А новораждането от Духа иска да каже, че единствено първоначалният Свещен Дух, който е от Бог, може да влезе в Непреходното царство. Само този Свещен Дух води към живота в най-висшия смисъл. От този Дух трябва да живеете чрез Христос. Това е, което в Библията е наречено “ежедневното вървене с Бог”.

В тази връзка да си спомним великолепия разказ за пътниците към Емаус. Тази история намираме в Евангелието на Лука, глава 24, стихове 13-35. В този разказ се пренасяме във времето непосредствено след възкресението на Христос. Сред учениците цари силна възбуда, защото за повечето от тях големият проблем е: Възкресението наистина ли се случи? Нима наистина се е случило оповестеното много преди това? И преди всичко: ще бъде ли аз или ще бъде ли човечеството като цяло достатъчно отворено и готово, за да възприеме това възкресение?

Седмортното живо тяло, гностичното тяло е създадено. Гностичното астрално поле се разгърна в едно ново душевно жизнено поле. И това ново жизнено поле се отвори за търсещите и копнеещи хора. Движен от силите и активностите на чувствата и ума и изгарящ от желание, напредналият ученик на Духовната школа се опитва да поддържа съзнанието си постоянно активно в това поле.

Всъщност не очакват ли всички ученици, а не само напредналият ученик, формирането на това ново душевно съзнание? Не се ли пита всеки ученик: “Ще ми бъде ли и на мен позволено да се издигна в гностично-астралното поле? Ще се отвори ли вратата в Кръга на Вечността?”

Няма ли Този, който е казал “Аз съм вратата”, да се изяви във вас? Щом сте достигнали до този фокус на съзнанието – това означава: щом сте съумели да се свържете със славата на вечния мир, който е самият Гносис – вие вървите от Йерусалим към отдалечения на 60 стадия Емаус. Който може да чете светото писание, знае, че това пътуване означава следното: Съответният ученик на Духовната школа пътува към точката на разделяне на двете природи. Той се изтегля нагоре в не-битието и застава пред Емаус, това е огненият извор на гностичната пълнота.

Той стои там, първо, със своето не-аз на личността и, второ, със своето породено от гностичната пълнота душевно състояние. И сега “тези двамата” пътуват към Емаус. Още много преди да са стигнали това място и докато душата и не-азът заедно обмислят как да срещнат Божествената пълнота, при тях идва Иисус, Възкръсналият. И те не го разпознават. Иисус е при тях, но техните очи още са забулени. Затова те не го разпознават.

Сега Иисус пита: “Защо сте така унили? Какво ви занимава толкова?” Всеки ученик, който в такова състояние пътува към Емаус, ще долови шепота на Божия глас. Този шепот трябва да дари на ученика на Пътя нова смелост и да го подтикне към издръжливост в последния стадий на процеса. Защото не е ли името на единия от двамата приятели Клеопа, което означава победител?

Но победителят още не е осъзнал своята победа. Затова той протестира. Той упреква Иисус за неговото привидно лекомислие и незнание. Клеопа говори за своето неспокойствие и за Възкръсналия. “Гробът беше празен. Някои казаха, че Той е възкръснал и са го видели.” Цялото колебливо съмнение на още забулената душа намира израз тук.

Но тъй като Клеопа е насочен към Емаус и не се съмнява в целта и същността на Гносиса в неговото актуално развитие, а само и единствено в самия себе си, шепотът става по-силен. Смътното докосване на Иисус получава контури. Гласът става все по-чист и нараства по сила. Шестте еманации започват да пламтят като огнени езици.

Сътвори чрез огъня мисловната способност.

Породи чрез огъня мисли.

Сътвори чрез огъня гласа.

Изречи чрез огъня името.

Светлината на обикновената природа намалява. Слънцето на раждането клони към хоризонта. Идва вечерта. Кризата е налице.

Те се приближиха до селото, в което отиваха; а той даваше вид, сякаш искаше да върви по-нататък. И те го поканиха и казаха: Остани с нас, защото се мръква и денят преваля. И Той влезе, за да остане с тях. И стана така, че седна с тях на масата, взе хляба, благодари, разчупи го и им го раздаде.

Иисус влиза, разчупва хляба на вечния живот и дава на своите двама спътници да ядат, каквото могат да понесат. Гласът е изрекъл ключовото слово: *Възпламени чрез огъня разсъждението.*

Вратата към Кръга на вечността се отваря. И Клеопа, победителят, вижда: Той е победил. Тогава гласът издига своя магичен звук за седми път: *Сътвори чрез огъня разума.*

Който има уши, нека слуша какво Духът казва на църквите. На оногова, който побеждава, на него ще дам да яде от скритата манна.

20

Централното място на етерното тяло

Диалектичният живот може напълно да се обясни от астралния огън на този свят. Всички природнородени хора, както и смъртната душа, живеят от него. Освен това всички хора изпитват, че чрез поддържането на аза този начин на живот причинява само разделение, болка и разочарование.

Докато човекът не живее, не действа и не се стреми, изхождайки от огъня на Божествената милост, докато не е фундаментално обърнат и не се стреми към хармония с Божествената астрална сила, с огъня на милостта, не може да се говори за истински живот, така както е било предвидено първоначално.

Ученикът, който започва да осъзнава този факт, изпитва една болка, която е от вид съвсем различен от мъката на този свят. Тази болка го подтиква към едно ново познание, за да бъде

по възможност приключено с фундаментално дисхармоничното състояние, което той сега вътрешно ясно осъзнава, с тази привидно безкрайна поредица от възникване, разцвет и упадък.

Това освобождаващо познание, за което копнее ученикът, тази наука на спасението, е за всички. С ненадмината щедрост това познание е дошло при хората. Всичко, което трябва да знаете, буквално е разгърнато пред вас. И сега става въпрос само за това дали разбирате тази мъдрост, дали вие, които имате уши, действително можете и да чувате.

Защото всичко, което възприемате в Духовната школа, не представлява само философски размишления, както в миналото мнозина си мислеха, а е един постоянен, настойчив апел. И ако в миналото можеше да се посочват събития, които ще се случат някога в бъдещето, то сега човечеството се намира в ситуация, в която в астралната сфера в *настоящия момент*¹ се случват дълбоки и радикални промени, на които трябва да се реагира, било то позитивно или негативно.

Затова вие трябва да направите усилие и съзнателно да се отворите, не само за да чуete за това, което е свързано с астралните завихряния и промени, а преди всичко за да изследвате във вашата най-съкровена същност неизбежните последствия от случващото се. Сега трябва да хванете ръката, която отново и отново ви се подава.

Вие трябва да получите разбиране за променените астрални условия и за това, което имаме да ви кажем, за да можете в голямо смирение да реагирате позитивно, да действате позитивно и то веднага, без отлагане. Ако това не се случи, то тогава вие ще реагирате негативно. Среден път няма.

Стремете се към необходимото фундаментално, гностично-философско познание, към правилното разбиране на ситуацията, в която се намира човешката жизнена вълна и най-вече учениците на Духовната школа, за да можете на тази основа да определите освобождаващото ви жизнено поведение.

Човешката личност има сложна структура. Освен материалното тяло човекът притежава още етерно и астрално тяло. Четвърто, той има мисловна способност, следователно ментално тяло, което обаче се намира още в елементарен стадий на развитие.

Гностичният процес на развитие има за цел да върне тази четворна личност към нейното първоначално, предвидено от Бог предопределение, да я доведе до това, свършено да служи на това предопределение, защото едва на тази основа е възможен истински Бого-човешки живот.

Стремежът да се встъпи в това Бого-човешко жизнено състояние, в един непрекъснат поток от нови жизнени изяви, е същината на гностичните усилия. Те са изцяло насочени към единението с Христос.

Вашето себепознание навярно стига дотам, ясно да осъзнаете голямата пропаст между вашата четворна личност и Христос. Вие се чувствате абсолютно недостойни, когато изпитате дори и само нещо от това Божествено величие. Ето защо знаете ясно и недвусмислено, че едно единение на вашата четворна природнородена личност с Христос е немислимо. Това би означавало изгаряне на вашата личност.

Въпреки това обаче срещата с тази най-висша сила на освобождението не може да бъде избегната или отложена. Забавящи фактори не могат да бъдат част от големия гностичен процес на развитие, защото развитието на света и човечеството продължава по-нататък, върви своя определен от Логоса закономерен ход – със или без съдействието на съответните същества.

Следователно сегашните атмосферни промени и процеси са от най-голямо значение за цялото човечество. При това за никой смъртен не е от полза да се напруга да култивира някой аспект от четворната си личност или да постигне разделяне на личността, очаквайки по този начин да стане едно с Всевишния. Защото в сегашните и бъдещите атмосферни процеси, всяка имитация ще бъде демаскирана.

¹ б.пр. т.е. точно сега, а не някога в необозримото бъдеще

Ето защо в тази връзка е необходимо отново да насочим вашето внимание към четворната природнородена личност и по-специално към етерното тяло, което се нарича още етерен двойник или жизнено тяло. Защото в идващите сега времена възловата точка в развитието се намира в това тяло.

Сегашните астрални атмосферни условия и извършващата се промяна в проникващите и разпространяващи се лъчения на светия Седмореен Дух, на Гносиса на осъществяването, задължават всеки човек да направи една много радикална и цялостна преориентация на своята насоченост. В много отношения той трябва да пренасочи цялостния си интерес, който досега е бил насочен към материалното тяло, към етерното си тяло. Защото в него, в етерния двойник, в “тялото, което е в средата¹”, трябва да бъде закрепено централното ядро на освобождаващото съзнание.

Когато в Духовната школа говорим за душевното новораждане, с това имаме предвид възникването на едно ново душевно състояние на съзнание, което произхожда от етерното тяло и се намира в него. Ако това се случи, тогава това състояние на съзнание започва да ръководи цялата личност. И материално-роденото съзнание трябва да е готово напълно да се довери на това ръководство. Едва тогава може да започне пълната трансфигурация на цялата личност, която сега все още се държи в плен от всички окови на материята.

Както ще разберете, сегашната промяна в условията на излъчване изявява своите последици не само тук, в материалната сфера, но и в областите от астрален и етерен вид. Етерната жизнена сфера е по-комплицирана и още по-покварена от материалната сфера и е населена от безброй същества. Целият живот в етерните области бива подгонен от новите лъчеви стойности, които се излъчват от Уран, Нептун и Плутон. По този начин всички същества в по-фините жизнени области биват силно притиснати да търсят сигурност в материалната сфера.

Следователно, от една страна, съществува човечеството, чиито етерни тела се оживяват под влиянието на сегашните лъчеви стойности, което обаче, с малки изключения, дори не осъзнава, че едно такова личностно тяло съществува². А от друга страна, съществуват силите и властите, които се опитват да избягат и се нахвърлят върху развиващите се етерни тела на масата хора. Това е причината за безсмислените престъпления, които започнаха да се случват във всички части на света и във всички слоеве на обществото и за които не може да се намери разумно обяснение.

В тази връзка не само голямата престъпност привлича вниманието, но също и толкова странното, често нелогично и импулсивно поведение на много хора, което се движи на ръба или точно над границата на сферата на престъпността и най-малкото трябва да бъде наречено обезпокояващо.

Сега може би ще бъдете склонни в това отношение да насочите вниманието си към престъпните елементи извън вашата непосредствена жизнена сфера. Може би си мислите и за някой, който познавате по-отблизо и който според вашето мнение се държи странно и сякаш подхожда на нашето обяснение.

Но колкото и много вашето възприятие да се насочва извън самите вас, към бедите на човечеството, на първо място трябва да погледнете самите себе си. Защото, докато не живеете от огъня на Божията милост, от гностичните астрални сили, вие, с вашата нарушена магнитна система, трябва да живеете от астралната сфера на смъртта и възникналите в нея етери с всички съответстващи последици. Тогава вие – точно като всеки друг човек – сте отворени за обикновените, диалектичните етери, които са наситени с небожествен живот.

Ето защо за истинския ученик на школата на Златния Розенкройц правилният избор няма да бъде труден. В своята отдаденост на душата той се стреми да живее и да действа от огъня на Божията милост. С това той служи на една двойна цел:

Първо: новото душевно състояние ще приеме в него образ и принципно ще му бъде дарено освобождението.

¹ б.пр. т.е. тялото, което е между материалното и астралното тяло

² б.пр. има се предвид етерното тяло

Второ: по този начин той става жив строителен камък в групата на младото Гностично Братство, група, която е вътрешно и външно силна и духовно-душевно съзнателна.

Той ще свидетелства и ще доказва, че това, което сега още се изпитва от човечеството като тежки времена, може да стане благословия. Защото всички атмосферни процеси в голямата вселена служат точно затова.

Като ученици на Духовната школа вие често сте слушали за седмorno изявеното живо тяло и за царството на живите души, в което могат да влязат учениците, които са оставили зад себе си всичко, което по някакъв начин е свързано с природата на смъртта. Дано естеството и същността на обсъденото тук да сияе пред вашето съзнание, така че да знаете всичко, което служи на вашия вечен мир.

От светото писание знаем, че след възкресението си Иисус останал още малко при учениците си. Това означава, че той се показал няколко пъти, появил се няколко пъти сред тях, за да се възнесе накрая към Небето.

Ако разгледаме това издигане в рамките на ученичеството в нашата Духовна школа, тогава това означава: когато възкресението бъде отпразнувано от облагородения за това ученик и свещеният огън на Петдесетница сияе в светлината на Христос, във възвишената светлина на Братството на живота, тогава тази светлина все още е общата фундаментална светлина, която е недиференцирана.

Тя се възприема като вибрация. И само с тази една вибрация не може да бъде извършено структурното новораждане, защото цялостният човек е един много сложен седморен организъм. Чрез непоколебимо и ясно насочено ученичество, тази цялостна вибрация трябва да се раздели, да се разцепи на седем ясно различаващи се един от друг лъча, така че тези седем лъча да формират седемте градивни елемента за процеса на трансфигурация.

На вас ви е известно, че Светият Дух се нарича също и Седмornият Дух. И също знаете, че Господ Иисус казва на своите ученици: *Когато си отида, ще ви изпратя Утешителя. Той ще свидетелства за Мен.* С други думи: Възнесението на Иисус и приемането на Светия Дух се отнасят до свещения процес на дейността на Братството, и по-точно до факта, че едната свещена огнена сила, която получаваме от ръката на Братството, се превръща в седморна сила, в седморно вибрационно поле. Христовата сила се превръща в седморна светлина на Светия Дух, на Утешителя, на Параклета.

Тази работа на превръщане, както смеем да се надяваме, се провежда и осъществява в нашата седморно изявена Духовна школа от учениците във вътрешните степени.

Ex Deo Nascimur: от Божия Дух възпламенени.

In Jesu Morimur: в Господ Иисус умрели.

Per Spiritum Sanctum Reviviscimus: от Светия Дух новородени.

21

Дишането на човека

За размисъл

Правилната асимилация на Божествените етерни сили е фундаментално условие за всяко ново развитие.

Ученикът на една Духовна школа е дълбоко благодарен за голямата милост, която му се оказва. Той е благодарен, че в структурата на неговото дихателно поле могат да се развият такива концентрации от чисти етери. На него му е станало ясно, че единствено въздействието на тези концентрирани етери е в състояние да го сближи с небесното слънчево ядро в

неговата микрокосмична система. Духовната школа на Златния Розенкройц постоянно насочва учениците си към това въздействие на чистите етери.

При вдишване и издишване може да се осъществи обмен на приблизително около 5 литра въздух. Това обаче се случва рядко или никога, защото при нормалното вдишване се приема само около половин литър въздух и също толкова се издишва. В белите дробове около 3 литра въздух и етери остават постоянни. Поради това, първо по този начин се обновява само една част от въздуха в белите дробове и второ, дишането се основава само на смесване на останалия в белите дробове въздух с малко по-свеж.

Така може да се установи, че всеки човек е снабден със система за вдишване и издишване, в която и чрез която се приема и Божествената светлина, любов и сила. Чрез вдишването на кислорода, който изпълва белите ни дробове, в системата ни проникват духовни и етерни сили и теоретично погледнато чрез дишането си ние от своя страна „разнасяме“ Неговата сила, Неговата светлина и Неговата любов.

Ако човекът беше в състояние чрез кръвообращението си да позволи на вдишаните Божествени сили да продължат да действат по правилен начин, тогава би трябвало това, което се излъчва от него да бъде чисто и изпълнено с любов и неговите действия щяха да са съгласувани с него. Но реалността ни учи, че всеки човек приема и „разнася“ асимилираното по свой собствен начин и то въз основа на своето вътрешно състояние. Следователно всеки издишва Божествената сила напълно в съответствие с вида на своята повече или по-малко пречистена кръвоносна система. “Не това, което влиза в устата осквернява човека, а това което излиза”, защото то носи сигнатурата на неговото моментно жизнено състояние.

За да бъдем точни: чрез дихателната система се извършва процес на обмяна на веществата от кръвта във въздуха и обратно от въздуха в кръвта. Въглеродният диоксид и водните пари преминават от кръвта във въздуха, докато в същото време се приема кислород с етери и духовни сили. Кръвта в капилярните съдове постоянно се обновява, като белодробните артерии¹ непрекъснато донасят бедна на кислород кръв, а белодробните вени отвеждат богатата на кислород кръв от белите дробове към сърцето. Но не само кръвта, а също и въздухът в белите дробове непрекъснато се подменя с нов въздух и това става чрез дишането.

Следователно става въпрос за вдишването и издишването на въздух и етери. Възвишеният душевно-светлинен човек сияе и свети в собственото си жизнено поле чрез вътрешната манна, която е придобил по закона на любовта към ближния, само тогава, когато я „разнася“ чрез собствения си живот. Едва тогава душевният човек застава в сърцето на своето светилище, за да излъчва *живота* като светлина. Духовната школа също е изцяло насочена към това да подтиква човечеството към обновяване на сърцето.

22

Хвалебствена песен на Хермес

Осмата книга на Хермес Трисмегист завършва с една хвалебствена песен, която е особена и забележителна, която толкова много се отличава от обичайните хвалебствени песни, че със сигурност е добре и необходимо да ѝ обърнем по-специално внимание²:

*Кой би могъл да Те похвали достатъчно много
или в съответствие с Твоето достойнство?
Накъде трябва да се отправи окото ми за Твоя възхвала?*

¹ б.пр. белодробната артерия носи венозна (неокислена) кръв, която е богата на въглероден диоксид. Тя излиза от дясната сърдечна камера и се разклонява, като разклоненията ѝ отнасят неокислената кръв до белите дробове където тя се окислява, т.е. се насища с кислород.

² Вижте също книгата „Египетският Прагносис“, част II, глава XXXIII от Ян ван Райкенборг

*Нагоре, надолу, навътре или навън?
Няма път, няма място, няма нито едно създание
извън Теб; всичко е в Теб; всичко е от Теб.
Ти даваши всичко и не вземаши нищо,
защото притежаваши всичко,
и няма нищо, което да не Ти принадлежи.*

*Кога да Ти изпея хвалебствена песен?
Защото е невъзможно да се схване Твоят час и Твоето време.*

*И защо трябва да Ти пея хвалебствена песен?
За това, което си създал,
или за това, което не си създал?
За това, което си изявил,
или за това, което си задържал скрито?*

*И с какво да Ти изпея хвалебствена песен?
Сякаш нещо ми принадлежи!
Сякаш притежавам нещо собствено!
Сякаш съм нещо различно от Теб!*

*Защото Ти си всичко, което мога да бъда.
Ти си всичко, което мога да направя.
Ти си всичко, което мога да кажа.
Защото Ти си всичко. Няма нищо извън Теб.*

*Дори това, което не съществува, си Ти.
Ти си всичко, което е станало
и всичко, което не е станало.
Ти си Дух, когато бъдеш видян от Духовната душа,
Баща, когато даваши образ на вселената,
Бог, когато се изявяваши като активна, Универсална сила,
Доброто, защото си създал всички неща.*

*Най-финото на материята е въздухът.
Най-финото на въздуха е душата.
Най-финото на душата е Духът.
Най-финото на Духа е Бог.*

Най-същественото в тази хвалебствена песен е разбирането за безсилието да може да се изпее хвалебствие на Бащата на вселената по наистина задоволителен и подобаващ начин.

Бог е колкото трансцендентен¹, толкова и иманентен². Това означава, че той прониква всички космически области, изявява се във всичко и всички и същевременно е извън всеоткровението, в това, което не може да бъде познато. Следователно Бог е познаваемото и непознаваемото, време и вечност.

Ако застанем на тази основа, става ясно, че онези, които проникват в гностичните мистерии, насочват мислите си към Бог в молитва, хвалебствие и благодарност по съвсем различен начин.

Както знаете обикновеният природнорелигиозен човек има някаква повече или по-малко възвишена представа за Бог. Според това дали е примитивен или култивиран, той се обръща към един Бог, който си представя някъде, и най-често над себе си. Ако някой иска да насочи

¹ б.пр. т.е. се намира извън пределите на познанието, на опита

² б.пр. вътрешно присъщ, вътрешно живеещ

мислите си към нещо, както в този случай към Бог в молитва, хвалебствие и благодарност, той има нужда от точка на концентрация. Вие самите може би осъзнавате, как винаги търсите точка на концентрация, където да насочите вашите мисли. Вие се насочвате например към един храм или към фонтана в храма.

Но накъде да се насочи въведения в същината на нещата гностик? По отношение на Бог Отец той не може да намери и една единствена точка на концентрация или това би било едно нищожно парченце, нищожно малко детайлче от Божествената изява. Затова Хермес казва:

*Накъде трябва да се отправи окото ми за Твоя възхвала?
Нагоре, надолу, навътре или навън?*

Трансценденталното, което е същевременно и иманентното, не може да се определи по никакъв диалектичен начин, нито с време, нито с вечност, нито с разстояние, с никаква посока, следователно по никакъв начин.

Освен това, в тази хвалебствена песен се повдига въпросът изречен от Хермес: *И защо трябва да Ти пея хвалебствена песен?* Азът нещо независимо ли е? Микрокосмосът нещо автономно ли е? Като цяло притежава ли микрокосмосът нещо собствено? Не е ли истина, че микрокосмосът, вашето душевно състояние и личността са само нищожно малки частички, непредставимо малки аспекти на Божествената изява?

Бог е всичко, което сме и което един ден бихме могли или би ни било позволено да бъдем. Така ние потъваме в океана на Божественото откровение, в едно състояние, което далеч, далеч надминава хвалебствието, благодарността и боготворенето. Защото не е ли Божественото откровение, океанът на вечната пълнота, самата неизмеримост?

Най-фината част на материалната изява е атмосферата, въздухът. Атмосферата, в нейната най-голяма степен на финост, е чистата астрална субстанция. И от тази субстанция се състои душата, която ценим и обичаме.

Сферата на душата също притежава различни степени на финост. На върха на душевната сфера тя¹ преминава във вибрацията на Седмория Дух, от която се ражда Пимандър, който се слива с душата в Духовната душа. И не се ли слива накрая самият Седморен Дух с вечния непознаваем Бог?

*Защото Ти си всичко, което мога да бъда.
Ти си всичко, което мога да направя.
Ти си всичко, което мога да кажа.
Защото Ти си всичко. Няма нищо извън Теб.*

*Дори това, което не съществува, си Ти.
Ти си всичко, което е станало
и всичко, което не е станало.
Ти си Дух, когато бъдеш видян от Духовната душа,
Баща, когато даваши образ на вселената,
Бог, когато се извяваш като активна, Универсална сила,
Доброто, защото си създал всички неща.*

Това е само едно дълбоко, дълбоко изумление, потъване в океана на Божественото откровение, в безсловесно благоговение и неизразима радост, че ни е дадено да познаем Божественото откровение с очите на вътрешната същност, така както Бог сам се познава.

¹ б.пр. степеня на финост

23

Раждането на мисловното тяло

Ние знаем, че времената се ускоряват. Темпото на това ускоряване не може нито да се предвиди, нито да се установи, но въпреки това съвсем определено е започнала изявата на едно ново време.

Също така е доказано, че чрез своето вътрешно просветление синът на мъдростта ще познае преди всичко самия себе си, и то чрез Духа и Истината в своята най-съкровена същност. Той ще задейства вливането на Божествената светлина в себе си, в смирение и отричане на собствената си диалектична воля непрестанно ще следва светлината на Божествената природа и по този начин ще направи възможна промяната, преобразяването на своята земна природа в небесна.

Защото Божествената светлина иска да бъде част от вашето същество. Универсалната братска верига на Христос се е спуснала сред нас със своята последна брънка. Сега вие трябва да се издигнете до нивото, на което Христовата лъчева сила и диханието на Светия Дух могат да се спуснат във вас и да се изявят като действаща сила.

Вие ще разберете, че трябва да бдите за това, да не би получената сила да бъде изгубена или да изтече към диалектичната жизнена област.

Правилното разбиране по отношение на осъществяването на Божия план за света и човечеството е абсолютно необходимо. Великият Божи план е замислен от сътрудничащи си сили, притежаващи голяма мъдрост. Той се осъществява от неизброими множества, които чрез Божественото просветление действително са в състояние да помагат. Затова вие трябва да докажете, че притежавате правилно разбиране.

Тъй като по отношение на това просветлено от Бога съзнание съществуват още твърде много неясноти, то и по тази тема се повдигат най-различни въпроси. Например: “Защо почти винаги членовете на гностичните братства жертват живота и доброто си?”

За да успеете да разберете това, трябва да ви насочим към еонните цикли. Както съществуват изяви на седемте потока на Седмория Дух, така и астралните потоци на покварения салнитер се поддържат в движение. В приливите и отливите на тези астрални потоци също има периодичност. И в завихрянията си те носят със себе си сили на омразата, на заплахата, както и атмосферни и други бедствия. В книгата: *Аврора или изгряващата утринна зора* от Якоб Бьомер можем да прочетем какво иска да каже той с думата *салнитер*:

“От вечния център на природата се поражда другият принцип, както светлината възниква от огъня. Когато седемте прадуха се сливат в хармония и сила, те причиняват едно изсушаване.” Това изсушаване¹ Якоб Бьомер нарича “Божествения салнитер”.

“Човекът е сътворен от всичките Божествени сили, от всичките седем Божествени духа. Но тъй като сега той е покварен, [...] покварената човешка природа още не разбира това.

Когато Бог сътвори Адам, преди от него да бъде създадена Ева той притежаваше небесен образ, но поквареният салнитер в Адам поведе борба със силите на Дървото на Живота.

Светият Дух обаче не позволява да бъде окован в греховната плът, а се изявява като светкавица, като искра от камък, когато бъде ударен.

Ако обаче тази светкавица бъде уловена от сърцето, тя се издига в мозъка и се слива със седемте духа. Там тя изгрява като утринна зора. Това е и целта. В тази светлина единият дух вижда другия, [...] единият чува другия, и за всеки от тях сякаш цялото Божество се изявява в нея.”

Сега може би ще разберете защо астралните сили винаги отнасят² със себе си демоничното. Ако силите на покварения салнитер не действаха по този начин, за кратко време земята щеше да стане непригодна за всякакъв разумен живот.

¹ б.пр. в текста на книгата гл.11:47 е използвано „телесно изсушаване“

² б.пр. сякаш го отмиват

Но което се поддържа в движение, все още не е изчезнало. Породеното от човека зло може само до известна степен да бъде държано далеч от опасните зони. Единственото, което може да се направи е то да продължава да бъде прогонвано и затова има периодичност в приливите и отливите на тези сили. Има моменти, в които опасностите се засилват и стават критични, и моменти, в които силно отслабват по сила. И тези моменти сякаш са кратки периоди на почивка по жизнения път на човечеството за глътка въздух.

Сега човек може да попита: “Тогава не би ли било полезно да се запознаем с периодичността на тези потоци, така че да можем да се предпазим и да не бъдем връхлетявани от тях?”

На това ние трябва да отговорим, че една гностична Духовна школа никога не ще преподава такава наука, защото онези, които действително живеят в Христовата светлина, не могат да бъдат нападнати от тъмнината без волята на Отца. Може ли волята на Отца да бъде, толкова много хора, които желаят да служат на човечеството, да бъдат сполетени от страдание? А защо толкова много духовно Велики бяха убити? Защо тези издигнати в Божествената светлина принесоха най-голямата кръвна жертва за света и човечеството?

Защото чрез тяхната смърт и след тяхната смърт бяха освободени могъщи сили, чрез които невиджани преди това множества от търсещи можеха постепенно да бъдат привлечени в освобождаващия живот. Следователно пролятата кръв се превърна в благословия, в голяма и прекрасна благословия за цялото човечество.

И ние, учениците на Духовната школа, съзнателни участници в обгръщащото като свод магнитно лъчево поле на школата, можем с тези възвишени и освобождаващи примери пред очите единствено само да се надяваме и съзнателно да се стремим да сме неразривно едно с високовибрационните излъчвания (7 x 7 лъча) на светия Седморен Дух. Ние работим в силата на Христос, за да не се прекъсва никога получената връзка с Универсалното магнитно светлинно поле на Христос.

Съществуващото разделение и разцепление между Бог и творение трябва да бъде преодоляно. Седморният Дух ще направи всичко възможно, за да възстанови първоначалната връзка между Бог и човек, за да доведе станалото дисхармонично творение отново в равновесие.

Следователно ние трябва преди всичко да разберем колко гибелно е да бъдем отворени за астралните влияния от диалектичен вид. Човешкото жизнено поле е напълно покварено. Жизнената атмосфера на човека е пропита с астралните и етерните причини и техните следствия. И тъй като жизненото поле на човека е същевременно и негово дихателно поле, по този начин той е държан в плен чак до семето, следователно това се отнася и за следващите поколения. Затова колко верни са старозаветните думи: “Греховете на бащите сполетяват до третото и четвъртото коляно”.

Защо само до третото и четвъртото коляно? Защото една причина за грях може да се запази само до четвъртото коляно. Но най-често в нейните последствия отново лежи скрита нова причина.

Който не започва с промяна на жизненото си поведение на базата на пробудената душа, с това да го осъществява и налага, не ще достигне ни една единствена гностична цел. Всяка магия се осъществява чрез дишането. Който не може да се предпазва от вредните астрални влияния, постоянно бива жертван.

Но ако чрез позитивен нов живот формата на личностния човек умира, т.е. се променя, и освен това тази форма се управлява от душата, Седморният Дух започва своята задача. Тогава една нова чудна светлина докосва и изпълва човека. Тази светлина въздейства чисто ментално. За пръв път в живота си ученикът може да мисли наистина чисто, защото сега неговите ментални органи са отворени за това.

Тогава напълно съгласувано с изявата на седемте лъча на Седморният Дух се извършва обновяването на сетивните органи, във всеки случай когато кандидатът на гностичните мистерии изпълнява това, което Седморният Дух изисква от него.

Този процес се подпомага от освобождаващото Универсално учение. За да си изясните по-добре това, трябва да вземете под внимание, че петият лъч на Седморния Дух кореспондира с

ума. Влизайки в сферата на действие на петия сетивен орган, вие непосредствено ще откриете, че умът е нещо много повече от сетивен орган. Умът е средство, инструмент и носител на мисленето, на мисловното тяло. Когато се събуди разумът¹, това означава раждането на още липсващото във всички хора от природата на смъртта мисловно тяло.

В древното учение човекът е бил наречен и *Адам*. Тази дума е сродна с думата *Човек* или *Манас*, това означава Мислител. Взаимодействието между практикуващия новото жизнено поведение кандидат на гностичните мистерии и Седмория Дух, особено с неговия седми лъч, не означава нищо друго освен раждането, действителната изява на предвидената от Бог мисловна способност, на истинското мисловно тяло, чрез което се изявява разумът.

Ние завършваме това изложение със съкровенията молба в сърцето: във вашето светилище на главата да има и да може да действа достатъчно душевна сила, за да разберете и схванете напълно всичко това.

24

Фундаменталният принцип на доброто

В каквато и посока да се опитваме да разширяваме или да култивираме природното съзнание, то при всички обстоятелства и във всички случаи е и си остава едно животинско съзнание.

Един от най-силните аргументи, който може да се приведе в подкрепа на тази констатация, навярно е фактът, че цялостното човешко жизнено поле е снабдено със съзнание. Цялостната природа на смъртта е един могъщ вибриращ океан на живота. С това ние не искаме да кажем, че толкова много различни видове живот се изразяват в него, а че природата на смъртта сама по себе си е живот, съзнание. Затова всичко, което възниква от този живот и от това съзнание, е от същата природа. Гностичната философия учи, че съзнанието на един човек се състои от всички атоми, които се намират в неговата система и я формират. Следователно с това се установява същият факт. Ако прибавите оцветител към определено количество вода в стъклена кана, тогава цялото съдържание на каната се оцветява в съответния цвят и приема сигнатурата на оцветителя.

Фактът, че определено жизнено поле в своята цялост включва и е едно съзнание, в универсалното учение се нарича „принципа на субстанцията“. Принципът на субстанцията или съзнанието на природата на смъртта дарява на всички свои създания едно съзнание от това колективно съзнание.

Това голямо колективно съзнание може да се разделя до безкрайност. И всички части или творения могат по същия начин да се умножават или да се разделят до безкрайност. Но резултатите, „плодовете“ на тези творения не могат да избягат от голямото съзнание. Те дори не биха могли да искат или да желаят това. Те произхождат от закона на голямото природно съзнание. От него живеят човек и животно. И двамата са творения на голямото съзнание на природата. И затова е съвършено ясно, че в царството на природата не може да бъде открита нито една единствена възможност за освобождение.

Ако тази възможност съществуваше, тогава тя отдавна щеше да бъде открита. Ако съществуваше тази възможност, тогава Христос със сигурност не би казал: *Моето царство не е от този свят*.

Но какво е природата на смъртта и каква е сигнатурата на голямото съзнание, което живее в нея?

Това е сигнатурата, съзнанието за доброто и злото в породените от тяхната сила проявления, една изпълнена с живот вселена.

Би било безумие да се твърди, че в природата на смъртта няма нищо добро, но тя е една природа, в която доброто не може да се утвърди. В играта на промените то отново и отново

¹ б.пр. букв. разумното мислене

бива помитано. Следователно доброто на природата на смъртта или е заблуда, илюзия или не притежава никаква фундаментална сила.

Какво тогава би могло да бъде в действителност фундаменталният принцип на доброто? Нищо друго освен самият Дух. Затова, ако в тази природа на смъртта липсва Духът, ако тя е отделена от Духа, това е доказателство, че тази природа не е девствена и чиста, дори и в нейната доброта.

Това доказва също, че първоначално тя трябва да е била друга природа или трябва да е принадлежала към една напълно различна природа и е била отделена от нея чрез някакъв инцидент.

Истината е, както ни обясняват всички свещени писания, че първоначалната природа с нейния субстанциален принцип е била от съвършено неутрален вид, нито добра, нито лоша, без смесване на тези качества, а само неутрална, следователно съвършено девствена, чиста, в абсолютен покой. И в нея пребивавал неизявен живот или съзнание.

Който знае нещо за тази природа, на него му е известен фактът, че всяка природа притежава извънредно чувствителни и експлозивни вещества и сили, които много лесно могат да бъдат доведени до експлозия и много лесно могат да бъдат изпуснати от контрол, а веднъж разпалени, сами се поддържат в изява. Затова първият човек бил посъветван да използва силите само под ръководството на Духа, да върви по своя път със силите на Дървото на Живота и в никакъв случай да не се отклонява от него.

Днешният човек е продуктът на разпалената някога несвещеност. Той притежава природата на тази несвещеност. Той съдейства за тази несвещеност. Той притежава големи познания за доброто и злото.

Ние отричаме това добро. Ние отричаме също и това зло, защото и двете са илюзорни.

Човекът страда от болките на заблудата и илюзията. Той е измъчван от нереалността. Той живее във времето, но времето е фикция, илюзия, и следователно той фактически не живее.

Дълбоко скрита в неговия микрокосмос е останала една искрица от първоначалното. И ако тази искрица още не е напълно загасена, тогава в него сякаш може да прозвучи един зов, като от далечен глас. Това е зовът да се завърне в първоначалната природа, която още съществува в цялата своя девственост, в която Духът може да действа и действа.

Илюзия плюс илюзия си *остава* илюзия. В нея Духът не се потапя, за да се свърже с нея. Този вулкан трябва да бъде угасен. Разпаленият огън трябва да затихне и да се самоугаси. Затова Якоб Бьоме казва, че Бог е изолирал несвещеността.

Това обаче не променя нищо от факта, че в тази несвещеност са пленени много Божествени искри. Затова идва Господарят на целия живот и служещият му Гносис, за да изведе своите от горящия огън. Защото става въпрос за царстването на Духа, за алхимичната сватба на Християн Розенкройц.

Голямата драма на природата на смъртта е, че всеки човек бива воден към това да осъзнае и изпита, че живее в един ад. Щом в мощната буря на доброто и злото това съзнание е станало ваше притежание, ваше абсолютно познание от опит, вие може да положите усилия да потърсите истинското състояние на съзнание в единението с Бог и да го намерите.

25

Вътрешната секреция и нейното значение за жизнения път на човечеството

Като ученици на Духовната школа ви е известно, че трябва да се говори за една световна и човешка криза и колко спешно необходимо е всички ученици, както индивидуално, така и като група, да вземат твърдо решение по отношение на своето жизнено поведение и новата активност. Ние искаме с помощта на различни факти да обясним тази необходимост.

Микрокосмичното астрално поле на човека е изцяло свързано с астралното поле на природата на смъртта, т.е. с непосредственото жизнено поле на човека. Ето защо несвещеността, с която е натоварена астралната сфера на цялостното жизнено поле, му е много близка. Тъй като астралната сфера е голямото сборно място за всички несправедливости, за всички неистини и за всички грехове, които възникват в материалната сфера, наистина е чудо, че в материалната сфера изобщо още е възможен истински живот. Защото контактът между тези две жизнени области е толкова тесен, че по-тесен не бихме могли да си представим.

Това е така, но фактът, че човекът все още може и му е позволено да говори за “живот”, той дължи на чудната структура на материалното си тяло. Защото то притежава една система, която служи да премахва или да противостои на последствията от всички опасности, които заплашват човека от астралното поле на природата на смъртта. Тази система е добре познатата ви вътрешна секреция. Някои от жлезите без отводен канал изпълняват точно ролята на пазачи и защитници.

Всеки ученик на нашата Духовна школа знае, че астралната субстанция на човешкото жизнено поле се внася в нашата телесна система както директно, т.е. чрез черния дроб, така и индиректно посредством четирите етера. При това далакът е най-важната входна порта. Но трябва да се каже, че цялото тяло вдишва и издишва етери. Ето защо всяка секунда астралната субстанция на обикновеното жизнено поле има предостатъчно възможности да проникне в човека. Дори само поради това той би могъл да бъде окачествен и като безнадеждно загубен.

Системата на вътрешната секреция обаче се грижи тялото да може да приема само сили и влияния, за които съзнанието, наследствените заложи и кармата са облагородили човека или на които те са го подчинили.

Жлезите без отводен канал могат да се сравнят със съпротивления, които допускат всички радиации, които се намират вътре в рамките на определена вибрационна скала, и отхвърлят всичко, което надхвърля или остава под този диапазон. Ако човекът остава в рамките на нормите на обичайното жизнено поведение, такова каквото се очаква от типа на обикновения авариен¹ порядък, тогава неговата система с вътрешна секреция отблъсква всички вредни, директно атакуващи влияния от етерната сфера. Благодарение на тази система личностният и обществен живот на човека все още може да се осъществява и почти всеки живот дава на смъртния човек шанс за спасение.

Трябва обаче да се вземе под внимание, че всички органи на човешкото тяло, следователно и системата на вътрешната секреция, се изявяват и действат в съответствие с определени, важащи за нашия авариен порядък природни закони. Щом тези закони бъдат престъпени, системата на вътрешната секреция също вече не може да отблъсква нападенията. В обикновения живот виждаме също как чрез престъпване на природните закони един човек получава увреждания във вътрешната секреция и проявява свързаните с това последици, било то под формата на болест или астрално обсебване.

Ето защо вие ще разберете следното: ако астралните състояния и условия са сериозно нарушени, например чрез приложната ядрена наука, природните условия на нашия авариен порядък излизат от равновесие. По този начин всички хора се повлияват дисхармонично много директно, по-точно в системата на вътрешната секреция. Органите на вътрешната секреция не могат да попречат на едно такова насилие и трябва да допуснат в системата влияния, които вече не идват от самия човек. Чрез ядрения екстремизъм завесата между този свят² и отвъдния свят буквално пада. По този начин неизброимо много греховни сили имат възможността да се изявят в материалната сфера.

Така по директен начин биват жертвани преди всичко млади хора. Защото при тях системата на вътрешната секреция се намира още в процес на изграждане. В най-добрия случай може да се каже, че към 28-мата година от живота тя е в някаква степен завършена. Това е причината, поради която в наше време във вестниците ежедневно може да се прочете

¹ б.пр. авариен, защото не е бил предвиден в Божия план

² б.пр. видимият свят

за престъпни нападения, кражби, психични разстройства и техните последствия. Точно младите хора са податливи на това. И когато в съда, след арестуването им, те биват конфронтирани с последствията от своите постъпки, някои от тях са потресени, но повечето остават напълно равнодушни, защото моралната неустойчивост и изгарянето в тях вече е отишло твърде далече.

Ние със сигурност не бива да разглеждаме тези млади хора като склонни към престъпления, като реколтата на нашето време. Не, ние трябва да осъзнаем, че те са жертва, заболели са благодарение на приложната ядрена наука с всичките ѝ лоши последици за вътрешната секреция на всички.

Всичко това ясно показва колко важно е човечеството да премине към интензивно обновяващо жизнено поведение, благодарение на което то да не бъде повече владяно от астралното поле на природата на смъртта, а напротив, да бъде закриляно от астралното поле на Универсалното живо тяло и по този начин да може да получава закрилящата светлина на Универсалната братска верига на Христос.

Така погледнато, за всеки човек кризата на това столетие е едно много лично дело.

26

Иисус и Йоан

Както знаете, възвишеното първоначално тяло вече не може да се извява. То е изчезнало, защото едно етерно-материално тяло притежава свойството напълно да изчезва, когато не се охранява от едно астрално майчино поле. Първоначалният одушевяващ фактор, микрокосмосът, душата е станала бездейна и не може повече да се извява. И Духът, който някога е породил това чудо, се е оттеглил.

Сега чрез един земен родилен процес се ражда една личност и се свързва с душата. Тази личност, разглеждана сама за себе си, е едно друго чудо на Божията любов. Но тя трябва да се разглежда във връзка с един план на аварийния порядък, чрез който падналият първоначален човек трябва отново да бъде доведен до живот. Затова земната личност, като временно явление, има призванието да спаси своята душа, своя микрокосмос от пленничеството и чрез себеотдаване, чрез ендуристичен стремеж да се разтвори в Другия, който отново трябва да живее. Затова за всички прозвучава зовът – да осъществят тази голяма спасителна работа и то във великата сила на първоначалната природа.

Вие знаете, че в началото на Евангелието се появяват два образа, за да провъзгласят на хората великата прекрасна цел на себеотдаването и да им дадат пример с живота си, а именно Йоан и Иисус, Йоан-Кръстител и Иисус Христос. Това са двама мъже, двама пророци и спасители, които ни показват на дело християнското учение за спасението, а именно неговото начало, неговото протичане и неговата чудна победа.

Йоан е природнороденият човек, който – точно като вас – е решил да върви по Пътя на великото освобождение и от сърце да приема всичките негови последици. Този човек принася най-голямата жертва, която човек може да принесе, а именно жертвата на самия себе си. Освен това той е наречен пророк и кръстител. Той възвестява единствения възможен път на освобождение за едно същество от аварийния порядък.

Тъй като той самият с живота си дава пример за този път, от него излиза една голяма сила. Защото чрез пречистване той отново се свързва с първоначалната, фундаменталната природа. Затова е в състояние да даде на другите от тази прекрасна сила. И по този начин той същевременно е и кръстител, предаващ сила. Защото нищо не действа така заразително и така вдъхновяващо за дела, както един човек, който прави каквото казва и живее така, както учи. Така Йоан стои пред нас като прототипа на истинския ученик на една Духовна школа.

Всички гностични Братства, които са изпълнявали своята работа от началото на нашето летоброене, настойчиво разясняваха, че появата на Иисус Христос в действителност е била само “привидна” и поради това неговата смърт на кръста е била невъзможна. С това те искат да кажат, че Иисус Христос не е бил природнородено същество и следователно още по-малко е можел да притежава една кристализирана личност от плът и кръв като обикновения човек. На нас ни е известно, че човекът-Йоан, когато принципно е изпълнил своята работа, естествено, дори природно необходимо, се разтваря в човека-Иисус.

Кой е тогава Господ Иисус? В известен смисъл той е същото същество, което се нарича Йоан-Кръстител. Защото, когато Йоан завърши своя път през пустинята, тогава в определен момент, в момента, в който е достигнал своя надир, достигнал е своята граница, той трябва да срещне Иисус на Йордан. Това означава, че в микрокосмоса на човека-Йоан отново се изявява Другият, първоначалният етерно-материален образ. Така че от този момент нататък в микрокосмоса има два образа: Йоан и Иисус, природнороденият и първоначалният.

Как е възможно това? Като служител на Светия Граал, Йоан ще пречисти напълно своето умствено мозъчно съзнание и своето астрално тяло и ще ги съгласува с Божествената природа. Тогава веднага след това в съответния микрокосмос се изявява Духът, зовът на Бащата. В сърцето Йоан вижда като в огледало lika на първоначалния.

В изумлението от тази среща първоначално възниква едно объркване. Иисус моли Йоан да го кръсти, докато всъщност би трябвало да бъде обратното. И вие бихте могли да попитате: “Защо Иисус трябва да бъде кръстен от Йоан?”

Като отговор трябва да ви кажем, че в основата на това лежи една чудна мистерия. Другият, първоначалният, се изявява в осъществяващия ендурата природен образ на Йоан, който напълно му се е отдал с думите: “Той, Другият трябва да расте, а аз трябва да се смалявам.” Разбира се, сега новородената душа на Йоан, която е станала Божествена душа и която е изявила в него Иисус, трябва да постави неговите Йоанови, родени от природата сили, в служба на Иисус Христос, за да го направи годен да се изяви в съвършена жертва за човечеството.

Така Господ Иисус приема своя кръстен път в човека-Йоан, за да събуди отново за живот всичко в него, което векове наред е кристализирало в микрокосмоса и така да пречисти целия микрокосмос. Това наистина е историческо събитие, обаче не в *един* човек, а – слава богу – в много милиони хора, които са вървели по Пътя преди нас.

Така кръстната смърт на Иисус в Йоан става последната, най-последната жертва за Йоан, който дълго преди това вече е бил обезглавен в себеотдаване. И след това следва възкресението във вечния живот.

Дано и вие така да срещнете Иисус Христос, за да Го последвате до славния край.

27

От природното раждане към Божественото раждане

Всяко Гностично братство трябва да се съобразява с времето, в което се изявява, и трябва да поеме върху себе си задачата, която времето изисква в този момент. Съзнанието на човека трябва тотално да се обърне, а това става възможно, когато Божествената цел стои ясно пред очите.

Също и младото Гностично братство вижда себе си поставено пред една много актуална задача в настъпващата нова ера. Тази актуална задача, тази мисия е същевременно и във висша степен класическа: то трябва да направи всичко възможно, за да освободи в човешките сърца Христос, Христовата радиация и цялостния магнитен потенциал на Универсалния Седмореен Дух. Негова задача е да помага на истински търсещите хора по пътя им към Духовно-душевно освобождаващия живот, което може да се осъществи единствено в лъчевата сила на Иисус Христос, нашия Господ и Спасител.

Всеки ученик, въведен в учението на Златния Розенкройц, знае, че тази излъчваща сила на Христос трябва да се пробуди и издигне от сърцето, защото в сърцето е коренът.

Просветлението и възкресението се доказват в светилището на главата. И едва след като господарят на външната форма е отстъпил, живият душевен човек застава сияещ на определеното му място. И тогава една от трите сигнатури гравира своя знак в огледалото на челото, а именно:

или знакът на аз-човека,

или знакът на душата, която е получила обещанието на милостта,

или знакът на Човешкия Син.

Пречиштането на сърцето е една седмorna работа. Действието на процеса на промяна също е седмorno. Когато този седмoren процес завърши, човекът се издига нагоре към своето Духовно-душевно новораждане. Това е побеждаващият Розенкройц. Портата на вечността широко се отваря.

Следователно е много важно човекът да следва собствения си авторитет. Това е възможно като служите на Другия във вас и едновременно с това служите на този свят. При това единство, отговорност и чиста насоченост трябва да бъдат водещата нишка. Любовта и истината трябва да съпровождат магнитното лъчево поле през всичко.

Ние знаем, че и вие еднозначно сте насочени към това да изпитате и изживеете вътрешно излъчването на тази велика и чиста гностична светлинна сила. И така трябва да бъде. Защото когато всички работни полета на седмorno изявената Духовна школа са в хармония с магнитните лъчеви закони, които идват към нас от гностично-астралното поле, тогава всеки отделен ученик се чувства приет в едно силово поле, в което може да се работи при възможно най-добрите условия.

Чрез дългогодишната работа в нашите работни полета също и във всеки ученик бяха освободени възможности да се действа с гностичния огнен поток. Ние трябва да сме щастливи, че радиационното поле на Христос и разпростиращото се като купол магнитно лъчево поле на младото Гностично братство не са отделни полета. Така че не съществува разделение между работните полета. Всички сериозни ученици могат да се чувстват приети и закриляни от магнитното разпростиращо се като купол лъчево поле на школата. Любовта и истината съпровождат магнитното лъчево поле на Духовната школа през всичко.

Когато словото на Братството на Розенкройц намира чист отклик във вас, тогава ние знаем, че чрез вашата правилна реакция вие ще бъдете обгърнати от небосвода на един нов съюз. Вие доказвате това чрез отвореността на пробудената във вас душа. Тогава душата изпитва зовящия глас като сила. Когато вашата личност, от цялото си сърце и с цялото си светилище на главата, се ръководи от новата душевна сила във вас и иска да работи с нея, тогава на тази основа можете да служите на могъщото дело.

Когато се научите да разпознавате дали вашата душа е наистина тази, която е поела ръководството на вашия живот, тогава вследствие на това ще разбирате вътрешно нейния глас и ще чувате нейния зов. Тогава ще станете съзнателни за едно Божествено астрално поле, за дихателното поле на праизвора, в което всички атоми са изпълнени с Божествени сили.

Тези атоми формират семето на Божествения мир, в който вашият Духовно-душевен ядрен принцип може да диша. По този начин един ден вашето същество ще бъде настроено към ритмично вибриращото лъчево поле на Братството на живота, на Универсалното Братство на Христос. Тогава връзката с Живото тяло на Христос е създадена.

Тогава чрез тази връзка вливащият се Духовен светлинен извор се отразява във вас и чрез вас и ви помага свързаните с него процеси да се развият в областта на материята. Във вас ще стане действащ електрическият огнен етер. В събудения душевен човек започва отразяването на Невидимия, на Божествената идея. Новият ден е настъпил.

Вие знаете, че огънят на любовта на космическия Христос излива своите лъчи над всички, които посвещават цялото си жизнено състояние на изграждането на един нов Христов космос и така се отдават изцяло на този нов Господен ден. По този начин от зората на Адамовото

падение се работи за света и човечеството, за да се отстранят напълно последиците от греховете, и разрушеният рай отново да бъде възстановен в старата си слава.

Издигнете се в Едната велика любов, която чрез Божиите Синове се приближава до нас и ни обгръща. Едно е сигурно: ако на Гносиса се удаде да спаси вашата душа и да я утвърди в силата на вечността, тогава целият ви затвор и всички ваши вериги, колкото и тежки да са, се унищожават чрез могъщите сили на Божиите синове, и то чрез Единия ключ, който отваря всички затвори.

Гностичната Духовна школа не носи на човека посвещение, а тотално спасение, трансфигурация на цялото му същество. Всеки човек, който върви по душевно-освобождаващия път и иска да се научи да реагира на много фините вибрационни нива на по-висшите жизнени полета, може да се издигне над това диалектично природно състояние.

За по-точно обяснение бихме желали да представим това така: във възвишените и чисти жизнени полета действа силата, могъществото и идеята на Бога. Господарят на целия живот извява в една част на астралната прасубстанция своята идея за света и човечеството. В планетарното астрално пространство Божественият Дух подтиква към определена изява Единственото добро.

Божественият Дух се насочва в земното планетарно поле към природнородения човек и неговата задача в планетарната изява. И тъй като този Божествен Дух е най-могъщата сила, то е разбираемо, че във всяка жизнена ситуация е много лесно, в сравнение с безбройните трудности на живота, да се свържем с великата Божествена сила. Става въпрос само за това, вътрешно да съответстваме на Божествения духовен закон, на закона на жизненото поведение и жизненото осъществяване. Вие можете да бъдете сигурни, че резултатът от изпълнението на един такъв закон се доказва непосредствено и напълно във жизнения път на всеки.

Но любовта причинява и болезнени опитности. Защото няма ли във вас много, твърде много, което трябва да бъде изгорено? Затова ученикът трябва да бъде готов да бъде обхванат и пречистен от огнения пожар на Божествената любов.

Вижте как Творецът създава нещата и как става сътворяването: Бог сее в небето безсмъртието, на земята – промяната и в цялото същество – живот и движение. Опитайте се да разберете тези думи, защото целият Гносис се разкрива в тях.

Що се отнася до Свещената земя Божественият порядък е такъв, че съществуват два аспекта: раждането и безсмъртието. В непорочното раждане, чийто център трябва да бъде душата, съществува една непрестанна промяна. Целта на тази промяна е от раждането, чрез израстване от сила към сила и от великолепието към великолепието, да се продължи да се върви във вечно безсмъртие.

При природнородения човек на това непорочно раждане се противодейства, оказва се съпротива чрез страстите и техните последици. Затова природното раждане винаги се съпровожда от болести и смърт и по-точно от смъртта на разрушението и унищожението.

Затова големият урок, който всички ученици трябва да научат и изпълнят, е: от природното раждане чрез себеотдаване да продължат да вървят към Божественото раждане.

Ние бихме желали да завършим с думите на класическите Розенкройцери:

От Бог родени – това означава да се събудиш за непосредствения, новия живот;

В Иисус умрели – да унищожих целия стар природнороден живот и да стъпиш на Пътя на новото раждане,

за да бъдеш след това новороден чрез Светия Дух в съвършено безсмъртие.

Живеем във време на големи вълнения и промени. Живеем във фаза на развитие, в която от време на време на преден план излиза някое ново изискване, което, разбира се, се появява, когато е налице съпротива. Поради хаоса, който цари навсякъде, светът е много близо до експлозия. И човечеството вижда и преживява настоящите световни събития като филм, който се прожектира в кино.

Затова днес бихме желали мислено да ви отведем в едно кино, което несъмнено е от най-големите в света. Това е кино, в което гражданинът с удоволствие плаща за правото да му бъде позволено да чака в редиците на ненаситните, за да бъде допуснат накрая в храма на движещите се картини.

Вие виждате само фалшивия блясък и имитацията на всичко онова, което може би някога е можело да се нарече неподправено и истинско. Това, което съзирате, е илюзията, с която човекът със своите замъглени очи се гордее, защото картината, която му се показва в омагьосващата тъмнина, сякаш го хипнотизира. Това са лукс и пищност, създадени от бездушни машини за едно множество, което също изглежда е напуснато от душата.

Като добитък на заколение те се тълпят по редовете, за да бъдат отново пуснати на свобода като стадо от вцепенени, след една завладяваща тръпка от музика и тъмнина. Те правят място на постоянно прииждащите редици от нови чакащи, за да може всеки да получи възможността да бъде взет в обятията на чудовището.

Стриктно се следи никой да не се изплъзне от бездната на забравата. Защото това е едно питие на забравата, което хората поглъщат чрез бързо следващите една след друга картини. И потокът на фалшивите удоволствия не секва, защото гражданинът преди всичко не бива да сучае. Той не бива да се събужда от своя полусън на преживно животно.

На него не му се позволява и да мисли и затова събитията трябва да препускат светкавично едно след друго.

Той не бива да се събужда и дори вече не бива да осъзнава, че целият този живот е тотално отчужден от единия истински и действителен душевен живот, който произхожда от Бог.

Той не бива да разбере, че тази отровена храна се предлага на човека, за да не се даде възможност на никоя светлинна искра да пламне.

Затова събитията трябва да следват едно след друго с трескава бързина, за да нямат време хората да разберат, какво им се предлага.

Тези рафинирани машинации, които имат за цел притъпяването на чувствителността и водят до деградация и до един ум, на който му липсва всякаква задълбоченост и ценностна система, се контролират и ръководят от силите и властите на този свят.

Колкото и трагично да звучи, човечеството изпитва импулсите на това съществуване без стойност или дълбочина в един свят, който служи като преходен дом към вечността. Голямата част от човечеството очаква все нови и нови сензации. То е тотално пленено в замъгляващата сфера, създадена от нисши астрални завихряния¹ във вселената. Това е картината на днешното човечество.

Човешката драма се причинява от астралните завихряния. Какво са астралните завихряния? Това са светлинни сили от прасубстанциален вид. Астралната сила е силата на атома. Или казано по друг начин – астралната сила се състои от атоми, които се намират в едно определено състояние. Астралната светлинна сила е поток, струпване или концентрация от атоми, които се вдишват и приемат посредством човешката система от чакри. Те се разпространяват в цялата личност, така че тя трябва да реагира на тях и да живее от тях.

Със своята формулировка (виж текста по-долу) в посланието си до ефесяните, Павел загатва вътрешната причина за непрекъснатите драматични вълнения, които характеризират нашия световен порядък. Така човечеството действа срещу своята природа и чрез това

¹ б.пр. движения на астралната субстанция, подобни на вълни

засилва тези астрални завихряния и ги поддържа. В посланието до ефесяните, глава 6, в стихове 12 и 13 четем:

Защото нашата борба не е срещу плът и кръв, а срещу князете и властите, т.е. срещу господарите на света, които властват в тъмнината на този свят, срещу злите духове под небето. Затова вземете божиято снаряжение, за да окажете съпротива в лош ден и да направите всичко, което зависи от вас и да устоите.

Като цяло човешкото сърце е тотално затворено поради погрешно насочените поредици от чувства и мисли. Затова човечеството вече не разбира нищо от Божиите дела – да не говорим за силата на вярата в Христос.

Виждате ли това по друг начин? Да виждате голямата част от човечеството, обхваната от страховата психоза, разпростираща се над целия свят, все още да е отворена за освобождаващите сили на Божието царство, което не е от този свят?

Духовната школа на Златния Розенкройц не забелязва много такива хора, макар ръководството на Духовната школа да е убедено, че по света има безброй много, които копнеят за тотално различни жизнени условия. Още от 1924 година чрез своите фокуси Духовната школа разпространи по света зова за освобождението на душата. Но непрекъснато ускоряващото се време съдейства за това, всеки зов, който произлиза от Гносиса, да бъде задушаван още в зародиш.

Христос някога е казал: *Защото Истината казвам, затова не ми вярвате.* Също и Духовната школа и многото нейни ученици не се борят против плът и кръв, а против властите и владетелите на света на тъмнината, следователно против злите сили във вселената.

Как някой, който е напълно свързан със земното, би могъл да притежава способността да различава делата на доброто и на злото? Как би могъл някой, на когото му липсва топлина в сърцето, да бъде толкова възприемчив, че да вярва в Божествените старания за вселената или в едно освобождаващо Христово излъчване, в едно Братство, което напълно се дарява на човечеството?

Ние в никакъв случай не искаме да ви опечаляваме, но все пак трябва наистина дълбоко да осъзнаете реалността на всички тези неща. Христовата йерархия знае всичко това и затова нейните служители трябва да изричат жестоки истини, за да може един ден от робството на мрачното мислене да се събуди истинския Христос, който иска да започне своето пилигримско пътуване към новите Небе-Земя.

Този път на развитие не е лесен и всички, които стоят в големия процес, знаят това твърде добре. Въпреки това трябва да се каже, че при много от нас силата на Отца вече се е превърнала в светлина.

Какво се има предвид с това? Когато ученикът е запален от светлината на Христос и започне да действа от Божествените сили на огъня на Отца, който лежи скрит в неговото същество, тогава неговото поведение, неговите дела ще пораждат светлина и топлина. Тогава Божествените сили в него са се освободили. Тлеещата искра се е превърнала във възвишено излъчване.

Ученикът осъзнава, че в него се е родил новият душевен човек, съответстващ на структурите на Божествения порядък. Божият Дух ще освети новото душевно същество и това се случва, когато ученикът истински се стреми да се превърне в светлина, която свети за другите, когато иска да бди при огнените колонии на Духовната светлина, които Духовната школа е запалила над своите фокуси.

Този път води напърно през горчивина и много разочарования. И още не се е намерил служител, желаещ да оповестява Христос от вътрешен подтик, който да не ги е изпитал. Но преминавайки през изпитанията, всеки ученик един ден ще отпразнува своята победа.

Когато се стремите да откликнете на Божествения закон на любовта, не е необходимо да се страхувате, защото тогава ще бъдете намерени за достойни да изпълните вашето най-висше човешко призвание в служба на света и човечеството. Така, и по никакъв друг начин, вие получавате голямото прозрение, което накрая ще ви отведе в същността на Духовната светлина.

Какво казаха двамата управници Фестус и Агрипа на Павел, когато той стоеше срещу тях и свидетелстваше за Евангелието на светлината? Те казаха, че той навярно трябва да е луд, за да говори така неясно.

Не само слепият за действителността управник Фестус говореше така. Така се говори също и в наши дни. Ако служителите на една истинска Духовна школа не говореха от вътрешно убеждение, отдавна щяха да попаднат в ръцете на “бога на това столетие”.

И до ден днешен много мними апостоли и лъже-служители предлагат услугите си като сътрудници в името на Христос. Самият Христос някога е казал за такива хора: *Вашият баща е дяволът и неговите похоти искате да вършите. Той от началото е убиец и не беше в истината, защото истината не е в него. [...] Но понеже говоря истината, не ми вярвате.* (Йоан 8/44-45).

В светото писание можем да прочетем също, че сатаната може да се маскира като ангел на светлината (2 Коринт. 11/14). Какво тогава да очакваме от неговите помагачи?

Затова, ако се осмелите да действате като Павел, ще получите само подигравки и присмех. Но кажете си това за утеха: *Защото добър е не този, който сам себе си хвали, а този, когото Господ го хвали.* (2 Коринт. 10/18)

Тази истина се потвърждава, когато Павел със завързани ръце, защото неговите дела не са от този свят, стои със сияещо просветлено любящо сърце пред Агрипа, който демонстрира напълно противоположен образ: Агрипа – князът на света с оковано във вериги сърце, но свободен в своите действия, защото неговите дела са напълно еднакви с тези, които може да предложи светът. Срещу него стои Павел, свободният Дух, който напълно съзнава, че стои пред човек, поробен от този греховен свят.

Въпреки това обаче чрез земното си превъзходство Агрипа бил в състояние да държи ръцете на Павел оковани, за да му попречи да прави велики делата на Бог. Но нищо и никой не може да противостои на Павел. И не би могло да бъде иначе – защото човекът, който е могъл да запали в самия себе си истинската Духовна светлина, дръзва да се покаже открито. И който в Божията сила смята себе си за способен на това, на него като награда ще му паднат оковите от ръцете.

Също и младото Гностично братство използва всяка възможност, за да дарява на своите ученици разбирането на Божия план за света и човечеството. И то сочи пътя, по който човек може да се освободи от управниците, от астралните власти и одушевяващите сили на природата на смъртта.

Преди всичко трябва да знаете, че човекът живее в едно поле на съществуване, в което всяка активност има отражение, страничен ефект. Това отражение е огледален образ, една карикатура, той е неестествен. В астралния свят се проектира голямата цел на цялостния живот. В него се изобразява великата действителност на живота на Божествената душа, както и аспектите и последиците на така пъстро нюансирания нисш живот.

Когато Логосът се изявява в своята троичност, тогава в нашето поле на съществуване възниква една тройна карикатура, един огледален образ. Ето защо сили, власти и световни владетели се манифестират според Отца, Сина и Светия Дух. Как да си обясним това?

От четирите тела на личността астралното е най-важното, защото то е фундаменталното тяло. То определя състоянието на цялата личност. Чрез това астрално тяло човекът е свързан със заобикалящите го магнитни тела, с техните сили и с различни астрални потоци.

Чрез астрално издишване човекът предава приетото от него на своето обкръжение. Това важи и за учениците на нашата школа. И Духовната школа взема под внимание това. Тя трябва да го прави, защото от време на време в школата влизат хора, които в определена степен означават заплаха за нея и по този начин могат да попречат на работата. Те носят фатални астрални влияния в нашата Духовна школа. Това важи особено за нашето време.

В тази връзка нашето мнение трябва да се основава на фундаменталното тяло, т.е. на астралното тяло на въпросните лица, а не на това дали те външно са учтиви, симпатични или приятни. И в тази работа също така не важат и никакви хуманни чувства, а сътрудниците трябва да се ръководят от чисто разбиране. Ако това чисто разбиране още липсва при един

или друг сътрудник, тогава той трябва да се придържа към твърдите правила на Духовната школа, от които не бива да се отклонява.

Слава Богу, много от нашите ученици вече са се заели с това да достигнат състоянието на новородената душа, въз основа на което след това може да се премине към изграждане на тялото на новото Духовно-душевно състояние.

Духовната школа иска всеки ученик да осъзнае, че е призван да сътрудничи в изпълнението на великия план, на спасителния план, който обхваща света и човечеството. Вие трябва добре да разберете това “осъзнаване”. То не означава само предаване на знание за идващите събития и техния ход, защото това не би имало голям смисъл. Но ако осъзнаете например, че сте спомогнали в оживяването на една сияеща, излъчваща силова линия, която като пояс обгръща света, тогава ще разберете и следното: Чрез вървенето по душевно-освобождаващия път всеки ученик на нашата Духовна школа може да даде изключителен и необходим принос към оживяването и коронацията на великото свещено дело на Братството в Христос.

“Мога ли да направя това?”, може би ще попитате вие. Да, като ученик вие можете да направите това, защото като ученик същевременно сте станали участник в Живото тяло на Духовната школа. То изцяло ви обгръща със своите радиации на любовта, със своята магично-гностична сила. Тази сила, тази любов ви прави способни да проникнете до най-скритите дълбини на себепознанието и на мъдростта.

Защото сърдечният атом е астрално-етерно свързан с вашия микрокосмос. Той е една огнена сила, една излъчваща способност, която прониква във вашата кръв и във вашия нервен флуид.

В светилището на сърцето, в мястото, където се намира праатомът, лежи изворът на пречистващата и душевно-осъществяваща кундалини. В нашата философия кундалини наричаме електромагнитната закриляща сила, силата на вечността, силата, с чиято помощ ученикът може да премине през астралната сфера и да се издигне над нея. Следователно огнената сила, която се издига от плексус сакралис и трансфигурира личността, е кундалини-силата.

В тази сила на Розата ученикът може да осъществи всичко.

В тази сила на Розата един ден той ще получи новото име.

В тази сила на Розата той бива кръстен на Господ Христос, неговото име става Християн Розенкройц.

Ако вие, учениците на Духовната школа на Златния Розенкройц, ковете така заедно с нас тази златна корона на осъществяването, върху вас ще се излее благодарността, любовта и силата на цялото световно Братство.

29

Интелигентност и интелектуалност

Сред нашите ученици навярно няма никой, който да не осъзнава, че облак от болка се носи над земята, така неизказано тъмен, че изглежда сякаш никога вече не ще можем да излезем от него. Наистина слънцето грее, сияещите лъчи се опитват да пробият черните облачни слоеве, но себелюбивите стремежи на човечеството постоянно причиняват надигане на нови викове от болка, които все повече и повече подхранват облака. Човечеството като цяло мълчи и остава всичко това да се случва, мълчи по простата причина, че за съжаление не е предоставило нищо позитивно насреща.

Но учениците на една Духовна школа не биха могли да носят с чест имената си като носители на светлината, ако и те позволят на зовящия глас в тях да замълчи и оставят несъзнателното състояние на хората такова, каквото е и до ден днешен.

В това неспокойно време възприемчивите сред човечеството в голяма степен биха могли да оставят сърцето си да говори, но дали чрез това се осъществява и едно единствено

освобождаващо дело? Със сигурност не, защото ако освен възприемчивостта човек непосредствено не развие динамична енергия, това само ще означава, че той се поддава на един много неопределен копнеж.

Съществува море от светлина, но човечеството не го вижда, защото неговото съзнание е замъглено. От тази светлина към човечеството излизат импулси, но човечеството реагира негативно. По безброй начини се правят опити мислите на хората да бъдат разсейвани с ненужни неща, за да се затворят по този начин за потока на душевно-освобождаващите импулси, които непрестанно се изпращат към човечеството.

Нужна е интелигентност, за да се разпознаят атаките на мрака, които мигновено помрачават чистите сфери на вашето обкръжение, така че те да се превърнат в тъмна, неспокойна, задушаваща атмосфера. Знаете ли, че силите на мрака обичат да спекулират с вашето чисто, но въпреки това извънредно опасно добродушие, ако то не е проникнато от светлината на един чист разум? Ако наистина искате да бъдете ценен служител на Христос, тогава трябва да заобиколите безброй рифове и да прегазите много блата. Тогава всяко действие, и преди всичко това, при което се позовават на вашата добросъщност, трябва да обмисляте с много повече от обикновеното внимание. С една дума, ако наистина искате да станете служител на Христос, трябва да бъдете интелигентни.

Напълно разбираемо е, че всичко, което христоцентрично разглеждано не е интелигентно, е обречено на провал, защото тогава връзката с тройната Божествена изява не е хармонична. Ако сте в състояние да доведете тройната Божествена изява във вас самите до хармонично развитие, колкото и незадоволително да бъде то в началото, всяко нападение на тъмните сили върху вас трябва да бъде прекратено, защото на тях им липсва един от трите аспекта, а именно светлината на любовта.

Възприемчиво и подтиквано от Божията любов, тройното същество трябва напълно да е готово за действие. За да бъде интелигентно, всяко действие трябва да бъде родено от Бог, осветлено от Христовата мъдрост и облагородено от Светия Дух. Невидимата сила на огъня на Отца трябва да бъде потопена в Христовата любов, за да бъде оплодена като излъчваща светлина от даващата форма сила на Светия Дух.

Съществуващата в областите на абстрактното мислене идея трябва от Божия план да бъде изтеглена в този материален свят. Затова идеята трябва да бъде осветлена от мъдростта на осъществената от човека любов и да бъде пригодена към моментните обстоятелства, за да бъде оплодена от творческите сили на Светия Дух и да бъде записана в книгата на живота като едно спасително дело.

Един интелигентен човек не се нуждае от извънредно необичайно развит ум. Никога не бъркайте интелигентност с интелект. Под интелигентност обаче най-често се разбира интелектуалност. Според тази дефиниция всеки професор би трябвало да бъде интелигентен, предположение, което се отхвърля от Духовната школа.

Интелектуалността не е нищо друго, освен един добре трениран мозък. Интелигентността, напротив, изисква една подготвена мисловна способност, едно просветлено чрез правилно реагиране на Божествените импулси огледало на човешкия дух, което осветлява разума.

Ако светът можеше да бъде спасен чрез интелектуалността, тогава много вече биха били освободени. За съжаление обаче, човечеството лежи по-дълбоко от всякога в ямата на безнадеждността.

Всичко, което не е интелигентно, рано или късно трябва да загине. Всичко, което не желае да се държи хармонично спрямо тройната Божествена изява, бива унищожено. Човекът толкова бързо се оставя да бъде пленен от маскарада на обстоятелствата, че е спял за радостта, която е трябвало да го изпълни. Колкото по-силно сияе слънцето, толкова по-ясно се открояват сенките. Очите на хората са като на къртиците – поради тъмнината те са така слепи, че наистина виждат непосредствените проявления на тъмнината, но не знаят, че тяхната причина е във все по-нарастващата изява на служителите на светлината.

Ако наистина искате да сте интелигентни, никога не бива да си затваряте очите пред очевидната реалност. И тогава сте принудени да достигнете до лежащите в основата ѝ причини. Не само степента на познанието и разбирането определя вашата интелигентност, а

начинът, по който ги употребявате. Вашата интелигентност изисква от вас систематизиране и умели действия, ясно осъзнаване на целта и разбиране на Божия план, за който Иисус Христос ни даде пример чрез живота си.

Но тогава какво всъщност е интелигентност? Интелигентност е една пречистена свещена Духовна сила, *епигенезис*. Това е Божественият подтик да използваш ум и чувство, воля и любов в служба на плана за спасение на човечеството. Това е магическият жезъл на Мойсей, освобождаващата сила на Меркурий, която премества съзнанието в Духовните области.

“Но как тогава силите на тъмнината могат да са интелигентни?” - може би ще попитате.

Те могат това само защото отнемат необходимата за това сила на любовта от пролятата от Христос душевна кръв, както и от множествата, които съзнателно или несъзнателно служат на тези сили. Но ще дойде денят, в който освободеният Христос и освободеното душевно човечество завинаги ще прогонят тези сили.

Затова се опитайте с всеки час да живеете все по-съзнателно. Никога не забравяйте Божествения си произход. Освободете се от страха от смъртта чрез спасителната сила на Христос. И умножете славата на Божието величие чрез сияещия блясък на вашия осветен Дух. *Това е интелигентност.*

Нека сиянието на вашия осветен живот да освети тъмната земя.

30

Една нова Шамбала

В Евангелието на Матей, глава 24, стихове 3-14 и 23-31 четем:

Когато седеше на Елеонската планина, дойдоха при него учениците му насаме и казаха: Кажни ни, кога ще се случи това? И какъв ще бъде знакът за твоего пришествие и за края на света?

А Иисус им отговори и рече: гледайте да не ви подмами някой. Защото мнозина ще дойдат в мое име и ще кажат: Аз съм Христос и ще подмамат мнозина. Ще чувате за войни и слухове за войни; наблюдавайте и не се плашете. Всичко това трябва да стане най-напред; но това още не е свършекът. Защото ще се надигне народ срещу народ и царство против царство и от време на време ще има мор, глад и земетресения.

Но всичко това ще бъде само началото на страданията. След това ще ви измъчват и ще ви убиват. И ще бъдете намразени от всички народи заради моето име.

Тогава мнозина ще се разгневят и ще се предават едни други и ще се мразят едни други. И много лъжепророци ще се появят и ще заблудят мнозина. И понеже несправедливостта ще се умножи, у мнозина любовта ще охладнее. Но който устои до края, той ще бъде спасен.

И в целия свят ще бъде проповядвано Евангелието¹ на Царството за свидетелство на всички народи, и тогава ще дойде краят.

Тогава, ако някой ви каже: ето, тук е Христос или там, да не му вярвате. Защото ще се появят лъжесхристи и лъжепророци и ще правят големи знамения и чудеса, за да заблудят, ако е възможно, и избраните. Ето, предупредих ви. Затова, когато ви кажат: ето, той е в пустинята, не отивайте – или ето, той е във вътрешната стая, не вярвайте. Защото точно както светкавицата, която излиза от изток се вижда чак до запад, така ще бъде и с пришествието на човешкия син. Но където има мърша, там се събират лешоядите.

Но скоро след скръбта на онези дни слънцето и луната ще изгубят блясъка си, и звездите ще паднат от небето и небесните сили ще се разклатят.

¹ б.пр. благовестие

Тогава на небето ще се появи знаменieto¹ на човешкия син. И тогава ще заридаят всички земни племена и ще видят човешкия син да идва в облаците на небето с голяма сила и слава. И той ще изпрати ангелите си с гръмогласни тръби и те ще съберат неговите избрани от всички посоки, от единия край на небесата до другия.

Вие навярно познавате цитираните тук думи, за които свидетелства не само Евангелието, но и посланията на ап.Павел и *Книгата на Откровението*: *В тези дни слънцето ще потъмнее и луната вече няма да свети. Звездите ще паднат от небето и властите на небето ще се разтресат. И тогава ще видят човешкият син да идва в облаците на небето с голяма сила и слава.*

В началото на новата ера², в която живеем сега, е важно да насочите цялото си внимание към тези думи.

Ако системата на вътрешната секреция на един човек бъде форсирана, тогава една от най-явните последици е повишаване на сензитивността на сетивните органи. А вие знаете до какво може да доведе една такава сензитивност и какво често предизвиква.

Човек може да е сензитивен поради безброй причини. Най-често наследствените фактори или кармата играят голяма роля. Случва се и човек чрез окултни упражнения да доведе системата си на вътрешната секреция до едно дисхармонично, т.е. нежелано състояние на сензитивност. Ето защо има безброй хора, за които може да се каже, че са повече или по-малко чувствителни в някои части на сетивните си органи.

Най-общо може да се установи сензитивност в сферата:

- на чувствата,
- или на слуха,
- или на зрението,
- или в сферата на интелектуалния апарат, на ума.

Тогава реакциите на съответните сетивни органи могат да се обозначат като засилени. Възприемчивостта и радиусът на действие са по-големи и те могат повече или по-малко да посрещнат един по-висок лъчев фактор.

Тази свръхнормална възприемчивост в една или друга посока още не е нужно да бъде или да стане опасна, при условие, че човек не стои зад нея с цялото си аз-същество и не смята, че е надарен, избран и че притежава извънредни дарби. Защото тази свръхнормална възприемчивост, разбира се, винаги е възприемчивост за астралната сфера на природата на смъртта, защото тази астрална сфера е жизнената сфера на човечеството.

Сега вие напълно ще разберете, че почти всички болести, които са свързани с нервната система и водят до във висша степен аномални реакции, се причиняват от сензитивност, която, форсирана от аз-а, тотално разстройва вътрешната секреция. Тогава се отваря една врата за сили от отвъдното с всички неприятни последици. Тези факти, които винаги са били известни, биха могли да ви послужат като въведение в следното:

Вече от много години хората, най-вече лекарите и психиатрите, са силно обезпокоени от обстоятелството, че броят на свръхнормалните или паранормалните личности в целия свят силно расте. Със същото темпо се случва и едно огромно повишаване на сензитивните изстъпления³.

Причините за това сега навярно ще ви са напълно ясни. Астралната промяна в жизнената атмосфера на човечеството, която става по форсиран начин, първо е обхванала негативно сензитивните хора в цялото им пъстро многообразие. Това е обяснението на факта, че сега навсякъде по света всички институции, където се лекуват такива болни, са препълнени.

Но това е само началото на болките и страданията. Защото в периода, в който сега сме навлезли, ние сме изправени пред факта, че чрез твърде аномалните условия на астралното жизнено поле всички хора ще станат сензитивни. Почти всички хора ще страдат от

¹ б.пр. Знакът

² б.пр. има се в предвид ерата на Водолея

³ б.пр. експесии

свръхнормални, психични жизнени проявления, които са изцяло в сферата на действие на хипофизата.

Това от една страна означава разширяване на радиуса на действие на зрението, слуха и чувствата, а от друга страна – обладаване от различни низки страсти, с техните последици за тялото и душата.

Накратко казано, масата ще стане, както го наричаме в Духовната школа, “неволно” ясновиждаща, което означава, че тези явления се проявяват извън автономната нервна система. Тогава възниква ситуация, в която повечето хора ще могат да възприемат твърде много от живота в етерната сфера и това ще бъде изпитано по не много приятен начин.

Вследствие на това **тогава** ще започне периода на лъжехристите, както и на фалшивите пророци. Те ще правят знамения и чудеса, за да заблудят избраните – където е възможно.

Вие ще разберете, че един толкова отвратителен паранормален живот, който е породен по неестествен начин, не дава възможност за никаква разумна различителна способност, нито за някаква защита и поради това ще създаде идеална база за голямата имитация.

Фалшивите пророци ще възхваляват много прогреса на човечеството, преди всичко постиженията на ядрената наука.

Обаче всяко развитие има две страни и дава два резултата. Защото форсирането на астралната жизнена сфера в определен момент неизбежно причинява могъщото вливане на астрални вълни от астралното поле на свещената Земя.

Светлинната сила, която възниква от това, сякаш ще затъмни най-ярката и бляскава светлина на слънцето и луната. Мощният огън, който се появява с голяма сила, т.е. с огромна вибрация, ще накара изведнъж да замлъкнат всички лъжехристи и лъжепророци. И обърканата паранормална способност за виждане на масата, ако е възможно, дори и за един кратък миг, ще възприеме много от тази нова изява.

За един кратък миг, казваме ние, защото в тази огнена мощ като последен отговор с голяма сила ще се надигне една геоложка реакция.

И в тази могъща сила обърканите ще видят нещо от Божиите синове, от Универсалната братска верига на Христос, която ще спаси и закриля своята последна брънка, младото Гностично братство, за да се основе една нова Шамбала.

31

Жизнено поведение

Както навярно знаете, природнородената личност е само третата част на Божественото творение. Тя е била сътворена като инструмент на съвършения човек. Това творение може наистина да бъде наречено “Човек” едва тогава, когато другите два аспекта на истинския човек се обединят с инструмента или с телесния образ, така че да се изяви тройният човек, а именно Духът, душата и тялото.

Затова природнороденият човек, който осъзнава своето призвание, трябва в себеотдаване да търси свещената връзка с другите два аспекта – с Духа и душата – да я намери и да я направи възможна. Да се върви по този път, да се разгърне този процес, това е задачата на Универсалния Гносис.

Основният принцип на освобождението е в притежанието на душевното тяло. Душевното тяло възниква, ражда се, веднага щом новото душевно състояние се свърже със Седмория Дух, щом може да се свърже с него. Именно тогава възниква едно огнено, излъчващо, т.е. сияещо поле, което се разгръща около ученика като дреха с кълбовидна форма. Това сияещо, излъчващо поле е великият принцип на обновлението.

Кога би могло да се очаква да се осъществи тази връзка между душата и Духа с нейните прекрасни последици? Веднага щом душата е заела своето място. Къде е мястото на душата? В отвореното пространство зад челната кост.

Но душата не може автоматично да заеме това място. Това пространство трябва да бъде завоювано, защото в природнороденото тяло челната кухня е седалището на аза, на природнороденото съзнание. Ако на ученика не се удаде да постави душата на мястото на аза, Духът не може да се потопи осъществяващо и сватбената дреха, душата, не може да се изяви.

Следователно, първо, е необходим копнеж за освобождение, който трябва да е свързан с едно вътрешно отделяне от измамния свят. Тогава, второ, душата влиза в светилището на сърцето. Третата задача е пробивът нагоре на душата, който е възможен единствено чрез отказване от аза. Тогава четвъртата работа е обединението на Духа и душата в светилището. Вследствие на това се извява новата душевна дреха. Петата задача трябва да е пренасянето на новото съзнание в новата дреха, така че да се пробуди Пимандър, както Хермес нарича това състояние на съзнание на новата душа.

Тогава ученикът, който е изкачил тези пет стъпала, владее и контролира цялостната си система, изхождайки от една напълно нова жизнена база. В това жизнено състояние Хермес казва: “Аз напуснах себе си и възкръснах в едно безсмъртно тяло. Сега вече не съм онзи, който бях, а съм новороден от Духа.”

Това е кратко описание на раждането на петорното душевно тяло, на петорната сияеща рождествена звезда на Витлеем, излизането от себето и влизането в Живота. Виждате ли пред себе си големите възможности за освобождение, които съществуват в човешката система? Който живее в душевното тяло, е новороден за Божествената синовност¹ и е влязъл във вечността.

Който си постави тази цел, разбира защо се говори за Троен съюз на Светлината, а именно за едно Братство на Розенкройцерите, за едно Братство на Катарите и за Братството на Свещения Граал.

Този троен съюз е неразривно обединен в един деветорен съюз, аспектът на истински човешкото. А истински човешкото в Божествения смисъл е човек да прилага това, което е научил и изповядва, и така да служи на света и човечеството с подобаващите плодове. Ние смятаме, че големият зов, който произлиза от младия Гносис, е:

Приемете учението,
дайте ясни доказателства за жизненото си поведение
и работете по освобождаващ начин с резултата.

Тъй като сега ядрената наука като цяло се превърна в приложна наука и в много страни се използват ядрени реактори за различни цели, светът и човечеството вървят с много ускорено темпо към своята дематериализация. И така се повтаря случилото се в дните на древна Атлантида.

Няма нищо ново под слънцето. Древните легенди ни разказват за двата острова на атлантската култура: черния остров и белия остров. Сега в арийската култура отново ясно се очертава черният остров.

Разпознаваме ли вече ясно и белия остров? Има ли вече един бял остров? Има ли вече една област, една сфера, един жизнен поток, в който всички, които са с добри намерения, със сигурност ще бъдат приети за едно друго развитие?

Ясно ли ви е, че една такава крепост на сигурността и освобождението трябва съвсем скоро да се докаже? Усещате ли че е крайно време?

Тогава какво трябва да се случи? Ние трябва да формираме една възможно най-голяма група от живи души.

Една жива душа е човек, който притежава сватбената дреха. Една такава душа е станала в истинския смисъл на думата Божие дете, тя е вездесъща, тя е във вечността и е недосегаема. Освен това една такава жива душа разполага с природнороденото тяло като инструмент за прибиране на жътвата.

¹ б.пр. новороден като Божи син

Как вие, като ученици на гностичната Духовна школа, да достигнете това живо душевно състояние?

Подчинете се на нормите на Тройния съюз на Светлината. Вие притежавате това учение. Прилагайте го директно във всеки миг от ежедневието си живот. Следователно става въпрос за жизненото поведение. Тогава плодовете скоро ще се покажат. Тогава мнозина гладуващи биха могли да ядат от тези плодове. Точката, около която се върти всичко, е жизненото поведение.

32

Учението, животът и кръстният път на Христос

Слово пред сътрудниците на школата

Всички ние знаем колко много се променя психиката на хората и в какво кризисно състояние изпадат, как всички хора стават все по-страхливи, по-нервни и по-болни, как държавата и църквата търсят метод, за да оказват както по-рано влияние върху човечеството. Ние знаем също колко бързо човечеството се отвръща от църквата и религията. Държавата дегенерира и човечеството стои пред проблема: “Какво ще стане сега?”

Ние знаем причините. Човечеството е достигнало една граница, след която следва или падение, или възкресение. Това е едно предзнаменование, предзнаменование, което вие трябва да разберете. Вие трябва да проумеете, че това засяга много лично също и вас.

Процесите на голямата промяна на всички хора сега протичат по-бързо от когато и да било преди. И ние трябва заедно с Великото световно братство да предизвикаме един поврат. Не виждате ли ежедневно нервността на хората? Това е състояние, в което те изключително трудно могат да бъдат доближени. Психически те са силно разклатени и освен това понякога са толкова много болни, както никога досега. Сърцето и главата са увредени. Ако Великото световно братство се нуждае сега от нас, то е за да установи контакт с човечеството като цяло. Човечеството се намира във ферментационния процес на голямата промяна, без ясно да осъзнава това. Затова Братството се нуждае от една общност, която добре разбира този процес, живее и действа според него. Затова бяхме свикани. И затова е призван всеки един от вас.

Ще успеем ли? Знаете ли какво трябва да правите като сътрудници на Духовната школа на Златния Розенкройц?

През последните години се правеха всякакви опити да се съсипят сътрудниците и нашата работа, както отвън, така и отвътре. Атаките отвън ние, разбира се, познаваме. Но знаете ли, че има и вътрешни процеси, които са причините за много трудности?

Защото ние стоим пред сблъсъка на растящото душевно съзнание с природния човек. Вярата, силата на вярата произхожда от душата. А природата не е нищо повече от едно животно. Затова ситуацията е толкова сложна. Един човек може да притежава вяра, доколкото му стига душевната сила. Иначе той винаги е объркан. Затова бихме искали, в този световен час, да апелираме към вас да тръгнете заедно с нас в служба на Братството на живота, доколкото душевната ви сила позволява това. А вие вече сте го доказали!

Ние отново стоим пред един нов работен период. Сега става въпрос за това, да докажем думите: “И ако вярата ви би била толкова малка, колкото синапено зрънце, бихте могли планини да премествате.” Ние имаме предвид магията, която се крепи на тази сила на вярата. Затова трябва постоянно да се питате: “С какви основаващи се на вярата оръжия разполагам?”

Изречените към вас думи без съмнение са ви накарали да осъзнаете, че всички вие се намирате пред настъпването на една радикална нова ера. Сигурно е, че вие самите можете да излъчвате в служба на всички, които са поверени на вашите грижи, само изхождайки от неприкосновената безлична любов.

При това вие трябва да бъдете над това, което се опитват да ви причинят. Наистина тогава можете да сте уморени и угрижени, но при добре премислено и интелигентно използване на вашите сили и чрез магично отхвърляне на евентуално отправено към вас нещастие, вие ще победите. Тогава за вас една такава любовна жертва не е гибел, а победа. На първо място трябва да бдите никой да не може да ви навреди. И това е възможно.

Вие можете да получите участие в живота на Господ Исус по три начина:

Първо, чрез Неговото *Учение*; като приемате Неговото Учение за най-възвишеното;

Второ, чрез Неговия *Живот*; като чрез прилагане го осъществявате в своя собствен живот;

Трето, чрез Неговия *Кръстен път*; като осъществявате кръстния път, който е един път на съзнателна жертва според плътта.

Тогава скоро, ако Бог ни позволи, към нас ще се присъединят голям брой приятели и приятелки, за да започнат новия работен период.

Авторката на книгата ви моли взаимно да се поддържате с най-чисти мисли, молитви и дела. Покажете ясно разбиране за всичко, което е необходимо, за да успеят великите планове на Духовната школа. Каквото и да се случва, и за секунда не се разочаровайте, защото Братството на безсмъртните души и вашата свещена работа ви призовават според вашите възможности и резултати в правилното време и на правилното място. Затова: *Не аз, Господи, а Ти си целта на моето дело.*

Авторката на книгата от сърце се надява, че всички вие ще успеете да намерите във вашата работа духовен покой, душевна хармония и телесно развитие и че като работници в Божието лозе ще съумееете да създадете една здравословна и чиста атмосфера, в която цари честност и почтеност и която е в пълна хармония с нашите духовни идеали. Ако можете да осъществите това, Божията благословия ще почива върху цялата ви работа.

Освен това нашата молба е нашата младежка работа и особено младежкото ръководство да съумее да закриля и да ръководи младежите, които са им поверени, в лъчевата сила на единия истински живот и на тази основа в бъдеще те да се превърнат в сътрудници.

Също така с радост бих искала да ви обърна внимание и на това, че седемте¹ членове на интернационалното спиритуално ръководство имат задачата много основно да следят за това, в различните работни полета на Духовната школа на търсещото човечество да бъде дарявано учението на нашата школа в цялата му пълнота и фундаменталната база за работата да не бъде атакувана от нито един единствен сътрудник на Духовната школа. Освен това трябва да се внимава, освобождаващата цел на Духовната школа, а именно процесът на Духовно-душевното освобождение на човека, да остава чист в своето развитие и съдържанието на литературата, което евентуално се преработва от вас в слова, да няма възможност да кривне към хоризонталната плоскост.

Като служители на младото Гностично братство какво друго бихте могли да дадете на човечеството и ученическата група освен това, което вече е получило форма и образ в Живото тяло на Духовната школа? Нима бихте могли да дадете учение, което е извън него?

При цялата работа, която осъществявате в служба на школата, мислете за учението на Христос, за Неговия живот и за Неговия кръстен път, за да може чрез вашите дела в Христовата сила Неговият живот да стане действителност във вас: *Аз нямам нищо от самия себе си. Всичко, което предавам, е от моя Отец*, казва Христос Исус нашият Господ. Бихте ли могли да поставите самите себе си по-горе от него?

Така, със смирение, тиха благодарност в сърцето и с твърда решимост, ние приключихме останалия зад нас период и като група сътрудници заедно отворихме отново външната, т.е. публичната работа на Духовната школа на Златния Розенкройц. И взехме решение да оставим далеч зад нас всяка половинчатост и примитивност.

¹ б.пр. по време на писането на книгата от авторката, ръководството се е състояло от седем членове

33

Отговорността на сътрудника*За размисъл*

Един орган, който заболява или е болен, не може да бъде оживен от централната нервна система. Защото реакцията, която произлиза от болния орган, оказва много губелно влияние върху централната нервна система.

Затова всеки сътрудник на Духовната школа трябва да осъзнава своята голяма отговорност. Един болен орган може да разболее цялото тяло и да го парализира.

Така, с тези мисли и с това съзнание, ние заедно постоянно стоим пред започването на една задача, която трябва да изпълним.

Също така един вял или лишен от разбиране сътрудник може да развали цялостната работа.

Като тяло Духовната школа е един много фин и прецизен инструмент. Една дреболия в него може да причини много големи смущения.

Дано това постоянно се взема под внимание от сътрудниците в Божието лозе и дано бъдат направени съответните изводи.

34

Мистерията на сфинкса и пирамидата

Вечната действителност на Неподвижното царство е непредставима. В света на диалектиката няма ни една единствена форма, един единствен звук, няма цвят, няма чувство и няма и една единствена мисъл, които биха могли да се сравнят с нея.

Вечната истина също така никога не може да бъде изречена в своята пълнота. Тя не може да бъде предадена от уста на ухо. И никое перо не може да я опише. Това е абсолютно невъзможно, дори за най-високо посветените. Има само една възможност, а именно – човек да намери отговора на своите тягостни и обезпокояващи въпроси за живота в светилището на собственото си сърце, в най-съкровените дълбини, където Бог го докосва, когато заблудата на собствения аз е умряла.

Истината за изгубената бащина родина и нейната действителност винаги са били скрити под сянката на така наречените седем печата. Веднага щом човек се опита да представи по човешки¹ вечната тайна и да я натика в корсета на диалектиката, той я опозорява и тя му се изплъзва. Тогава това, което му остава, вече няма сила за действие. То най-много да прикове човека към колелото на голямата илюзия.

Давайки пример с живота си, човек може да представи истината само в известна степен. И който иска да познае истината, трябва да живее насочен към нея. Не става въпрос за това, човек да каже: “Разкажи ми нещо за истината. Тогава аз ще реша дали искам да се доближа до нея или не.” Който иска да познае истината, трябва сам непосредствено да действа.

Придобиването на мъдрост още от самото начало е въпрос на пилигримство. Когато някой лъч на универсалната мъдрост се изявява в един пилигрим, това се случва изключително с цел, с помощта на тази мъдрост така докоснатият да действа зовящо, спасително и помагачо. Това е тайната на Пътя. Бог е Любов.

¹ б.пр. да я представи с всички средства, които има на разположение като природнороден човек (напр. понятия)

В определен момент такъв ученик се намира в почти непоносима ситуация, защото в него се изявява една форма на раздвоение. От една страна е абсолютната невъзможност да се познае светлината, а от друга страна е дългът и подтикът да се свидетелства за нея. Тези двата аспекта взаимно почти се изключват.

В древната символика, която е абсолютно универсална, това е представено под формата на човек-животно, както например при сфинкса, който изобразява едно същество с обожествено лице, което гледа в тайнствената далечина на утринния час. Останалата част обаче е животно, забило нокти в пустинния пясък и пленено от пустинния пясък.

Затова сфинксът не бива да бъде разглеждан без пирамидата и нейната тайна. В древния Египет класическите царски образи получавали прозвището: “Живият сфинкс на господаря на вселената.” Това е един слънчев бог, който е слязъл в материята.

Вие може би разбирате символа. Човекът е един паднал ангел, доведен в своето съществуване до разцепление: една част от микрокосмоса е затворена в полето на съществуване на първоначалността, неспособна на никаква активност, другата част е хвърлена в диалектичната жизнена борба. Човекът е сфинксът!

Това познание често е било изгубвано. Също и в светото писание с нито една дума не се засяга тази тема. Познанието е изгубено като сфинкса, който вече много пъти е бил напълно погребван в пустинния пясък. Този каменен знак, хвърлящ мост през еоните, сега само е гледан с интерес от туристите. Те действително изпитват почит, така се говори, но не разбират нищо.

Възможно е мнозина да започнат да разбират, когато в идващите световни събития илюзията им за живот бъде разкъсана на парчета. Тогава те може да си спомнят за гранитната стела между лапите на сфинкса. Историята върху тази плоча е следната:

Принц Тутмос, египетски царски син, накарал да изровят сфинкса от пясъците на пустинята. Той имал навика да язди насам-натам из пустинята и да ловува дивеча, който живеел там. В един от онези дни принцът спрял по обяд за почивка в сянката на сфинкса. Заспал и сънувал сън. Сфинксът започнал да му говори:

“Погледни ме, сине мой Тутмос, аз съм твоят баща. Моето лице и моето сърце са обърнати към теб, защото ти ми принадлежиш. Погледни състоянието ми, сякаш се задушавам. Пясъкът на тази пустиня, където лежа, заплашва да ме погребе.

Аз чаках, докато направиш това, което живее в сърцето ми, защото знаех, че ти си мой син, мой защитник.”

Като ученици на Духовната школа на Златния Розенкройц вие ще разберете този език. И вие също сте изровили напълно сфинкса и също и на вас това същество ви говори на един все по-ясен език.

Древните изгубени познания за трансфигуризма отново се появиха в началото на тази нова ера. Това не се случи чрез книги, които бяха изучени или прочетени, а чрез пилигримство, чрез жизнения процес, чрез старанието действително да се върви по Пътя, чрез усилията и радиациите на магнитното силово поле.

Вие също ясно осъзнавате състоянието на диалектичния човек като същество, което сякаш е уловено в здрава хватка. Влиянието на тази природа непрестанно се опитва да го погребе. Човекът е един Бог, който е изпаднал в едно диалектично, човешко състояние. Човекът е Бог, който – разбирано според природата – е станал човек.

Сега да си поставим очевидния логичен въпрос: “Как падналият човек отново да стане Бог? Как изгубеният син Тутмос може да се завърне отново у дома?”

Този проблем и начинът за неговото решаване се разглежда във всяка универсална философия: Ние сме хора, които трябва да станат богове. Великите посланици на човечеството бяха богове, които станаха човеци, за да ни дадат пример с живота си, как хората отново могат да станат богове.

Ако това е централният проблем във вашия живот, тогава вие знаете, че той е бил роден “в борбата” и че сте стигнали до него чрез усилия и мъки. Вие трябва като принц Тутмос да изровите вашия сфинкс, вашия личен проблем от пустинния пясък. Ако за миг прекъснете

работата, тогава отново потъвате в бездънните дълбини на тази природа. Тогава отново се чувствате едно с тази природа и отново привиквате към нея. Вие трябва да разберете, че от въпроса на сломената душа: “Как падналият човек отново да стане Бог?” в човека се поражда достатъчно жизнена енергия, за да тръгне като пилигрим по Пътя и да търси отговор на този въпрос.

Затова може да се каже: който е видял сфинкса, влиза в пирамидата.

Пирамидата е храм на възкресението, не храм за молитви и богослужения, не храм за символични действия, а храм за инструкции и гробница. Това е храм, за който могат да се разпространяват много езотерични мистификации. Но тъй като пирамидата е изградена от камък, нейният фундаментален език не може да бъде унищожен.

Според нашето схващане всеки, който вътрешно е видял сфинкса, и всеки, на когото той е говорил, както на принц Тутмос, несъмнено може да разбере каменния език на сфинкса. Ние ще се опитаме да разберем нещо от този език.

Пирамидата е една огромна и впечатляваща постройка. Вие бихте могли да добиете ясна представа за нея, ако знаете, че първоначално нейната височина е възлизала на около 147 метра и дължината на страните ѝ се равнявала на 230 метра. Т.е. това е огромна площ. Устройството ѝ – доколкото е известно – е много особено. Има части от пирамидата, които са напълно непознати. В нейната цялост ние откриваме една картина на микрокосмоса, който трябва да пристъпи към трансфигурация. Освен това е посочен пътят – как трябва да бъде осъществен и ръководен процесът в свършено себеосвобождаващо зидарство.

Първоначалното име на голямата пирамида било: “Хоризонтът на Хуфу”. Ние можем да преведем това като пълната перспектива на Пътя, който е показан в пирамидата.

И за да разберем това, трябва в някаква степен да се задълбочим в египетското понятие *Хуф* или *Хуфу*. Това понятие ни насочва точно към диалектиката, както и към факта, че съществува абсолютно разделение, една непреодолима пропаст между този свят и първоначалното Божие царство. Освен това Хуфу посочва и Пътя на освобождението. Той издига кандидата в душевния живот. Ние бихме могли да говорим за излъчването на Светия Дух, което влиза в микрокосмичното същество не само за да покаже на кандидата Пътя, а също и за да му помогне.

В древния мисловен свят се е смятало, че Хуфу действа на изток, в страната на утринния час. Кандидатът бил синът на слънцето, който вървял към своя утринен час. С помощта на Хуфу той бил издиган в алой-полето на Бога Ре¹, слънчевия бог, Христос. Символът на алоеовото дърво е разбираем. Алоеовото (агарово) дърво е един много приятно миришещ дървесен вид и най-често използваната суровина за производство на благоуханни масла на изток. Така кандидатът бил въвеждан в земите на непреходната храна, за които говори *Книгата на мъртвите*. Вие сигурно вече сте чували за египетската книга на мъртвите. Във всеки случай това е съвременното ѝ наименование. Но в отдавна отминалите времена тази чудна книга била наричана *Ритуалът*. Би могло също да се каже и *Процесът*.

В наши дни се говори за “Книга на мъртвите”, защото книгата привидно описва пътуването на умрелите през преходната област, преминаването на мъртвите в небесните области на отвъдното. Но ако вие, както много египтолози, сте на същото мнение, тогава много се заблуждавате.

Така както съвременният религиозен човек си представя небесното царство в сферите зад завесата², така и последователите на египетските култове си мислели точно същото. Така както тук няма познание за Универсалното учение, така е било и там. Така както за нас съществуват непреходни следи от Универсалното учение и свидетелите на трансфигуризма напъряко през всичко ни говорят, стига само да искаме да слушаме, така било и в страните около Нил, в древните бляскави културни страни на една отминала епоха. И едно от вечните свидетелства оттогава и от днес е *Ритуалът*, *Процесът* или *Книгата на мъртвите*.

¹ б.пр. също и Ра

² б.пр. т.нар. огледална сфера или отвъдното

Книгата на мъртвите не е египетска. Преди да е можело да се говори за Египет, вече е съществувала Книгата на мъртвите. Това е една забележително добре запазена градивна част от Универсалното учение. Тя е изпълнена с толкова йероглифи, така забулена и по този начин разбираема единствено за онези, които имат очи, които виждат и уши, които чуват, че свещеничеството не сметнало за необходимо да я осакати. Наистина, тя се е използвала, за да се основат различни култове, които са от тази природа, и била обяснявана и в други текстове. Ето защо можем да кажем, че високо над египетската култура от миналото се извисяват три могъщи свидетелства:

1. сфинксът,
2. пирамидата или Хоризонтът на Хуфу,
3. Ритуалът или Процесът.

И, какво чудо, тези три свидетелства образуват едно единство. Те са свързани едно с друго. Ние вече казахме, че *сфинксът* изобразява зова, а *пирамидата* – Пътя. *Ритуалът* пък учи на процеса, на Пътя, който трябва да бъде извървян.

Следователно може да се каже, че пирамидата е един каменен монумент, загатващ процеса. Всичко, за което Ритуалът свидетелства, е било изобразено в пирамидата. Всичко, което е било изразено посредством пирамидата, се обяснява чрез Ритуала. Това, към което приканва сфинксът, а именно – освобождението на небесния човек, се обяснява чрез ритуала и пирамидата. Стъпка по стъпка, от началото до края всичко се описва до най-дребните детайли.

Ние ви казахме, че сфинксът гледа на изток, към източния хоризонт, към хоризонта на Хуфу, към алое-полето на Ре. А царската камера в пирамидата, крайната цел на Пътя, завръщането на кандидата у дома, е наречена в *Ритуала* камерата на великия Изток. Целта, заради която се пробужда сфинксът, се осъществява във великия Изток.

Ако вземем под внимание древния класически Ритуал и с негова помощ влезем в пирамидата, тогава като на ученици на Духовната школа всичко това ще ви се стори много познато, сякаш всичко вече ви е много близко. Тогава неочаквано ще се окаже, че школата вече дълги години желае да върви с вас по Пътя, който и вчера и днес е все същият. Това е Пътят, по който вече хилядолетия наред са вървели нашите предшественици, Пътят, който те са изсекли в камъка и са описали в един ритуал. По този начин наследството е било съхранено за нас до наши дни и с него ние бихме могли да служим на другите в интернационалното дело на нашата школа.

Сега ще ви стане ясно, че е дошъл моментът за ясно осъзнаване и увереност по отношение на цялата осъществявана работа, така че резултатът да става все по-велик и по-могъщ. И вашата задача като ученици ще бъде да ставате все по-осъзнати и уверени в това отношение.

Духовната школа на Златния Розенкройц учи, че хронологията на пирамидата се отнася до изявата на земята на помагачото Братство. С точността на часовников механизъм се осъществява работата на това Братство от период в период, според един установен план, без да среща каквото и да е препятствие. И като отражение ние виждаме пътя на диалектичното човечество от период в период.

Развитието на един нов период от време вече започна през август 1953 г. Той ще се очертае ясно около 2000 г. Дали този период ще донесе това, което хората си представят, ние се съмняваме, макар че вече много възторжени викове изпълват въздуха.

Да се подготвим, за да може така нашата Духовна школа да отговори на изискванията на една идваща, спешна и неотложна работа.

35

Блажени са бедните по Дух

За щастие може да се установи, че голям брой ученици на младото Гностично братство са заети с това, водени от зовящия импулс на Божия Дух, да издигнат своето душевно състояние към Бащата на Светлините и да се отскубнат от природните еони. По този начин техните душевни сили получават по-голям радиус на действие, така че те не само предполагат за съществуването на Божия Дух, но и го познават.

Но познаването на Бога, колкото и важно да е, може да бъде само средство, но никога крайната цел. Защото нали става въпрос за притежаването на душата. Единствено чрез притежаването на Дух-душата вие ще станете истински човек, истински Духовен човек. Дори и във вашето обновяващо се душевно състояние вие никога не можете да бъдете истински щастливи. Обновената душа също остава търсеца, копнееца, ако не е възпламенена от Божия Дух. Ако търсите Божия Дух – и правите това чрез силата на вашето душевно същество – вие ще станете истински щастливи само когато намерите Духа, приемете Го и той се изяви във вас и чрез вас.

Блажени са бедните по Дух. Така започва възвишеното слово на Планинската проповед. Вие познавате това слово и сте свързани с него по много специален начин. Защото без да преувеличаваме ни най-малко, можем да кажем, че всеки ученик на една гностична Духовна школа, още много преди да се присъедини към школата, е копнеел за Духа. Но той не е знаел това. Повечето ученици, които в момента принадлежат към Духовната школа на Златния Розенкройц, не знаят, че са бедни по Дух и че затова копнеят за Духа. Те знаят най-много, че са търсеци, и то по рождение, според кръвта.

Затова думите на Иисус: *Който търси, ще намери*, са насочени най-вече към тях. Те могат да ги разберат. Те търсят, за да намерят. Те търсят едно жизнено състояние, което по-добре пасва на тяхното състояние, което им дарява удовлетворение в живота.

От какъв вид би трябвало да е това състояние, това жизнено състояние, в началото не ги интересува толкова много. Те не биха могли и да го формулират, защото нали ако можеха да направят това по-рано, щяха и по-рано да го намерят?

Да си търсач всъщност е душевно състояние, психически дефект, и би могло да се сравни с последиците от носталгията по дома. Е, всички наши ученици, може би с някои малки изключения, са търсачи, търсачи на изгубения храм. С това се започва. И ние ви казваме: В най-съкровената си същност вие търсите Божия Дух, копнеете за Духа. Затова сте започнали вашето пилигримство.

От много дълго време вие сте конфронтирани в нашата школа със зова на Светия Дух. Този зов звучи в нашата Духовна школа все по-силно. И този зов обезпокоява мнозина. Те се питат: “Какво да правим със зова? Та ние едва сме застанали на Пътя. Много сенки затъмняват нашата видимост и ние мислим все още много мудро за многото перспективи, които гностичната философия ни разкрива. Как бихме могли тогава да отговорим на зова на Всевишния?”

И въпреки това е налице фактът, че много ученици вече от дълго време се чувстват бедни по Дух и копнеят за Духа. Разликата между по-рано и сега е, че техният копнеж и зовът на Духа са се приближили един към друг. Духът търси контакт с вас. Следователно няма основание за безпокойство, а само за голяма благодарност и радост.

Защото изявата на Всевишния в една школа като нашата може само да улесни намирането, да увеличи разбирането и да ускори темпото! Освен това нито един ученик дори и за миг не може да бъде форсиран или обхванат от сила, на която той още не знае как да реагира.

За да разберете това, ние с радост бихме искали да поговорим с вас за Живото магнитно тяло и неговото възникване. Вече често е говорено за него, но по наше мнение по този въпрос съществуват още много недоразумения.

Вие знаете, че говорим за едно петорно Живо тяло, което много ясно се проявява в материята. Така както в едно тяло всеки орган, всяка част на тялото, съответства на неговата цел, така е и с петте действащи тук, в материята, аспекти на Живото тяло на школата.

Младежката работа и преддверието образуват центровете на школата за приемане на всички, които в някакво отношение търсят, т.е. в най-съкровената си същност копнеят за Духа. Напълно ясно е, че в тези центрове за приемане най-тежките изисквания на Пътя не се окачват като тежък товар на врата на търсача като непосредствена необходимост. В тези работни места става въпрос само за един подобаващ прием. В тях диханието на Духа излъчва спокойствието, мира, любовта и тишината, които човек може да намери само в работните места на истинското Братство.

В тези работни места за осъществяване на първия контакт, на първото начало, Духът реализира словото на Христос: *Елате при Мен всички вие, които сте отрудени и обременени, аз ще ви утеша*. Спокойствие е сигнатурата на истинското начало, спокойствие и отдых за уморения, постоянно търсещ търсач. Покоят на Духа като сигнатура на нашите приемни центрове трябва да струи от върха на планината, от върха на Живото тяло.

Това спокойствие същевременно е една закриляща вибрация за защита на всички търсачи, които още дълго трябва да бъдат пречиствани от хватката на природата. Чрез вибрацията на покоя на Духа нито един човек не може да бъде форсиран и въпреки това то е среща със самия Дух. Следователно, който е направил тази първа стъпка, вече е срещнал Духа.

Който е изпитал вибрацията на покоя на Духа и с това доказва, че се нуждае от него, че е узрял за него, разбира се, влиза във втория аспект на Духовната школа. Защото чрез покоя на Духа, като доловимо стимулиращо средство за една често толкова разстроена нервна система, копнежът става по-силен от всякога. Човекът е видял Пътя и сега копнее да знае, да изследва до основи. Затова той влиза в полето на Лекториум Розикруцианум, във втория аспект на школата.

Сега не може да се каже, че сигнатурата на Лекториум Розикруцианум е спокойствието. Напротив. След спокойствието идва бурята, бурята на мъдростта и познанието на Бога. Чрез тази буря, чрез тази интензивна силова вълна, Пътят не само се вижда, но и се разпознава. Ние нарочно говорим за “буря”, защото в Лекториум Розикруцианум трябва да се поддържа едно вибрационно поле, което е в състояние да държи на разстояние всеки обикновен астрален импулс от природните еони. Тази буря трябва да бушува заради ученика, който още е напълно пленен във хватката на природните еони.

Вие знаете от опит, че в Лекториум Розикруцианум не сте оставяни на спокойствие и не ви се оставя време да заспите в мистично опиянение. С регулярността на начертан план ударите падат върху вашето сърце и след това отново върху съзнанието ви. Вие непрекъснато сте атакувани и поставяни пред последиците на ученичеството ви. Напълно ви се осветлява жизнения ви път. Следователно това е втората конфронтация с Духа.

След това следва третата конфронтация, а именно в школата за по-висше съзнание. Този аспект на Живото тяло е предназначен изключително само за онези, които са устояли на бурята и са решили да извървят Пътя, да изкачат планината. Затова най-напред те трябва да изпълнят най-важната работа, а именно Ендура, голямото себеотдаване, за което Господ Иисус някога е казал: *Който иска да изгуби живота си заради Мене, ще го запази*.

Ясно е, че всички, на които е позволено да влязат в светилището на школата за по-висше съзнание, се свързват с една трета радиация на Духа, която е насочена към онези центрове на цялостното същество, които са свързани с възможността за новораждане на душата.

Когато при един ученик този процес успее, тогава видът на Пътя напълно се променя. До този момент ученикът беше само приемащ, един, който беше конфрантиран. Цялата му активност беше в сферата на себеотдаването, т.е. свързана с фундаменталното напускане на жизнената сфера на еоните.

Сега обаче, при следващата, четвъртата стъпка по Пътя, ученикът на мистериите получава една задача, а именно задачата да освободи светлина за всички, които са в Живото тяло. Ученикът от тази степен трябва да встъпи в груповото единство и в служба на душата. Това наистина е едно свещеническо служене!

Сега трябва да се покаже дали наистина може да се говори за новораждане на душата. Ако не, ученикът трябва да се върне към третия аспект на школата, защото – вие знаете това – никой не може да бъде форсиран.

Това четвърто състояние се отнася до една радиация на Духа, която е насочена изключително към това да подпомогне растежа на новата душа и да направи съответния човек способен да остава силен при атаките на противника. Сигнатурата на четвъртата Духовна радиация е сила, силата, която ни превръща в истински Божии деца. Тази сила се освобождава в магнитното поле на школата като една благословия в служба на цялото тяло.

Едва тогава се отварят вратите за влизане в петия аспект: Върхът на действащото в материята Живо тяло е достигнат. В този аспект на Живото тяло копнеещият пристига в желаната от началото благоприятна среда. В петия аспект на школата силата и излъчването на Светия Дух са съзнателно намерени и изпитани.

Всички пътища се събират там и възниква съзнателна връзка с гностично-астралното поле.

Работата на братята и сестрите от петото работно поле в служба на всички, които са в Живото тяло, носи сигнатурата на действащото от и със седемте пламъка на самия Седмореен Дух.

Този процес може да възникне единствено на базата на основния принцип, който е Иисус Христос. През всичките години на своето съществуване Духовната школа много съзнателно се е придържала към този основен принцип и върху този освобождаващ основен принцип е изградено цялото извяено учение на Духовната школа.

36

Доброто, което никога не преминава

Слово към младежта

Понякога чуваме думите: “Доброто, което никога не преминава.” Ще се опитаме да разясним по-подробно тази фраза, за да може това тълкувание да допринесе за разширяването или задълбочаването на съзнанието. Защото в живота преходите наистина са плавни, но могат и изведнъж да бъдат осъзнати от един човек.

Не е толкова просто да се размишлява върху духовните блага, когато човек с цялата си личност, с цялото си същество, все още се вкопчва здраво в нещата от тази земя. Само по себе си това не би било толкова лошо, ако при това човекът не допускаше една толкова голяма грешка. Каква грешка? Грешката, че най-често той изхожда от предположението, че изглежда твърде глупаво, особено за един култивиран човек, честно да си признае, че не може да мисли достатъчно задълбочено. И когато в едно такова състояние се интересува от духовните неща, той култивира в себе си привидната набожност, лицемерието, неистинността, които го карат да търси Божието царство на думи, докато в същото време във всичко останало той търси земното царство.

В тези няколко думи лежи скрита тайната за разбирането на всички трудности, под които лежи погребан съвременния свят. С устата се изповядва Божието царство, “но аз не мога, не бива да забравям, че в края на краищата живея на земята. Затова трябва да се подсигурия, защото най-малкото съм длъжен да направя това заради моите близки.”

Ако мислите така, тогава какъв е краят? Земните блага ли са, които ви дават пълната сигурност, че вашето материално тяло отсега нататък е защитено от всички непредвидени събития? Вие разбира се усещате, че с думите “Доброто, което никога не преминава” не може да се има предвид това. Но тогава какво се има предвид? Ние ще се опитаме да внесем яснота в това.

Библията ни учи: *Вървете и възвестявайте Евангелието на всички народи на земята.* Но за да може едно Евангелие да се „разнася“, човек първо трябва сам да го разбира и изживява.

Или казано с други думи: Никой не е в състояние да осъществи едно градивно дело, без преди това да го е започнал в собственото си същество.

Като участници в Духовната школа на Златния Розенкройц ние сме уверени, че с мъдрост и разсъдливост творческите йерархии ще направят така, че човекът да се роди в едно обкръжение, раса или страна, към които принадлежи въз основа на своите духовни качества. Всяко движение, чиито ръководители и последователи не отговарят на това изискване, е осъдено да се срути като картонена кула¹. То може да бъде поддържано само с материална сила – или с черна магия.

Ако искаме да изградим една непреходна душевна постройка, следователно доброто, което не преминава, тогава трябва да отговаряме на следните три условия:

В стария завет Бог ни дарява идеята, която ни беше оповестена чрез устата на пророците и според която трябва да живеем.

В Христос Той ни дарява примера, който да следваме.

В Светия Дух, чрез своята творческа сила, Той ни дарява възможността да следваме този пример.

Какво означава това? Най-напред трябва да се отворим за Божията идея, за да се съгласува работата с плана на творението. Второ, ние трябва безусловно и напълно да жертваме нашата любов за осъществяването на тази идея. И трето, трябва да изпълняваме и поддържаме работата с цялата енергия, която ни дарява пробудената сила на Светия Дух.

За да успее душевният строеж, трябва да познаваме тайната на неговата структура. Всичко видимо, изградено от Бога, има скелет, около който се конструира тялото. По същия начин и невидимите постройки – тук имаме предвид Духовно-душевната постройка – трябва да имат скелет. Защото също и Духовно-душевната субстанция може да бъде моделирана само около един скелет. Около какъв скелет? Разбира се около кръста, около който напълно се развиват седем нови силови центъра, седем чакри в едно ново тяло на змийския огън.

Да помислим обаче за това, че един душевен строеж никога не може да бъде изграден, ако не се приеме кръста на Христос, защото тогава би липсвал структурният скелет. Следователно, за да можем да изградим душата, трябва да жертваме личността си и то – това е важно – с любов.

За да успеем, трябва освен това да оставим цялата спечелена душевна сила на тази нова душа. Затова трябва да жертваме чистите сили, силите на чистата астрално-етерна светлина, защото по този начин даряваме на строежа едно ново тяло, едно ново етерно тяло, което е в състояние да живее и да принася плодове. Това е душевен строеж. Това е доброто, което не преминава.

Усещате ли сега и вие, по-възрастни читателю, колко важно е едно разширено познание? Нашата младеж в първите години от своя живот се учи на опита, който възрастните са събирали цял един живот. По този начин става така, че младите хора още на 18 години притежават духовната зрялост на много от по-възрастните. Затова е толкова необходимо да съществува по-тесен контакт между “голямото дело” и младежта и нейните ръководители, за да може събраният опит да бъде предаван по-нататък. Окаже ли се, че измежду нашите деца вече има зрели души, тогава ние можем още в много млада възраст да осъществим едно важно дело. Това предотвратява, макар и в някакви граници, опасността от кристализация.

Точно това е трагичното при възрастните: често те приемат учението твърде късно, за да могат да станат сериозни последователи и един ден да се превърнат в пионери. Добре помислете. Без сътрудници, които произлизат от нашите младежки групи, вероятно няма да бъде възможно “голямото дело” да се поддържа на достигнатата висота и да се издига по-нагоре. Едно дело като нашето трябва да има цъфтяща младежка работа зад себе си, иначе то ще стане твърде интелектуално.

Затова вие, момчета и момичета сред нас, чрез вашата активност, чрез вашата сила за отстояване и вашия пример се доказва стойността на нашето дело. Опитайте това в живота!

¹ б.пр. къща направена от карти за игра

Който приема живота съзнателно, за да учи уроците си от него, дори и те да са горчиви, за него всички неща ще действат за добро.

Вие трябва безусловно и напълно да жертвате вашата любов за осъществяването на тази идея. Вие трябва да осъществявате и носите делото с цялата енергия, на която ви прави способни приетата сила на Светия Дух. Защото младежта има само една задача, казано с думите на един млад поет: “С най-голямата смелост на вашата голяма любов решете се на всичко, за да спечелите всичко.”

37

Трансфигурация в края на времената

Вече от милиони години материалното човечество се лута в това земно поле. Вече от много милиони години падналото човечество пробива през надира¹ на материалността, за да превърне така своя инволюционен път в един еволюционен път и да продължи своето пътуване към бащиния дом. Вече от милиони години Божествени същества се опитват да подтикнат човечеството да развие напълно умственото си съзнание, което органически е налице в него, и да го използва за своето висше призвание, а именно да осъществи трансфигурацията.

Тъй като земното човечество още не е извървяло Пътя на трансфигурацията, а напротив, се е вкопчило в земята, то вече преживя много катастрофи, които трябваше да го предпазят от кристализация.

Лемурия, огромният континент, който се простирал на юг от Тихия океан до Африка на запад (Мадагаскар, Хималаите, Суматра, Австралия и Великденските острови са останки от него), бил опустошен от вулканични катастрофи, т.е чрез огън. В тази гибел била повлечена групата на лемурийците, известни като синове на тъмнината, които в себеутвърждаване извършвали ужасни злодеяния. Но другата група лемурийци, които били наричани синове на светлината и мъдростта, избегнали тази участ.

Атлантида се намирала там, където днес се намира Атлантическият океан. (Ирландия, Англия, Шотландия и Азорските острови са остатъци от нея.) Атлантида служила като поле за развитие на падналото човечество. Седем раси произлезли от Атлантида и от една от тези седем раси възникнала коренната раса за седемте раси на нашия днешен Арийски период. Петата подраса на първоначалните семити била избрана за това. Именно в нея бил налице кълнът на ума, от който в Атлантида се развила хитростта, атлантското лукавство, което се изродило в подлост.

Много преди Атлантида да загине, една избрана част от семитската раса била отведена на изток, най-напред в областта, в която между другото днес се намира Израел. По-късно една по-малка група била отведена още по на изток, а именно в пустинята Гоби. И Атлантида изчезнала, погълната от водите. Също както при гибелта на лемурийците загинали само безбожните атланти от черния остров, докато атлантските жители от белия остров избегнали потоп.

За да може да възникне възможно най-чиста арийска коренна раса, били издадени много строги закони. Била забранена женитбата с членове от други раси. Но много от групата на избраните от непослушание не се придържали към тези закони. Затова, както беше казано, една малка избрана група се преселва от областта, в която се намира днешен Израел, в пустинята Гоби.

Там приблизително един милион години по-късно възниква арийската коренна раса. Тъй като все повече същества се инкарнирали в тази нова раса, тя се разраснала до един голям народ. Оттам приблизително 200 хиляди години по-късно става първото преселение на народите.

¹ б.пр. най-ниската точка на потъване на човечеството в материята

Арийската раса тръгва на юг и се смесва с жителите на Индия, от което възниква първата подраса - индоевропейската. След това една след друга се формират:

второ: вавилонско-асирийско-халдейската подраса;

трето: персийско-гръцко-латинската подраса;

четвърто: келтската подраса;

пето: германско-англосаксонската подраса (към която принадлежим ние).

Първите четири назовани раси притежавали блестящи култури. За тях можем най-много да прочетем в книгите и да се възхищаваме на изложбите с останки от техните култури. С течение на времето те залезли.

Как стои въпросът с европейския човек, който принадлежи към петата подраса? При европейския човек зародишът на ума се развил напълно.

Но за какво използва своя интелект европейският човек? За развитието на много възхваляваната европейска култура! За водене на войни едни срещу други с най-рафинирани средства. За изнамирането на атомната и водородната бомба! За измислянето на страховити ракети, които се изпращат в космоса, за да кацат на Луната или на някоя от планетите! Или за да посегнат на пояса на Ван Ален¹ и така да разрушат хармонията във вселената! Досега европейският човек е използвал своя ум само за да утвърждава своя небожествен несвещен живот.

Учудващо ли е, че несвещеният огън в най-високите горещи сфери се е превърнал в пламтяща жар и заплашва да се изсипе върху човечеството? Учудващо ли е, че философите на културата предсказват гибелта на Запада? Учудващо ли е, че още отдавна е била предречена гибелта на Великобритания и Европа чрез огън? Не!

В нашата школа ясно се разграничават предишното и сегашното посвещение, посвещението преди християнското летоброене и след това. За човека, роден преди началото на християнското летоброене, е съществувала възможността да осъществи новораждането на душата. Човекът, който е роден или който ще се роди през периода на християнското летоброене, е в състояние да осъществи трансфигурацията, което означава: да извика за живот Духовно-душевния човек. Всички могат да извършат тази трансфигурация, защото разполагат с ума. Той прави човека способен да стане гностик, т.е. човек, който познава своето истинско предопределение, който осъзнава това. Чрез Живото тяло, чрез ковчега, който беше изграден през изминалите 60 години, Духовната школа на Златния Розенкройц дава възможност на своите ученици действително да вървят по Пътя на трансфигурацията и по този начин да избегнат идващия потоп.

Размишлявали ли сте вече някога за това, защо школата е основана тъкмо в Нидерландия?

Казват, че нидерландците са най-индивидуализирания народ и следователно най-кристализирания. Но ние смятаме, че има и други причини за това. Може би ви е известно, че Нидерландия е под знака на Рака. В прочутия зодиак в храма в Дендерах в Египет, знакът на Рака е изобразен като бръмбар, като скарабей. Той е бил символът за душата и в древните времена. А съвременните мистици го смятат за символ за сферата на душата, за портата на живота в зодиака.

Ракът е и знак на надира, основата на кръста, който трябва да бъде издигнат във вашия живот. Това е знакът, в който трябва да победите. Затова в книжката *Християнополис* Йохан Валентин Андре пише, че кандидатът плава по академичното море с кораба *Фантазия*, който има на стенгата флаг със знака на Рака.

¹ б.пр. поясите на Ван Ален салъчеви пояси: Чрез магнитното поле на земята се улавят частици произхождащи от слънчевия вятър или от космическотолъчение и се концентрират основно в двалъчеви пояса: Вътрешният започва около 6000 км над екватора и се състои основно от високоенергетизирани протони и е открит през 1958 г. от Джеймс Ван Ален. Вторият започва около 20000 км над екватора и се състои най-вече от електрони (28 януари 2002 г.). Този магнитосферен пояс, който се формира от магнитното поле на Земята, предпазва живеещите на земната повърхност организми от вредни за тяхлъчения.

Също и вие, като ученици или бъдещи ученици, ще издигнете ли от надира кръста във вашия живот и ще влезете ли през портата на живота, чрез Духовната школа, в новото жизнено поле? Това е решаващият въпрос, пред който стоите.

Вие навярно знаете, че знакът на Рака се управлява от луната. Изберете ли земния живот, тогава ще бъдете управлявани от силите на смъртното небесно тяло, което можете да възприемете с материалните си очи. Изберете ли Пътя към Живота, тогава ще бъдете управлявани от лунните ангели, от силите на Светия Дух.

Ние можем да предположим, че сте избрали душевния живот. Но не сте ли всеки ден жертвани чрез монотонното ежедневие, чрез житейските навици? Що се отнася до това, можете с въздишка да кажете, също като апостол Павел: “Доброто, което желая, не правя, а злото, което не желая – него правя”.

Като ученици на Духовната школа вие сте приети в Живото тяло. Това означава, че сте облечени от чисти астрални и етерни сили. Затова за вас важат и други думи на Павел: “Аз мога да правя всичко чрез Христос, който ми дава сила.” Следователно чрез свободно себеизграждане в силата на Христос, вие сте в състояние да устоите на евентуалните атаки на фантомите.

Крайно време е за това дълбоко осъзнаване и поставяне на началото на едно ново жизнено поведение, пред което ние вече от много години поставяме нашите ученици. Ние живеем в едно велико време, тъй като сега започна своя ход ерата на Аквариуса и Водолеят излива своята стомна с Жива вода върху човечеството. Кой човек сега би могъл все още да каже: “Аз не мога да вървя по Пътя към Живота”?

Какво чакате още? Защото започнаха времената на края. Вие можете да установите това по случващото се и по дегенерацията, която обхваща света. Вие можете да установите това по многото мистерии, които се разбулват пред учениците в нашата школа. Това се случва, за да се изпълнят думите от *Confessio Fraternitatis R.C.*: “Сега ние трябва да обясним на вас, смъртните, едно нещо, а именно, че за да облекчи човешкото страдание Бог е решил да върне на света, който скоро след това ще загине, истината, светлината и блясъка – които Той отне на Адам, когато той напусна Рая”.

И какво ще направите сега? Ще се оставите ли да бъдете отнесени от идващия потоп? Ще оставите ли вашия микрокосмос, който вече от милиони години е прикован към тази Земя, отново да бъде върнат към едно лемурийско начало и така още няколко милиони години да го държите пленен в надира на материалността?

Или ще избегнете потопа с Небесния кораб, с Ковчега, с Живото тяло на Духовната школа, като най-последно приложите на практика и осъществите в живота учението, което ви се предава?

Тогава сте майстор-строител, защото постигате единството между вода и огън. Учението можете да сравните с елемента вода, а осъществяването на учението – с елемента огън. Тогава вие действително живеете своето християнство. Тогава наистина вървите по Пътя към Живота.

Тогава вие, както Йоан-Кръстител, правите съвършено прави пътищата за своя Бог. Вие събуждате към живот Розата, Христос във вас. Вие вървите вашия кръстен път, Пътя на Розата и кръста. Новата душа расте във вас. Вие преживявате своето разпъване на кръста, но продължавате да вървите и празнувате празника на възкресението. Тогава е родена Дух-душата.

И накрая се състои изливането на Светия Дух. Дух и душа стават едно. Вие отпразнувате алхимичната сватба на Християн Розенкройц.

Тогава човекът, който тъй дълго се скиташе по Земята, тъй дълго беше в плен на Земята, е освободен. Като истински душевен човек, като един *Манас*, мислител, като мислещо същество в пълния смисъл на думата, той може да продължи своето пътуване във вечността.

Тогава за вас трансфигурацията вече не е възможност, а е станала действителност. Тогава можете да извикате заедно с Павел: *Смъртта е погълната в победата. Смърт, къде ти е жилилото?*

Тогава вие сте превъзмогнали смъртта и ще живеете до вечността. Дано това скоро се изпълни за вас!

38 Огънят на Светия Дух

При всяка дейност в живота човек трябва да взема под внимание вида на астралната сфера, на астралната сила, която го прави способен да извършва тази дейност. Защото ако сред всички хора цареше съвършена хармония, тогава тази хармония щеше да е налице и във всичките магнитни системи на тези хора, така че всички те биха породили еднотипни магнитни потоци и така взаимно биха се държали в равновесие. Магнитните системи обаче са увредени, а макрокосмосът, който захранва тези системи, е небожествен. Затова жизнените потребности на хората са различни и взаимно се изключват. Следователно те фундаментално, биологично, и поради това и структурно, са враждебно настроени едни към други и неволно предизвикват съпротиви и противодействия. Това се случва дори и на местата, където те като ученици в тази Духовна школа могат да се срещат.

Всеки от вас разбира, че в ученичеството всеки ден са нужни чиста насоченост, концентрация и използване на чисти сили, за да се пречупи съпротивата и да може да се проправи път през този живот. Дори и да сте най-скромният човек и вървите по своя път с най-голяма боязливост, въпреки това сте отговорен за природната магия, защото винаги възникват ситуации, в които сте принудени да действате. Затова разберете, че всяко форсиране или концентрирано използване на астрална сила, по какъвто и да е начин, винаги действа привързващо към земята и унищожавашо.

Вие сигурно усещате, че в една такава ситуация не може да се говори за добро. Общественото и моралното добро винаги е свързано със злото. Колко верни са тогава думите на Христос: *Никой не е добър, ни един дори*. Ето защо навярно можете да разберете също и въздишката на един Никодим: *Господи, кой тогава може да стане блажен*¹? Това е един наистина обезпокоителен проблем.

Но спешно е необходимо да поставите този измъчващ ви въпрос в центъра на душата си, защото ние трябва за съвсем кратко време да намерим решение на този проблем. Ние вече нееднократно ви уверявахме, че идва времето за една решителна и много радикална промяна на цялостната ви жизнена насоченост. Ако за вас Духовната школа на Златния Розенкройц наистина е смисъла на живота, ако вашият стремеж е да вървите освобождаващо по Пътя, тогава е време да се запитате: „Господи, кой тогава може да бъде блажен?”

Никой не е добър, ни един дори. Никой не е добър, ако бъде разглеждан според централната същност на природата на смъртта. Роденото от тази същност добро никога не може да бъде напълно изградено и осъществено. Делата на това добро са триизмерни и затова имат край. Колкото и култивирано да е вашето добро и колкото и да стопля сърцето и главата, то си остава от земен вид, свързано с природата на смъртта.

Мярката на вашето добро остава индивидуално различна. Поради това качество във всеки един момент вие стигате до една граница, изпадате в една криза. И отново, и отново Братството на Живота ви тегли нагоре към всеобхватното „Друго”. Ето защо всеки брат и всяка сестра трябва да се подготви за това небесно пътуване.

Но разбирате ли, че за всеки проблем в живота има решение? Ако не съществуваше такова решение, тогава защо Братската верига ще се доближава до работните полета на младия Гносис?

Решението на жизнения проблем не е само от философски вид, а на първо място изисква една сериозна насоченост на начина ви на живот и едно наистина съответстващо на него поведение.

¹ б.пр. в някои преводи „да бъде спасен“

Братството на Живота се спуска към всеки ученик. И той трябва чрез процеса на пречистване да се насочи към гностично-астралното поле. Ако изпълнен от дълбок копнеж успее да осъществи това, тогава емоционалният човек ще постигне вътрешен покой и страстите ще бъдат обуздани. В чиста насоченост той ще се научи да бъде тих и да се вслушва внимателно, толкова внимателно, че да разбере това, което Никодим не схвана, защото смяташе, че той самият вече го знае толкова добре.

В дните около Петдесетница нашите мисли са заети с огъня на Светия Дух. Как този огън действа в хората? Светият Дух обхваща човека най-напред чрез свещеното дихание. Чрез огъня на милостта силите на Светия Дух проникват в дихателното поле. Те изпълват камерите на белодробната система. След това достигат кръвта. Когато кръвта е придобила достатъчно съзнание, така заредена, тя поражда едно шесторно сетивно възприятие, което се издига от човека като пламък, като огнени езици.

Когато Павел в своето Първо послание към коринтяните, глава 3 казва: „*Ще дойде денят, в който всичко ще стане явно.*“ с това той има предвид, че то ще стане явно чрез огъня на деня¹. Денят винаги разкрива, дали един човек живее от силовите структури на гностично-астралното поле или е живял от огъня на световния ход на диалектиката.

Днес човечеството лежи болно в ада на този световен ход, измъчвано от адския огън. На вас навярно ви е ясно, че поради естеството и противоположностите на тази природа това мъчително състояние продължава дотогава, докато човекът се лута в този диалектичен свят. Всяко състояние на болка може да повлече след себе си още по-силно страдание.

В това световно развитие винаги могат да се различат възходи и падения. Има възходи, които ви даряват радост и благодарност. Но тук, в тези кръговрати на материята, познали ли сте някога радост, преживяли ли сте благодарност, които са били пълни и които не са били отново последвани от неизбежното падение?

Как човек да преживее тази разнородна поредица от болки и опитности? Защо човек преминава през всичко това и трябва да се бори с него? Защо то така дълбоко се връзва в него?

Това става чрез огъня! Всички ваши опитности, да, всяка опитност възниква чрез астрален огън. Чрез този астрален огън живее човекът. Чрез този астрален огън живее също така и душата. Той поддържа аза на човека. Когато човекът побеждава чрез аза, когато при всичко, което прави, поставя аза в центъра, тогава с това той доказва, че живее от адския огън. Денят го ще разкрие!

Може ли човек сам да установи това? Да, може. Всеки смъртен може постоянно да го установява, защото всичко, което се изявява чрез огъня, породен от хода на този свят, рано или късно поражда болка, не носи удовлетворение, а кара гладът и жаждата да стават по-интензивни и по-силни.

В митовите и легендите се разказва, че в областите на ада, наред с непоносимите страдания, се води непрекъснатата борба, толкова жестока и ужасна, че дори перото на Данте не е било в състояние да опише този ужас. Раздор и конфликт възникват от страдание, глад и жажда. Страдания, мъка и лишение карат човека да обезумее. И в това състояние той се нахвърля върху другите, за да ги атакува по един или друг начин и да им навреди.

Добре е да се разбере, че има водачи на народи, които познават социалната нищета на човечеството и се опитват да я премахнат, за да избегнат по този начин конфликтите. Тази идея е много добра и си заслужава да бъде осъществявана в тази природа възможно най-добре. Но по този начин най-дълбоката причина за страданието, глада и жаждата в този свят не може да бъде премахната. Огънят продължава да гори. Сизиф и бъчвата на Данаидите² доказват това. Огънят гори, докато човекът не започне да живее от огъня на Божествената милост, да се стреми и да действа от него.

¹ б.пр. *На всекиму делото ще стане явно, денят ще го покаже. Защото чрез огъня става явно. (Коринтяни 1)*

² б.пр. – Сизифовски труд – търкаляне нагоре към върха на планина на камък, който постоянно се изтъркулва надолу; бъчвата на Данаидите – наливане на вода в каца без дъно; т.е. усилия, обречени на провал от самото начало.

Когато чрез този стремеж, вървейки по този кръстен път, мястото за строежа е достатъчно пречистено, тогава като първа печалба от обновлението се ражда безсмъртната душа. За една такава душа в псалм 16 (слав. 15) се казва: *Защото ти не ще оставиш душата ми на смъртта и няма да допуснеш твоя светия да види тление.* И в псалм 18 (слав. 17), стихове 6 и 4 четем: *Веригите на ада ме обгърнаха и примките на смъртта ме уловиха. Аз призовавам Господа, достойният за възхвала, така ще бъде спасен от моите врагове.*

Който чрез диханието на Свещения огън успее да пробуди новото душевно състояние, той е спасен от ада, той изкачва планината на пречиштането и може наистина да пее:

*В преддверието на Дома Господен,
посред Теб, о, нова Бащина родино,
о, Йерусалим! Алилуя. Да, Амин!*

39

Пригответе се за великия Господен ден

Науката учи, че мястото на земята в небесното пространство се определя както от силата, с която я привлича слънцето, така и от силата, с която тя отблъсква неговата светлинна лъчева сила.

Подобното привлича подобно. Колкото и да му се иска на човек да се откъсне от привличащата сила на земята, докато остава диалектичен материален човек, това е изключено. Защото без силата на привличане¹ на земята, той не би могъл да се задържи на нея.

Тази сила на привличане е толкова силна, че прониква всяка фибра на тялото. И дори човек копнеейки да протяга ръцете си към светлината, това няма да му е от полза. Той неумолимо бива отблъскван, показва му се колко е малък.

Това става ясно чрез един прост пример. Да вземем две растения от един и същи вид и да засадим едното от тях в слънчева градина, а другото да поставим на прозореца на нашата стая. Не след дълго може да се установи, че преките слънчеви лъчи карат растението в градината да расте ниско и широко, докато растението в стаята се развива високо и тънко.

Навремето, когато Бог Отец създаде от самия себе си човека като Божествена искра и го постави в неизмеримото пространство, за да може да започне пилигримското си пътуване, което трябваше да го отведе от несъзнателност към всесъзнание, неговото място в пространството беше определено от това до каква степен неговата способност за възприемане се свързва с плътната материя на областите, в които го отведе живота. Колкото по-здрав човекът се свързваше със земята, толкова повече светлината се оттегляше от него. Докато човекът е тъмен и е в състояние единствено да абсорбира светлина и топлина, земята ще го държи здраво вътре в полето на действие на своята сила.

По произход обаче човекът е Божествена искра, дете на Светлината, затова той се разболява, когато остава под покровителството на земята, или да го кажем малко по-ясно, той се изпълва до смърт с нейните съблазни. Защото той трябва да се върне при светлината, независимо дали иска или не.

В Духовната школа вече често се е обсъждало, че в по-ранните времена на развитието на земята лунните ангели е трябвало да изпълняват една функция в плана за спасение на човечеството. Духовните ценности, които човек придобива в своя живот, възникват от слънчевата светлина, запалена в неговата най-вътрешна същност от лунните сили. Тя блясва като златен кръг около тъмната огнена сила. Това е аспектът на Бащата, Божественото

¹ б.пр. сила на притегляне или гравитационна сила

наследство в неговото същество. Това наследство изгубеният син¹ употребил единствено и само за себелюбивото съхранение на своето тяло, докато накрая осъзнал своята безпомощност и самота и в дълбоко отчаяние се изправил с думите: “Ще стана и ще отида при моя Отец.”

Колкото повече растете, толкова по-добре осъзнавате ужасната сила на заблудата и илюзията. Така както Юда предаде Исус, така илюзията е една от дванадесетте сили на вашия жизнен път, която непрестанно ще ви предава, докато вашето същество прозре всичко, до самата му същност. Тогава тази сила ще избяга също като Юда и вие, освободени от пагубното ѝ влияние, отново ще се свържете с илюзията, но този път, за да сътрудничите за спасението на човечеството, към което неразривно принадлежите.

Не можете ли да изоставите Юда, не можете ли да се откъснете от илюзията, тогава ще се въртите в кръг вътре в лабиринта на вашите 12 жизнени възможности. Удаде ли ви се обаче да се освободите от илюзията, тогава разкъсаната връзка създава възможност да се достигне една по-висша спирала на живота.

В разказа за разпятието между другото четем: *Беше около 6-тия час и настана мрак по цялата земя до 9-тия час; и слънцето изгуби блясъка си и завесата на храма се раздра през средата.* (Лука 23/44-45)

Разпознавате ли тук величествената победа наред с най-дълбокото разочарование, една борба, която трябва да преживее всяко човешко дете, което действително иска да осъществи Исус Христос в най-съкровеното си себе.

Все още примитивно настроеният материален човек жадува за наслада за сетивата, докато един ден дълбоко разочарован се отвърне от нея, за да се хвърли отново в ръцете на една нова илюзорна представа. За пример ще посочим: С всички позволени и непозволени средства той ще се стреми към материално притежание. Докато дълбоко разочарован се отвърне от него.

Така един човек, може би под тежките удари на живота, бива тласнат към осъществяването на едно достойно за възхищение жизнено поведение, докато отново отрезнее и изостави и него. Може би тогава той ще се задълбочи в църковното християнство, докато и там му бъде отнета всяка илюзия и осъзнае какво изисква от него жертвата на хълма Голгота.

Стигнал на този връх, окачен на кръста на себеотричането в чиста любов към хората, той ще изпита, че дори сиящата слънчева светлина е илюзия. Това е така, защото могъщият огнен ангел, който някога се радваше на най-висшето Божие благоволение, е един дух с неизмеримо влияние. Това влияние се разпростря толкова надалеч, че той, изгарян от самонадценяване, изтласка слънцето от орбитата му, прогони го от центъра на нашата система, така че слънчевите лъчи се смесиха с неговото отровно огнено дихание.

По този начин всички творения, които живеят благодарение на слънчевата светлина, бяха пленени в заблудата на илюзията, в изкуствената светлина, нашите очи се отвориха за Луцифер, за да сме свързани колкото се може по-здраво със света на заслепението. Защото материалното слънце, сравнено със спасителната сияеща Христова светлина, е по-тъмно от пламък на свещ в едно неизмеримо голямо тъмно мазе.

За съжаление обаче очите на хората са толкова слепи за сиящата Христова светлина, колкото очите на къртицата за слънчевата светлина.

Но ако осъществявате своя кръстен път и твърдо вървите нагоре към хълма Голгота, т.е. ако желаете да достигнете най-висшата цел, за да встъпите след принесената жертва напълно безлично в ерата на Водолея и да давате водата на Живота на всеки, който се нуждае от нея, тогава завесата на храма ще се разкъса през средата на две. Тогава реално за пръв път сте истински освободени и не само ще видите пълното великолепие на Универсалната Христова светлина, но ще можете завинаги да станете едно с нея.

Вие ще се научите, чрез разцъфналата във вас сила на Светия Дух да пречиствате уловената слънчева светлина от предателското луциферично дихание. И Отец във вас,

¹ б.пр. блудният син

недокоснатият Сатурнов огън, ще засияе в пълен Уранов блясък, или казано с други думи, в могъща универсална Любов.

Но никога не забравяйте кой направи възможен този жизнен обрат във вас. Това е живата сила на Христос, която прониква цялата земя. Това е вечният, истинският, нетленният огън на Отца, който в съвършена любов беше изявен чрез Неговия Син, но който за съжаление е невидим за оплетения в илюзии човек. Отец роди тази светлина от самия себе си, Синът ни я изяви и каза: “Бъдете мои последователи.”

Вие можете да изпълните тази задача само в силата на Светия Дух. Светият Дух се жертва за човечеството посредством действащите сили на лунните ангели. Но те не можаха да бъдат опазени от предателското влияние на Луцифер, ангелът на покварата. Ето защо, получавайки любовта на Христос, човешкият дух може да се развива по два начина:

Или, подтикван от луциферичния ангел на покварата, ще се изявява в бездушна проникателност и остроумие, страстно желание за притежание, студена безсърдечност, горещи кръвни инстинкти и в карикатурно „служене на Бог”, при което Христос се отхвърля или се представя като добросърдечен човек, чиито ужасни страдания се проповядват с мъртви слова, в прочувствено вълнение за обичния Господ, който толкова страда на кръста на Голгота, но преди всичко ще се изявява и посредством изобретателното многообразие от разпространявани идеи и във впечатляващи показни благотворителни активности.

Или, подтикван от силата на Универсалния Христов Дух, ще се проявява непринудено там, където се изявява Светия Дух. Той няма да проповядва Христос с мъртви слова, а ще го изявява в своите дела. Той ще употреби магично светлинната сила, с която разполага, за осъществяването на Божия спасителен план, за да разруши като Самсон крепостите на несвещеността.

Но може ли той това? И как?

Той може това с помощта на мистерийната школа на младото Гностично братство, която служи на Христос, за да трансформира получената от нея светлина в магнитното поле на Духовната школа и да я излъчи на необходимото вибрационно ниво. Мистерийната школа помага на търсещото човечество да използва свещената творческа сила, която се издига от пречистеното природно поле, за развитието на душата, за просветлението на сърцето и главата и за освободителното дело на ръцете.

Ако гледаме на сърцето като на слънчевото ядро на собственото ни същество, тогава и тук също забелязваме, как сърцето умира според природата и чрез докосването на Светия Дух все повече се пробужда обляното с Христовото излъчване сърдечно светилище.

Когато материалното сърце е напълно възприемчиво за волята на докоснатия от Гносиса сърдечен център, тогава влиянието на злото действително и напълно е преодоляно. Тогава човекът е в състояние да изпълни своята Божествена задача. Тогава му е позволено да яде великденското агне, за да може чрез приятелство, което не изисква нищо в замяна, да помогне на човечеството да се завърне в Бащиния дом. Тогава в неговия живот ще се осъществят думите от Марко 14:

В първия ден на безквасните¹ хлябове, [...] учениците му казаха: Къде искаш да отидем и да приготвим пасхалното агне? И Той изпрати двама от учениците си, като им каза: идете в града и ще ви срещне човек, който носи стомна с вода; последвайте го и където влезе, там кажете на стопанина на къщата: Учителят каза да ти кажем: Къде е гостната, в която ще ям пасхалното агне с учениците си? И той ще ви покаже една голяма зала, постлана и готова; там го пригответе за нас.

Учениците излязоха и отидоха в града и намериха гостната, както им бе казал и приготвиха пасхалното агне.

Лекториум Розикруцианум може да се похвали, че като проходен канал², преходен мост към мистерийната школа на младото Гностично братство, изпълнява една лунна функция в

¹ б.пр. букв. сладки хлябове

² б.пр. ? Школата е създала магнитно поле, което е преходна област за преминаване в шестата космическа област

живота на човечеството. Лекториум Розикруцианум не ви залъгва и утешава с обещания, а ви учи как да получите Духовно-душевното спасение. Тя ви учи по какъв начин можете да превъзмогнете двойствеността на силите на привличане и отблъскване. Тя ви учи как можете да живеете на земята и едновременно с това да бъдете привлечени от Христовата светлина, за да направите първите стъпки по Пътя на първоначалния Божествен творчески план.

За тази цел обаче трябва да притежавате чисто разбиране. Затова вие наистина трябва да сте на земята, но вече не от земята. За тази цел вие трябва действително да се откажете от всичко, което предлага земята, за да можете да използвате получената светлинна сила в полза на онези, които вървят с нас Пътя на Духовно-душевното развитие и да им я предадете.

В Христос вие бивате спасени по милост чрез силата на Светия Дух, за да събудите истинския човек и накрая да умножите славата на Бащата на светлините.

Ако така, чрез пречистен осветен живот, сте обединили в себе си светлината на Отца и светлината на любовта на Сина, вие получавате вътрешната сила да изхвърлите в мрака княза на този свят. Тогава вие сте в състояние да дарите Живата вода на всички, които жадуват за нея.

Използвайте благоприятния вятър, който с Божията помощ се носи над земята благодарение на мистерийната школа на младото Гностично братство в лицето на Лекториум Розикруцианум. Борбата може би е тежка, но победата е сигурна, защото:

*Слънцето ще се превърне в мрак
и луната в кръв,
преди да дойде великият и страшен Господен ден.*

*И всеки, който призовава името на Господа,
ще бъде спасен.*

40

Какво трябва да оставя?

Следващото тук обсъждане се проведе веднъж по време на една вечер на центъра, на която авторката на тази книга имаше щастието да присъства. След като ръководителят на центъра, както бе обичайно, говори по темата, присъстващите получиха възможността да поставят въпроси, конкретно свързани с нея.

Сред присъстващите имаше една много възрастна ученичка, която имаше проблем и говореше, както тя каза, от името на болшинството слушатели. Нейният въпрос беше: “Какво трябва да оставя? Знам добре какво трябва да направя, защото това е написано във всички книги на школата. Искам да знам само какво трябва да оставя.”

Разбира се, най-просто би било да ѝ се отговори с едно изречение: “Трябва да оставите всичко, което пречи на вашите действия.” Но тази ученичка не би се предала толкова бързо. Тя не беше достигнала още нивото на себепознание на Павел, който се отнесе към проблема по друг начин, защото е казал: “Каквото искам да правя, не го правя, а което не искам, него правя.” Но на тези думи на Павел нашата възрастна приятелка отговори много категорично, че тя много добре знаела какво трябва да прави, обаче не и какво трябва да изостави.

Беше малко трудно, защото тя очакваше конкретен отговор. Ако тя действително знаеше какво трябва, насочвайки се към Гносиса, да прави, тогава без съмнение щеше да знае и какво трябва да остави, за да не пречи на жизненото ѝ поведение. Затова можеше също да ѝ се каже: “Всичко, което ви държи настрана от Гносиса, трябва да оставите.”

Ние вършим в този диалектичен свят това, което е наше задължение и то толкова хармонично, колкото е възможно, без да ставаме или да сме фанатици или да изпадаме в екзалтации! Например: Нашите места за конференции създават много човешки грижи и

задължения, също и от диалектичен вид, макар че бяха изградени само за да са в служба на ученическата група и освен това, за да могат по възможност да „улавят“ търсещите Гносиса хора и да служат също и на тях. И на това служене се подчиняваме като служители и служителки на делото. Така погледнато всяка работа в местата за конференции и във всеки друг аспект на Духовната школа е работа чисто насочена към Гносиса, дори и когато работим само с метлата и лопатата.

Но и следващият пример също важи: Когато трябва да подготвя едно слово, няма да отида първо на кино, за да гледам някой филм или за да попадна сред едно човешко множество, жадно за сензации. Ще пропусна това, защото филмът в киното би ми предложил само диалектично разсейване, докато подготовката на едно слово изисква абсолютна, ясна насоченост към гностичната служба. Следователно, за да мога да направя едното, което е гностично насочено, ще изоставя другото. Но бих искала да добавя още нещо лично за себе си, че, разбира се, не ходя на кино, освен в изключителни случаи, каквито вече е имало в миналото.

Следователно, обобщавайки, трябва да се каже: сериозният ученик ще изостави всичко, което би могло дори и само в известна степен да попречи на извършването на насочените към Гносиса дела или постъпки.

Освен това нашата възрастна приятелка искаше да знае още как изглежда отвътре новото жизнено поле. Е, какво да се отговори на този въпрос? Тя изглеждаше много войнствено настроена и поради това искаше да получи и конкретен отговор.

Като отговор най-напред ѝ беше дадена една философска статия за Божия Дух и неговата същност, за Божественото слънце и плана на Логоса за хората. Беше направено сравнение между Божественото слънце от една страна и пламъка на съзнанието на диалектичния човек от друга страна, че и двете формират около себе си етерно дихателно поле.

Дихателното поле на Божественото слънце е чисто и божествено. Дихателното поле на диалектичната човешка личност трябва най-напред да бъде пречистено чрез един процес на промяна. Едва след това следва едно сближаване от двете страни, което води до докосването. За да посредничи в този процес, между нас се е появила седмормно изявената Духовна школа на Златния Розенкройц.

Нашата питаща обаче всъщност не беше задала този въпрос, за да слуша някаква философска статия за възникването на новото жизнено поле. Тя само искаше да знае: “Как изглежда отвътре новото жизнено поле?”

Ето защо щеше да е най-просто, ако отговорът беше обобщен така:

Атмосферно, новото жизнено поле може да се сравни с много ярко облаче на едно иначе ясно, осветено от слънцето небе. Такива ярки, сияещи облаци са без всякакви сенки, без каквато и да е тъмнина, точно както и гностичното жизнено поле не познава никаква тъмнина и никакви сенки. Посредством една много извисена, пречистена и подготвена способност за виждане, това атмосферно поле може да бъде възприето като нежна, проникната от светлина етерна субстанция.

Може би този пример дава нещо повече, за което човек може да се хване. И това е необходимо, за да може човек непрекъснато да бъде готов да се отвори за седмормната лъчева сила на Универсалния Гносис, така че тя да може да ви се дари за вечно спасение.

Епилог

*Нуждаем се от хора, изпълнени със сила и смелост,
хора, пречистени в огъня свещен,
неудържими като герои в битка и борба,
търпеливи и тихи в неволя и страдание.*

*Нуждаем се от хора, като планински въздух чисти,
верни и истинни до най-дълбоката си същност.*

*Хора, в чиито очи светлината
на откритото небе искрящо се пречупва.*

*Нуждаем се от хора, свързани с Бога,
които превъзможват себе си на кръста.
Слънчеви хора, които ни благославят безмълвно,
в чиито същества срещаме Бога.*

*Нуждаем се от хора, които подтикнати от голямата любов,
да служат в дълбоко смирение.
Хора, които вярвайки се осмеляват на всичко,
хора молеци се, от Бога подкрепяни.*

*Къде са хората? – чувам те да питаш.
Е, душа, нека ти кажа това:
Само Един на земята бе свършен,
А всички други ... са още в процеса водещ натам.*

*Не гледай около себе си, а навътре в теб,
ти самата трябва да бъдеш от тези,
които се потапят в изворите на Живота –
човек да станеш, човек – такъв, от който се нуждаем.*
(от неизвестен поет)

41

Появата на Божия народ на земята

Всички хора, които се намират тук, в това земно поле, трябва да се завърнат към началната точка на непреходното душевно състояние. Те могат да избират между два пътя:

Като “смъртна душа” да се завърнат към диалектичната начална точка, към илюзията, или като жива Духовна душа да се завърнат към адамитската начална точка.

Изберат ли първия път, тогава е достатъчно само да се обвържат за постоянно с това поле на съществуване.

Изберат ли да се завърнат към адамитската начална точка, тогава трябва да извървят Пътя, който ги води към едно напълно различно жизнено поле.

Това радиационно поле ги прави способни отново да станат Божии деца. За да принадлежим към това жизнено поле, за да можем да се завърнем към тази начална точка, която ни сочи Братството на светлината, е необходимо да сме християни¹.

Думата *Христос* означава Мировомазания. Ето защо да си християнин означава да си помазан. За да може човек да върви по душевно-освобождаващия път, той трябва да бъде помазан, осветен, посветен. Но за това е необходима вътрешна сила.

Да станеш посветен, да бъдеш посветен, означава освобождение от законите на смъртната природа. Това помазване се състои в получаването на душевните радиации чрез есенцията на един нов змийски огън.

Едно такова помазване се получава също и чрез Словото Божие, абстрактно – чрез Словото Божие, конкретно – по безличен начин чрез приетите в Братството на светлината служители и служителки.

Какво е Словото Божие? Първоначалното значение на Словото Божие е излъчващата сила на Гносиса. То е едно излъчване, което произлиза от Братството на светлината.

¹ б.пр. Тук под християнин се има предвид последовател на Христос

В пролога на Евангелието на Йоан четем: *В началото бе Словото, и Словото бе у Бог и Бог бе Словото. То в началото беше у Бога.*

Компендиумът¹ на Словото Божие е Божието дихание, което произлиза от Гносиса, от царството на светлината, от Братството на живота.

Следователно Словото Божие е излъчване. Словото е и ще бъде “в началото” на всеки нов период от време. В това излъчване е абсолютният живот и този живот е съвършената светлина за всички хора. Това е светлината, която води към Духовно-душевното освобождение. Тази светлина свети в мрака.

Макар Светлината да идва при всеки, макар гностичното Слънце да грее над всичко и всички, “мракът” не може да види Светлината. Затова Словото идва по друг начин при своите си, за да направи непознатото, това което за диалектичния човек е толкова абстрактно - конкретно.

Това става чрез служителите на Словото. С други думи, Братството идва при човечеството. Ако човечеството не може само да отиде при Братството, Братството идва при човечеството, така както и служителите на мистериината школа на младото Гностично братство се обръщат към човечеството.

Кой е служител на Словото? Един служител на Словото е пратеник на Братството, някой, който е посветен в мистериите на светлината. Когато отива при човечеството, един такъв служител на Словото носи Словото, светлината. Той разпространява светлинното излъчване на Гносиса в този тъмен свят и се опитва да го свърже със сърцата на хората.

Един служител трансмутира светлината на Братството и я излъчва по хоризонталната плоскост². Диалектичното човечество бива докосвано от това хоризонтално излъчване. И благодарение на това хоризонтално светлинно излъчване онези, които се окажат възприемчиви за него, сякаш се отварят. Така човекът се отваря за вертикалната светлина, за абстрактното Божие Слово.

Чрез изявата на Братството става възможно човекът, който е докоснат от служителя на Гносиса, да се научи да вижда, да разпознава светлината на Гносиса, светлината на Словото. Когато вертикалната светлина се спусне в трансмутираното хоризонтално излъчване, кръстът е издигнат в човека. Следователно чрез изявата на Братството в мрака на това земно съществуване кръстът буквално бива издигнат в ученика. По този начин Пътят на трансфигурацията, вертикалният път нагоре, е отворен за всеки сериозен ученик.

В посланието до евреите гл.4, стих 12 се казва: *Защото Словото Божие е живо и могъщо и по-остро от всеки двуостър меч, и пронизва докато раздели душа и дух, и костен мозък и кост, и е съдия на помислите и чувствата на сърцето.*

Следователно целта е разцепването на диалектичната природна душа. Мечът се забива в природната душа. Тя сякаш се разцепва и в змийския огън се отваря място за едно водещо нагоре жизнено развитие. Чрез този удар на меча старото душевно състояние бива унищожено. И в пространството, което възниква по този начин, се ражда новата душа. Тогава двуострият огнен меч, който излиза от Божията уста, можем да разглеждаме и като двойната активност на Братството, като едно вертикално и едно хоризонтално вливане на светлинни сили.

Словото Божие е една жива, вибрираща и неприкосновена реалност. Ако можете да изповядвате тази неприкосновена реалност, тогава ще разбирате буквите на Истината. Да познаваш буквите на Истината същевременно означава да познаваш процеса на трансфигурация.

Да встъпиш в Истината, да обединиш Истината с кръвта на сърцето означава, че този, който познава буквите на Истината става изпълнител, осъществител на Истината. Следователно тогава има:

- първо: познаването на буквите на Истината;
- второ: практическо разкриване на Истината;
- трето: изживяване на Истината;

¹ б.пр. Съкратено изложение на основните положения в една наука

² б.пр. т.е. в света, в който живеем като природнородени същества

Ако разбирате това триединство, тогава отново сте намерили тройното Слово. Тогава Божията благословия ще бъде върху вас и силата на общността на Духа ще бъде вашата отплата.

Заедно Божиите служители образуват Божия народ на земята. Във всички свещени писания се нарича “Божия народ”. Ние оставяме настрана това дали Господ Иисус е бил кръвнороден служител на Гносиса в обикновения смисъл на думата, но светото писание казва за Него, че е бил първосвещеник на Ордена на Мелхиседек. Това е едно състояние на съществуване, което се издига далеч над кръв, раса и нация. Ето защо Божият народ е една общност от служители, които живеят във всички страни на земята и принадлежат към всички раси и народи.

Това служещо Братство може да се разглежда като авангард на Универсалната братска верига на Христос. Всички тези служители са заети с една и съща задача. Вие ще разберете, че никой от тях не желае да построи Божието царство в тази природа. Те неумолимо ви насочват назад към адамитската начална точка на живата Духовна душа.

Това са много реалистични думи, защото във вас живее искрата на вечния Дух. Поради това мнозина вече поставиха ясна граница между материя и Дух.

Под думата материя обаче не бива да разбирате само всички обвързаности с грубата материя, които сте оставили зад себе си. Понятието материя трябва да приложите и към вашето собствено същество. Тогава ще стигнете до заключението, че материята не е нищо друго освен противоположното на Духа.

Също и в материята управляват негативни и позитивни молекулярни сили. Но поради диалектичната обвързаност на тази материя Духът непрестанно се изгубва в самото тяло. Вътре в материята цари един непрестанен живот, който се състои от изграждане и разрушаване.

В Духа позитивните и негативните сили си сътрудничат, за да създадат едно несравнимо единство, за да може от тях отново да бъде родено едно напълно ново тяло. Тъй като Духът е вечен, разрушението е непознато. Има само непрестанен растеж, едно намиращо се в непрекъснато движение творение.

Ето това е процесът, в който всеки сериозен ученик на Духовната школа на Златния Розенкройц трябва да участва. Във всеки ученик живее искрата на вечния Дух. И в тази искра лежи съвършения живот, което означава живот без разрушение.

Ние вече казахме, че сега е времето или действително да се вземе участие в непреходния душевен живот, или да се продължи да се върви в пленничеството на материята и следователно постоянно да се строи, за да се разрушава закономерно отново.

Не е ли вярно, че всеки, който все още живее в личността и мисли, изхождайки от тази личност, несъзнателно продължава да е част от материята? Ако наистина сте направили правилния избор, ще се издигнете над цялото нещастие и над всички препятствия, които понякога толкова много тежат на раменете ви, и ще се освободите от тях.

Ние установяваме: Ученичеството се живее от вас самите. То сериозно се стреми към освобождението на душата. Но настойчивият глас отвътре и отвън: “Направете избора сега, оставете резервираността си”, все още често бива игнориран.

Докато още очаквате нещо от този свят, докато още не сте си изяснили това за себе си, докато още преследвате диалектични перспективи, Духовната школа няма да ви форсира. И това не би било и от полза, защото вие сами направлявате пътя си към неговия закономерен край.

В Евреи, гл. 13, ст. 7 и 8 това е представено така: *Помнете своите учители, които са ви говорили Словото Божие. Техния край гледайте и следвайте вярата им. Иисус Христос е същият и вчера и днес, и завинаги.*

Затова разберете, че е крайно време да погледнете съзнателно на вашето участие в Дома Sancti Spiritus, дома на Светия Дух, и да го приемете.

Ще се осмелите ли – такива, каквито сте сега – да приемете свещения огън в сърцето на този дом, на нашия дом?

Ако отговорите с “да”, идващите часове и дни ще го докажат. Тогава цялата ученическа група ще се декларира като едно здраво единство и резултатите няма да закъснеят. Тогава приближаващото се пречистващо и облагородяващо душевно-етерно поле ще бъде съзнателно приветствано с един ликуващ вик. Тогава вие ще разпознаете “Него, който ще дойде”, като един от същото Духовно поле, за което сте се подготвили и вие, и чието докосване изпитахте вътрешно. Тогава всяка вътрешна болка ще бъде разтворена в съвършено Новото, в това, което е изпълнено с радост. Тогава срещата може да бъде съзнателно отпразнувана.

За всеки, който копнее вътрешно за това, изборът вече не е труден, нали? Затова Гносисът ви дарява душевната смелост, за да направите избора. Ако искате съзнателно да умрете според природата, за да възкръснете в Духовно-душевния живот, тогава светлината на светлините ще бъде с вас.

И ако тогава стоите така непоколебимо в светлината, се случва великото чудо. Тогава мечът, огненият двустър меч се забива във вас и се чува гласът:

*Кръщавам те в името на Отца
и на Сина
и на Светия Дух.*

Тогава като активни членове вие сте приети в Светия Граал, който намира израз в мистериината школа на младото Гностично братство, в най-младата брънка на Универсалната братска верига на Христос.

42

Първият и вторият път

Както ви е известно от ученика се очаква, че той с голяма вътрешна сила ще включи в собствения си живот процеса на трансфигурацията и че притежава правилно и чисто разбиране по отношение на новороденото Духовно-душевно състояние. Духовно-душевното състояние формира основата за истински човешкото, както е предвидено в Божия план. Затова напредналият ученик на Божествените мистерии трябва да е много наясно с Божествената наука за освещаването.

В тази връзка бихме искали да ви върнем назад към състоянието преди Адам, което в светото писание е наречено рай. Ние бихме искали за миг да ви върнем в ситуацията, в която пра-човекът все още е имал свободата да избира измежду два пътя. Той е можел да избира между Дървото на Живота и Дървото на познанието на доброто и злото.

На вас ви е известно също и че първият път е пътят, по който човекът, според тяло, душа и дух, трябва напълно да се подчини на единия план на Бога и то в абсолютна хармония и сътрудничество със съответния ред на нещата. Всъщност човекът познава развитията и резултатите от Пътя само теоретично.

Вие сигурно можете да си представите, че този първи път притежава два аспекта, един позитивен и един негативен. Позитивният аспект е: в пълно изповядване на вярата и активно да се отдаде изцяло на Божия план и много позитивно да сътрудничи в Духовното поле – т.е. изцяло в Духа. Негативният аспект е да се остави да влезе в едно определено състояние на „блаженство“ и намирайки се в него да бъде погълнат от себесъзерцателен негативен мистицизъм. Тези два типа на първия път спадат също и към девствените духове.

Вторият път също се характеризира с два типа. Първо съществува позитивният тип, който форсирайки себе си и природата върви по свой собствен път, не по Божия план, който следователно е извън Духа, но на базата на душата с определена цел иска да служи не на самия себе си, а наистина на Бога и иска да възвеличава Неговите творения. На този човешки тип обаче му липсва връзката с Духа, макар че той има познание за Духа.

Вторият тип на втория път смята себе си за автономен. Той живее все още почти изцяло от развиващата се в него активност и неговата цел е да служи на самия себе си и да се възвеличава, макар че нито има познание за Духа, нито Го притежава. Затова този човек се означава като негативния тип на втория път.

Сега искаме да насочим вниманието ви върху обстоятелството, че вторият път е свързан с много страдания и за двата човешки типа. Вие знаете думите: *В деня, в който ядете от Дървото на познанието на доброто и злото, трябва да умрете*. Няма нужда на това място да повтаряме всички познати аспекти на природата на смъртта или да се занимаваме с тях, но съществува фактът, и вие трябва да осъзнаете това, че въз основа на своето съзнание и своята егоцентричност много ученици на нашата Духовна школа все още се намират в природата на смъртта. Трябва да държим сметка за това.

Като ученици вие сте решили съзнателно да се завърнете в първоначалния Бащин Дом. След продължили едни време лутания, след култивиране на душата и получаване отново на познание за Духа, във вас е възникнало силно желание, копнеж да се издигнете в първия тип на втория път, а именно в себепроменящия и природо-обновяващ живот, но напълно автономно, т.е. запазвайки вашето самоопределение, вашата самостоятелност. Като аз-човек вие сте готови благосклонно да съблюдавате учението на мистериината школа на младото Гностично братство и на тази основа да се опитате да съгласувате учение и живот. Ако сте такъв човешки тип, тогава за съжаление ще си останете същият. Последницата е, че няма да се освободите от страданието, мъката и същността на смъртта.

Ние навлязохме в период, в който върху човечеството се изливат лъчите на Седмория Дух. Първият от тези лъчи е лъчът на волята и силата. Вие трябва много добре да разберете, че влиянието на този лъч силно ще ви стимулира един ден да стигнете до позитивната активност на втория път. В сегашния стадий на развитие обаче вие сте само човек, който има познание за Духа, но още не Го притежава. По този начин се хвърляте в едно блато на страданието.

Затова считаме за необходимо да излъчим ментално това предупреждение в Живото тяло на Духовната школа. Божието дихание, Гносисът, младото Гностично братство желае да ви отведе обратно в Божествената родина като позитивни, притежаващи Духа хора. Ето защо вашето жизнено поведение трябва да е ясно доказателство за един абсолютен обрат.

Както установихме, във вас има склонност към позитивната активност на втория път, която се отличава с познание за Духа, но още не с притежание на Духа. Тази позитивна активност засега се намира само във вашата материална душа. Затова не можете да влезете в света на състоянието на живата Дух-душа, в свещеното вибрационно поле на Дървото на Живота, на душевното жизнено поле.

В мистерията “човек” фактически има два живота и единият трябва да възникне от другия. Духовно-душевният човек е освободеният от материята, душевният човек основно е същество на етерния аспект. Материалният човек е същество, което остава свързано с материята, освен ако не е трансфигурирало.

Духовно-душевният човек е недосегаем “кръст от светлина”. Материално-роденият човек е едно отделено същество, той живее и съществува от самия себе си и за самия себе си. За Духовно-душевния човек няма разделение, защото той е в съвършено единство.

Вие със сигурност можете да си представите една група същества, която живее съзнателно в душевната природа, която не е от този свят, която е обединила душа и Дух. Защото там, където присъства непреходната душа, там е и Духът. От това единство на Дух и душа, чиито участници мислят, живеят и действат в седем лъча, естествено възниква могъща астрална концентрация, която приема също и форма, образ. Една такава концентрация съвършено изразява какво е Бог, какво иска и прави, и то в степен на възвишеност, която се съгласува с качеството на цялата група.

Обаче изглежда не е така просто като материално-роден човек да бъдеш в тази Една Универсална истина и в тази Една светлина. Защото Едната истина поражда в нисшия или също материалния свят един вид сянка.

В това познание от напредналия ученик по Пътя трябва да произлезе едно насочено в напълно нова посока жизнено поведение, което е настроено към позитивния тип на първия път и преди всичко той не само трябва изцяло да познае Духа, но и да докаже, че Го притежава. Това е жизненото поведение на истинската религия, религията на Духа, религията на мисленето, в която трябва да влезе кандидатът в този стадий на развитие.

За съжаление общоприетите световни религии са забравили в своята практика точно това единствено абсолютно необходимо. Съвсем сигурно е, че са необходими твърде много усилия, за да се служи на света и човечеството. Извършва се цял океан хуманно-етична работа, но страданието на човечеството остава и дори става още по-голямо. Вие знаете това от практиката на ежедневиия живот.

Каква е причината? Липса на Дух, защото няма служене на Духа. Ето защо религията на Духа означава завръщане към първоначалния план, към абсолютния живот. Друг път няма.

Вие сами трябва да подготвите празника на съвършеното осветяване чрез Духа, чрез подкрепата и оживяването посредством Духовния орден. Целта не е никаква друга, освен формирането на Светия Граал, полето на възкресението. Затова постоянно си спомняйте думите от *Роза Мистика*:

*Чистотата на огъня астрален
растеж голям на душата ти ще придаде,
остави я в астралното поле гностично
вечно да живее.*

43

Време е

Слово пред членовете на вътрешната школа

За Духовната школа е голяма привилегия, че с незаменната помощ на лъчевата сила на Христос ѝ беше позволено да изгради едно истинско гностично магнитно поле, което все повече ще се освобождава от земната сфера и в което освен насоченост към висшата цел царят истински дълбок мир.

Такова състояние може да бъде осъществено само когато всеки, който участва в едно такова магнитно поле все по-решително и в пълно отдаване върви по Пътя и много сериозно бди за това, собствените трудности и напрежения, собствените, понякога толкова трудни борби, да не бъдат отреагирани върху останалите участници.

Без съмнение, като членове на групата, представляваща ядрото, всички вие с благодарност изпитвате едно такова гностично магнитно поле, още повече, че ние придаваме на разширяващите се възможности на магнитното лъчево поле световно значение.

Тъй като едно такова астрално поле, като това на Духовната школа, все повече се доближава до гностичните радиации и участието на младото Гностично братство в Универсалната братска верига на Христос е факт, за вас беше възможно да осъществите формирането на гностично съзнание. И затова, на тази база, можем да кажем, че заедно с членовете на вътрешната школа ние сме достигнали една нова Духовна фаза и заедно сме встъпили в нея.

Жадуващият за светлината човек може да бъде спасен единствено чрез един творчески синтез на първоначалния Божествен порядък или с други думи чрез Светия Дух, който се излива върху всички. Едва тогава човекът може съвършено да отразява Духовната светлина, която е вездесъща.

Вие трябва да бъдете проникнати от идеята, че едно творение може да се поддържа дотогава, докато все още съществува дори и една едничка възможност то да може да приложи възможностите си, за да постигне някакъв позитивен резултат. Но времената се ускоряват!

Тъй като обаче развитието на света и човечеството се осъществява много по-бързо, отколкото човек би могъл да си представи, подобни процеси наистина могат да бъдат наречени “идващи, предстоящи” или “разгръщащи се”, но тяхната вибрация и темпо все пак зависят от много фактори, които са далеч извън състоянието на нашия свят. Във всеки случай ние не можем да предвидим и констатираме това темпо. Но едно е сигурно: започнала е изявата на едно ново време. И в това ново време Христовото излъчване отново ще свърже хората с този творчески синтез.

Несвързан с триизмерността, този Божествен Дух води душевния човек към живота в най-висшия духовен смисъл.

От този Свещен Дух, в Христовата светлина и сила, се опитваме сега да живеем в нашата вътрешна школа, в “ежедневно вървене с Бог”, както го нарича Библията. Ако вашият живот действително е настроен към Божествената светлина, вашето същество ще бъде докоснато от една анти-протеинова сила, или иначе казано от една напълно нова, осъществяваща първия контакт субстанция, която накрая трябва да се прояви във вашата жизнена реалност. За развитието и процесите на циркулация на първостепенно необходимите жизнени сили биват молени членовете на вътрешната школа, да работят с новите етерни строителни вещества и то в съответствие с един добре подготвен и предварително проектиран план.

Като членове на вътрешната школа вие заемате специално място в различните аспекти на нашата работа и в нашето работно поле, от което ежедневно се живее и работи¹. При това се прави опит да се работи без многото мъчителни дреболии, които една работа в материята носи със себе. Неуязвимостта на магнитното тяло и вливащите се на тази основа духовни сили и благословии на Универсалната гностична братска верига обаче могат да бъдат обезпечени единствено и само когато астралното поле на всеки един от вас поотделно и това на Живото тяло на Духовната школа като цяло са и остават напълно недосегаеми за влиянията на тази природа и когато вашето висше Божествено призвание съответства на това.

Всяко астрално вълнение във вас, което най-често се предизвиква от вълнение във вашето емоционално състояние и от вашата ментална активност, причинява в астралната сфера на Живото тяло на школата едно съответстващо му вълнение. Тогава последицата е едно дисхармонично смесване на тази сфера с обикновеното астрално поле на природата на смъртта. И вие можете да видите пред себе си съответните последици: отделяне на магнитното тяло и всичките му обитатели от Универсалната братска верига на Христос и от Духа. И какъв е резултатът? Резултатът е, че в същия миг Живото тяло, с всички принадлежащи към него, ще бъде предоставено в ръцете на еоните на природата на смъртта и всички нейни сили.

Сега разбирате ли защо към вас постоянно се апелира, в тази група от избрани да се стигне до окончателно и позитивно решение и вашият живот да отговаря на минималните изисквания да бъдете душевни хора, които истински копнеят за влизането на Духа.

Ние имаме задачата да основем във времето мистерийната школа на Златния Розенкройц, но трябва да вземем предвид, че всяка работа, разбира се, притежава временен характер. Вие трябва да сте наясно с това.

Служителите на Гносиса идват и си отиват, за да се завърнат отново в подходящото време. Затова има едно начало и също винаги, време-пространствено погледнато, един край. Например има време, в което има търсачи и ушите са отворени за гласа на Гносиса. И има време, в което ушите отново се затварят. Следователно има време, в което работата трябва да се започне, в което задачата се изпълнява със сила и всеотдайност и трябва да се използва всичко възможно, защото идва краят.

Идва времето, когато никаква сила няма да може повече да действа и мрежата повече няма да може да бъде хвърляна в човешкото жизнено море. Това време е много близо.

В този психологически момент всички, които са приети в електромагнитното поле на мистерийната школа и вървят заедно с нас по Пътя, се посвещават на една съвършено нова работа, която няма нищо общо с работата, която трябва да се върши тук, във враждебните

¹ б.пр. от което живеят и работят участниците в това поле

области. Това знание – за тази само временна възможност за работа в областите на сълзите и мъката, съществуваше през всички времена, тъй като се базира на едно и също явление, което се случва през всички времена. Чуйте какво е написал за това ап. Павел в своето Второ послание до Тимотей, гл.4, стихове 1-7:

И тъй, свидетелствам сега пред Бог и пред Господа Иисуса Христа, който е тук отсега нататък, за да съди живите и мъртвите с явяването си и с царството си:

Проповядвай Словото, не спирай, в удобно или неудобно време, изобличавай, предупреждавай, призовавай с цялото си търпение и учение¹.

Защото ще дойде време, когато те² не ще понасят спасителното учение; а според собствените си страсти сами ще се обременяват с учители, които да им гъделичкат слуха, и ще отвърнат ушите си от истината и ще се обърнат към басните.

Но ти навсякъде бъди трезв, бъди готов да страдаш, изпълнявай делото на християнски проповедник, изпълнявай добросъвестно службата си.

Защото аз вече съм пожертван и времето на моето сбогуване настъпи. Аз водих добра битка, завърших Пътя, опазих вратата.

Това са думите на Павел. Но обърнете внимание, че тези думи са валидни и в сегашния период на изява на Духовната школа. Затова ние насочваме вниманието ви към тях.

Всички вие сте запознати много директно и следователно отблизо с делото на Духовната школа във всички негови аспекти. Вие сте открили, че това дело се характеризира с изрази: “Това трябва да се случи сега, защото му е дошло *времето*”.

Ето защо работата на Духовната школа на Златния Розенкройц винаги показва една интензивна активност, едно постоянно повтарящо се “сега”. За всеки от вас “*времето*” може да настъпи във всеки един момент. Въпреки това съществуват индивидуални различия, защото в Христовото Добро има място и за индивидуален растеж.

В нашия магнитен лъчев колектив ние вече отдавна сме достигнали една кризисна точка. Вие знаете това. И тъй като нашия магнитен лъчев колектив е едно единство, като при това се запазва индивидуалността, в него вие трябва да вземете едно съзнателно и категорично решение. Следователно става въпрос за това дали да живеете и да сте с Христос в Духовно-душевното поле, в една абсолютно нова същност, или с името Христос на уста да прилагате Неговата сила в полза на тази диалектика.

С ясното разбиране за времето, в което живеем, приемерте задачата дадена ви от Братството на безсмъртните души и посветете изцяло готовността си за служене на целта на вътрешната школа и нейните членове.

Вие знаете, че сърдечното светилище, светилището на главата и светилището на живота, които са централната, главната сила на развиващата се душа, са от най-голяма важност в живота на служителя в Божието лозе. Сърцето, заради намиращия се там сърдечен атом и концентрираната около него кундалини сила. Светилището на главата, защото всички нишки на себеосъществяването се събират там и защото новото развитие зависи от отварянето на кухината зад челната кост, на олтара за златното чудно цвете, за излъчването на душата. И трето, на вас ще ви стане ясно, че развиващото се душевно състояние се нуждае и от вашето абсолютно и непрекъснато внимание, от непрестанната ви бдителност.

Напълно по силите ви е по време на вашето обикновено ежедневие, каквито и дейности да ви се налага да извършвате, на заден план във вашето същество винаги да държите централната сила и нейния принцип и да ги оставяте да се излъчват през всичко, във вашето сърце, във вашата глава и във вашата душа.

Желаете ли сега, с помощта на формираната в тази служба водеща нишка и с цялата, стояща зад вас подтикваща енергия и сила на Универсалната братска верига на Христос, с постоянство да се стремите да доведете до добър край поставената ви гностична жизнена цел?

¹ Т.е. с всичко, което знаете

² човешките

Ако вътрешно сте готови за това, т.е. ако сте взели решение за това пред вътрешния си трибунал, тогава ще получите също и благословията, която ще ви позволи да осъществите тази нова жизнена цел. Превърнете полученото златно чудно цвете в сияеща роза на гностичните мистерии. Бъдете верни, така както Братството на безсмъртните души – сред които е гротмайсторът на младото Гностично братство, г-н Ян ван Райкенборг, който е най-близко до нас – ще бъде вечно вярно.

Който има уши да слуша, чу сега, днес, какво скоро ще се случи.

44

Вътрешно просветление

Слово пред членовете на вътрешната школа

Жизненото поведение, което в наши дни се изисква от всички ученици, е това на просветлението. Самата мистерийна школа винаги е била едно такова просветлено етерно тяло във формата на Свещения Граал. Нашата външна школа досега притежаваше по-диалектична структура. Това обяснява многото опасности от възходите и паденията, които преживя Духовната школа.

В нашата вътрешна школа става въпрос за това, излъчващите се от гностично-астралното поле светлина и сила посредством магнитната система на канала на змийския огън и ядрото на цялостната нервна система, ядрото на системата на 144000-те, да се утвърдят във всички аспекти на Духовната школа.

За трансфигуристите състоянието на просветление може да се постигне само чрез съзнателна връзка с братското поле на безсмъртните души или казано по друг начин с полето на възкресение на душата. Вътрешната школа служи за това, да ускори този процес за всички свои членове, да го динамизира и освен това да ги снабди с достатъчно сила и способности, за да устоят на противника¹. На вътрешната школа като единство е дадено съзнателно да възстанови състоянието, в което става докосване и свързване със светлината на гностично астралното поле и то в първоначалния смисъл на думата.

Първата стъпка към това трябва да бъде магнитната връзка с гностично-магичния живот, с Универсалния Христос, със Светия Дух. Следователно това е една светлинна връзка, която трябва да бъде напълно свободна от диалектични несъвършенства. Едва когато тази връзка е възникнала, отново ще бъде възможен пълният възход на Духовно-душевния човек.

Много е радващо, че ни е позволено да ви кажем, че първите знаци на този възвишен възход вече видимо се проявяват сред нас. Като видим знак за това на нас ни беше позволено да получим едно свидетелство от кръга на учениците. Ние с радост бихме желали да споделим това с вас:

“В сърцето на Духовно-душевния храм на Светия Граал се намира изворът² на Живата вода. Това е течният кристал, който възниква от вливането на първоначалната Божествена светлина, която като могъщ Духовен огън се спуска във водата на издигащата се истинска душа.

Това е изворът, който поставя всички членове на Универсалната верига до този момент във вечното сега, вечното сега, това е Словото от началото, светлината, която свети в тъмнината.

Това е мистерията на светлината, която се изявява чрез могъщия огън на Духа. Това е могъщото Fiat, изречено в свещената атмосфера. Това е душевната вода, над която се носи Духът. Това е свещената Земя на истинското човешко осъществяване.

¹ б.пр. има се предвид сатаната, противникът вътре в нас

² б.пр. фонтанът в средата на храма

Така живата вибрираща светлина на Граала е започнала своя победен ход в магнитното поле на Живото тяло на Духовната школа. Това е знакът, който се появява в Аврора на утрото на възкресението.

Това е основната група, ядрото, което от днес нататък започва божественото дело, работата на гностичната магия. Това е основната група, ядрото, което консолидира Живото тяло в сърцето на Духовно-душевния храм на Светия Граал.

Това е утрото на възкресението в Светия Граал. Това е влизането в първия храм на свещеното триединство. Това е храмът на огнения етер. Това е храмът на квинтесенцията: петият базов елемент. Това е входът към жизненото поле на безсмъртните души.

Живото семе, посято в нивата на магнитното тяло, наистина ще докаже своето спечелено отново душевно раждане. Защото чрез херметичното прилагане на процеса на обръщането¹ със сигурност се търси и бива намерен входът към втория и третия храм. И тогава на въпроса на учениците на Пътя: 'Отче, всяко творение ли ще бъде спасено?' със сигурност следва отговорът: 'Да, всяко!'. Отговорът прозвучава като тръбен звук в утрото на възкресението, който ни призовава да започнем Божията работа."

Чрез това свидетелство ние осъзнаваме по-ясно от всякога преди, че сме приковани на огнения кръст, който трябва всеки ден отново да оживяваме, защото чрез това оживяване увеличаваме опита.

Затова преди всичко е необходимо: едно позитивно жизнено поведение чрез изпълнена с вяра и доверие работа в служба на човечеството, като истински пазачи на портата. Когато сме извървели докрай нашата *Via dolorosa*, Пътя на Розата и кръста, накрая идва утрото на Възкресението.

След това трябва да последва свалянето от кръста. Огненото тяло, Духовно-душевното тяло се освобождава, макар че то е свързано по много специален начин с пречистения личностен човек. И ние изпитваме това сваляне от кръста, това освещаване, като едно чудно усещане, защото сега вечността е свързана с времето много позитивно.

Дано един ден, чрез чиста насоченост към едната цел, в свършено единство, в свобода и в Божията сила на любовта вашето огнено тяло, вашето душевно тяло да бъде постоянно изпълнено със свещените вибрации на Светия Дух. Бог да бъде с вас и да ви благослови.

45

Единство – отговорност - насоченост

Слово пред общността на Златната Глава

Вътре в магнитното лъчево поле на Духовната школа съществуват една външна и една вътрешна школа. Към първия аспект на външната школа принадлежат младежката работа, подготвящото ученичество и пробното ученичество. Вторият аспект на външната школа е изповядващото ученичество².

Вътрешната школа включва школата за по-висше съзнание – третия аспект, и работата на Еклезията – четвъртия аспект. От четвъртия аспект възниква общността на Граала. Процесът на развитие в общността на Граала води кандидата в първата вътрешна степен на петия аспект на седморната Духовна школа, в общността на Златната Глава. След това следват шестият и седмият аспект на Духовната школа.

За да има успех този йерархичен строеж на нашата Духовна школа, вие трябва като служители да му сътрудничите с пълно разбиране и напълно и дълбоко да осъзнавате своята

¹ б.пр. в Духовната школа се говори също за фундаменталната промяна

² б.пр. от 2014 г. структурата на външната школа бе променена. Днес тя е съставена от два аспекта – 1-ви аспект: членове и младежката работа и 2-ри аспект: ученици.

отговорност. Цялостният процес на трансфигурация за всеки, който желае да върви по душевно-освобождаващия път, е заложен във възходящите линии на Христовата йерархия. Християн Розенкройц например се доказва като същество, което с напълно пробудената сила на Духовната душа минава през всички изпитания на материалния, душевния и духовния живот, за което свидетелства с цялата си скромност.

В тази връзка на вас сигурно ще ви стане напълно ясно, че степенята на зрялост определя излъчващата активност на Дух-душата. Но ако всичко е както трябва, всеки истински Розенкройцер – в каквато и жизнена ситуация да се намира – ще се чувства и ще знае, че е призован към активност. Чистотата на магнитното живо тяло, на вливащите се на тази база Духовни радиации и благословиите на Универсалната братска верига на Христос, могат да бъдат осигурени само когато както интернационалното спиритуално ръководство, така и общността на Златната Глава като абсолютно единство са съгласувани с Божия план и с тяхното Божествено призвание. Дали те отговарят на това изискване зависи от вас.

Фактически нашата Духовна школа, а заедно с нея и чрез нея и нейните преки сътрудници, се намира в непрекъснато напрежение и постоянно е поставяна на изпитания. Това е логично, защото всички непрестанно, отново и отново са подлагани на някакво лично изпитание. Погледнато в светлината на поставената ви жизнена задача и в рамките на Духовната школа, тези неща идват при вас, за да докажете на дело вашата вяроност към Гносиса. От всеки един от вас се очаква, че в изключително важните моменти няма да бъдете намерени спящи в Духовната школа, както учениците в Гетсиманската градина. Поради тази причина отново и отново много позитивно и директно трябва да бъдат поставени някои належащи изисквания.

Например вие трябва дълбоко да осъзнаете вашето единство като общност на Златната Глава и да живеете от него. От вас се изисква да подчините всичко на това единство. Вие трябва да се държите като истински братя и сестри с всички съответни, произтичащи от това последици.

На основата на пълното единство и според критериите на едно по-висше, по-чисто, по-истинско приятелство, вие бяхте сакраментално свързани в светилището на петото работно поле с Братското поле на безсмъртните души. Чрез тази свързаност вие същевременно получавате и участие в страданието на Христос, защото това участие включва също доброволна свързаност с човечеството, заради вярата и нейното опазване.

Затова на вас ви се възлага задачата, преминавайки през всичко, в единство, да останете верни един на друг. Това е вашият кръстен път. Това е вашият хълм Голгота, на който напълно умирате телесно и чрез който вашият живот изцяло е преплетен със страданията на Христос. Единствено чрез тази жертва вие облекчавате Христовата жертва, помагате на Христос, помагате на Христовата Йерархия и помагате на Духовно-душевното просветление, както за самите себе си, така и за вашите събратя.

Общността на Златната Глава има членове от първата, втората и третата вътрешни степени. Освен това последно назованата степен притежава още четири подстепени. Следователно като цяло има седем фази или седем степени на развитие, които водят към полето на възкресението.

На първо място обаче е важно дали осъзнавате отговорността си за всичко, което се случва в Духовната школа. Една евентуална намеса от ваша страна във възникнал в школата спорен въпрос няма нищо общо с принципа: “Не се меси в мандата на някой друг”, няма нищо общо с намесата в частния живот на някой друг.

Това което можете и трябва да правите е самите вие да се грижите преди всичко да прилагате закона на Духовния орден в пълния смисъл на думата, както във вашия частен живот, така и на позицията, на която се намирате като служители на Духовната школа.

Когато служител на Гносиса се придържа към това да бъде последовател на Христос и се стреми да живее напълно в съответствие със закона на Духовния орден и свидетелства за това, тогава той е жив пример за другите, в каквато и жизнена ситуация да се намира. Тогава при всичко, което прави или казва, от един такъв служител се излъчва чистият духовен живот.

Законът на Духовния орден може да бъде следван само когато човек има пълна вяра в този закон и се намира в чистия ендуристичен процес на развитие. Едно хармонично взаимодействие с магнитното лъчево поле на Духовната школа може да се осъществи само когато е налице триединството: единство, отговорност и чиста насоченост към освобождаващата цел. Единствено след изпълнението на този закон: единство, отговорност и насоченост, седмортната изява на Духовната школа може да има успех – гностично-философски, организаторски и материален. При това законът на Духовния орден се напасава към кандидата, който се обучава в гностичните мистерии или в по-високите вътрешни степени, така че той да бъде защитен от евентуални вреди, ако например чрез определено жизнено поведение не съгласува живот и учение.

Вие все по-настойчиво сте призовавани и с все по-голяма сила подтиквани към новото творение и към съзнателната изява на новото същество и то чрез едно съзнателно душевно жизнено поведение в гностично-магично изживяване. То започва с новата дейност на сърцето в материалното тяло и завършва с угасването на последните пламтящи остатъци на стария астрален живот в астралното тяло. Затова всеки ученик и особено Божият служител трябва да освободи собственото си астрално тяло от астралната жизнена сфера на природата на смъртта.

Изгубената Божествена мъдрост лежи погребана в най-съкровени дъбини на човешко себе. Тя лежи погребана зад седемте врати на микрокосмическата Божествена тайна. Едва когато Божествената мъдрост отново бъде освободена, Светая Светих¹ става достъпна и човекът, който междувременно е станал чужденец според тази природа, може да влезе в храма на осъществяването.

Вие трябва да осъзнаете, че като общност заедно формирате основното ядро на нашата Духовна школа. Така можете да гледате на себе си, а също и на общността, като на огледало. В момента, в който погледнете в него, то ви показва какви сте. Огледалото на общността на Златната Глава ви показва какво и каква е общността, но също и какво и какви сте и самите вие.

Така че каквато е общността на Златната Глава, такава е и Духовната школа. Защото общността на Златната глава е резултатът от петорно изявената в материята Духовна школа. Това, което представлявате като общност на петото работно поле, е неоспоримата отворена книга на Духовната школа. Така общността на Златната Глава напълно показва качествено състояние на цялата школа. Затова общността на Златната Глава носи бремето на нашето съвместно качество, както в позитивен, така и в негативен смисъл.

Ясно е, че спасението на жадуващите за светлина хора може да стане само посредством един творчески синтез на първоначалния Божествен порядък или с други думи чрез Светия Дух, който се излива върху всички. Едва тогава човекът може напълно да отразява Духовната светлина, която е вездесъща. Чрез творческата есенция на Божествения порядък човекът, който действително живее в излъчващата сила на Христос, възвръща старата си Божествена слава, а това означава, че става свършен посредством една нова седмортна телесност. Който може да разбере това гностично слово, нека го разбере!

Ако обаче това още не е възможно, тогава служителят не може да се придържа достатъчно стриктно към нормите на закона на Духовния орден. На никой, който се придържа към тях, било то ученик или служител на Духовната школа, не може да бъде нанесена вреда чрез един Духовен закон. Напротив, по този начин се гарантира не само цялостното съхраняване и поддържане на по-висшия душевен живот, но същевременно и възходът в по-висшата чиста жизнена сфера.

Основната цел на Духовната школа е да подготви учениците си за Духовно-душевното издигане в електрическия огнен етер, в петия етер, който се освобождава от и чрез Светия Дух, така че събудената Духовна душа да може да диша, живее и работи в него. Затова е необходимо външният човек напълно да се преобрази в един вътрешен човек. И тъй като това

¹ б.пр. най-висшето светилище (Адитум)

може да стане единствено чрез електрическия огнен етер, вие трябва сериозно да внимавате да не се изгорите или да не бъдете изгорени.

Ако наистина следвате Христос по неговия кръстен път и желаете да бъдете приети в свещения орден на светлинните души, тогава вашата насоченост към освобождаващата цел трябва да е позитивна.

46

Призванието на жената

В Духовната школа на Златния Розенкройц съществуващи идеи, неща и понятия, с които човек толкова много е свикнал в земния си живот, систематично ви се отнемат. Затова и често чуваме въздишката: “Тъкмо опознах добре едно определено понятие или определена идея, и ето вече отново има нова мисловна картина или ново знание, което надхвърля предишното.”

Разбира се не е приятно постоянно да бъдем изваждани от равновесие по този начин и то точно в момента, в който човек си мисли, че сигурно е стигнал края. Ние знаем, че много от вас се плашат от това. Но вие трябва добре да разберете, че Духовната школа няма друга цел, освен да отвори сърцето ви за една напълно нова астрална радиационна сила. Вие трябва да получите чисто разбиране за едно ново измерение, в което се осъществява един напълно нов душевен живот.

В сегашния ви живот има възгледи, за които смятате: “Та това е елементарно! Това е основата на всичко съществуващо!” Но постоянно се показва, че отново трябва да изоставите тези възгледи или да ги промените.

Например сред голямата част от човечеството съществува твърдото убеждение, че славата, задачата и призиванието на жената се състои едва ли не само в майчинството, както го познаваме в тази земна природа.

Това майчинство беше и се възпява от много поети, то е здраво закотвено в съзнанието на безброй мислители и се възвеличава от църковните институции. Държавата и църквата правят всичко възможно, за да гарантират преди всичко майчинството в тази природа.

По времето на романтизма майчинството също силно се възхваляваше. Фактически целият романтизъм се върти около него. Щастливото, а също и нещастното майчинство се разглеждаше в много аспекти.

Младите жени притежават неосъзнат копнеж към майчинството. При мъжете също е налице копнежът към бащинството, може би не така ясно изразен. Ето защо желанието за създаване на семейство е доминиращо при много хора.

При юдеите например бездетно семейство се смятало за прокълнато. Бездетието дори е било причина за развод. И колко жени са изпадали във всякакви крайности заради бездетността си, само и само да изразят любовния си порив?

Освен това има родителски двойки, които са изцяло фокусирани върху собствените си деца. Това е напълно разбираемо и логично, защото в тях говори собствената им плът и кръв. Изхождайки от семейното възпитание, така както е според тази природа, те мислят за възпитанието на своите деца и за културните норми, намирайки се изцяло под влиянието на господстващата мода: “Какъв да стане моят син или моята дъщеря?” Без значение дали това е добро или не, морално или неморално, само да може да бъде окачествено като “цивилизовано”.

Сега трябва да осъзнаете, че поддържането на човечеството е природен закон. И в този природен закон майчинството и бащинството са радост и дълг. Освен това едно семейство може да притежава много висока духовност. Действително, чрез безграничната Божия милост

Братството на светлината идва при хората в сватбата от тази природа. И в любовното излъчване на двама души детето бива осветено.

Духовната школа на Златния Розенкройц нееднократно посочва колко много е необходимо в близко време една нова генерация да поеме задачата на по-възрастните. Освен това в нашата Духовна школа ние гледаме на сватбата като на сакрамент, и освен това познаваме и сакраментата на кръщаването.

Все пак вие трябва добре да обмислите всички тези неща – във всеки случай, ако искате да станете нов душевен човек. Защото не сте ли усещали вече във вас подтика към едно *друго* майчинство, към едно *друго* бащинство, различни от земните?

Майчинството в тази природа е следствие от грехопадението в това състояние на аварийния порядък. Ако наистина искате да вървите Пътя на трансфигурацията, тогава този проблем неизбежно излиза на преден план във вас. Тъй като в душевното същество на освободения според земните мащаби човек възниква едно *ново* майчинство. И всяка ученичка на една истинска Духовна школа трябва да се стреми към това ново, към това небесно майчинство.

Необходимо е да се знае какво означава това небесно майчинство. Едва когато вътрешно го изпитате, можете също и да живеете според него без да се форсирате.

Първата жена, която е назована в Библията е *Ева*. За нас тя е прототипът на първоначалния душевен човек в женската изява.

Коя е *Ева*? Името “Ева” означава: “Майка на живите души”. Тя е носителка на човешката жизнена вълна във всеоткровението. Така както *Адам* може да бъде обозначен с кабалистичното число 9, числото на човечеството, така *Ева* може да бъде означена кабалистично с числото 7, числото на Светия Дух.

Ако сега оставите словесните образи на *Адам* и *Ева* в библейския смисъл да въздействат върху вас, за вас се отваря един свят на познанието. Тогава виждате душевния човек в две изяви – в неговия мъжки аспект в микрокосмоса и в неговия женски аспект в микрокосмоса.

Ако оставите словесният образ на Адам да въздейства върху вас, тогава ще видите, че в него има една Божествена мъдрост, един Божествен план, който трябва да бъде осъществен чрез правилния ключ. Това осъществяване може да се случи едва тогава, когато са налице:

Първо, чиста интелигентност и

Второ, свещеният огън, който запалва Божествената идея в голямото жизнено поле.

Това е мъжът в неговото небесно проявление, в неговата небесна изява.

Но този небесен *Адам* не може да се изяви напълно, ако не е налице женският полюс, *Ева*, майката на живите души.

Следователно, където има свобода и могъща динамика, там съществото трябва да бъде моделирано според изискването на всеоткровението, което гласи: Изява чрез универсалната любов и във универсалната любов. Динамиката, първосвещеникът, волята трябва да се подчинява на великия Божи план. И ключът, с който разполага Адам от праначалото, пасва единствено на структурата на неизразимата универсална любов.

И там, където в Божественото всеоткровение двете излъчвания на нашата жизнена вълна – на мъжкия и на женския полюс, са обединени, за да възпламенят и излъчат свещения огън на най-чистата интелигентност, там Ева празнува своето велико майчинство. Чрез своята любовна жертва тя закриля свещения огън от всички нападения. Така тя се превръща в свещеничка на свещения огън.

Това е работата на женския аспект на душевния човек в небесното царство. По този начин тя носи света, световния ред и световния ход.

Мъжкия аспект на душевния човек е преданият слуга, защото той знае за Божия план, познава Божия план. Той знае, че неговата динамика, неговата по-висша воля е основният ключ, с помощта на който може да се разкрие неизразимата универсална любов и чрез която може да се стигне до изява.

Има много жени в този свят, които усещат световното майчинство. Но поради липса на правилно разбиране на Божия план, те изразяват своите чувства и до ден днешен по хуманен начин, чрез което техният доброжелателен стремеж отново и отново затихва в самите тях.

Следователно кое е великото призвание на жената, която желае да върви по освобождаващия път? Нейното призвание е съзнателното освобождение на небесната душа на основата на закона на универсалната любов.

*Без свещенички в процеса на възхода
няма жътва на освободени души.*

Предполагаме че ви е известно, че големият успех на есеите, манихеите, катарите и сидха се дължи на жените-ръководители на тези ордени. Това почитание поднасяме със съкровена благодарност на светите жени на всички столетия.

И сега наша съкровена молба е: в гностичното работно поле, днес, да се издигне един непреходен храм на свещения огън, като благодарност към жените, които осъзнаха своето свещено призвание, които приеха световното майчинство и по този начин направиха така, че освобождението винаги да съществува.

Следователно, ако мъжът също притежава подтик към изява в универсалния смисъл, тогава той ще може да я осъществи само чрез универсалната любов на жената.

*Дано на всички вас един ден да ви бъде осветлена
тази Божествена задача.*

*Гносисът да бъде винаги с вас
по жизнения път, който стои пред вас. Амин.*

Други книги, издадени от Издателство „Розенкройц“

Книги от Ян ван Райкенборг

Елементи от философията на съвременните розенкройцери

Идващият нов човек

Изявата на Гносиса в наши дни

Египетския прагносис и неговият зов във вечното днес (четири тома)

Тайните на Братството на розенкройцерите. Включва:

Зовът на Розенкройцерското Братство

Веруюто на Розенкройцерското Братство

Алхимичната сватба на Християн Розенкройц (два тома)

Dei Gloria Intacta („Божията слава е неприкосновена“) – мистерията на посвещение на съвременния Розенкройц.

Мистерията на блаженствата

Никтемерон на Аполоний Тиански

Мистерията на живота и смъртта

Няма празно пространство

Универсалното лекарство

Светлината на света

Книги от Катароза де Петри

Седем гласа говорят

Златният Розенкройц

Книги от Ян ван Райкенборг и Катароза де Петри

Китайският Гносис

Братството на Шамбала

Голямата революция

Универсалният Гносис

Книги от други автори

Библия за младежи – Нита Абестее